

TEHNIČNE ZAHTEVE ZA GRADITEV VROČEVODNEGA OMREŽJA IN TOPLOTNIH POSTAJ TER ZA PRIKLJUČITEV STAVB NA VROČEVODNI SISTEM

9. izdaja

december 2025

POJASNILO K 9. IZDAJI

Poglavitni namen nove izdaje tehničnih zahtev je podrobnejša opredelitev zahtev glede načrtovanja in obratovanja sistema ogrevanja in priprave sanitarne tople vode s stanovanjskimi toplotnimi postajami. Vključene so tudi nekatere posodobitve, ki izboljšujejo učinkovitost, varnost in zanesljivost obratovanja sistema daljinskega ogrevanja.

VSEBINA**1. SPLOŠNO**

- 1.1 Področje veljavnosti
- 1.2 Projektna dokumentacija
- 1.3 Gradnja vročevodnega omrežja in toplotnih postaj

2. INSTALIRANA (TEHNIČNA) TOPLOTNA MOČ IN DOLOČITEV PRIKLJUČNE MOČI

- 2.1 Instalirana (tehnična) toplotna moč centralnega ogrevanja stavb
- 2.2 Instalirana (tehnična) toplotna moč prezračevalnih in klimatizacijskih naprav
- 2.3 Instalirana (tehnična) toplotna moč za pripravo sanitarne tople vode
- 2.4 Instalirana (tehnična) toplotna moč za posebne (tehnološke) namene
- 2.5 Določitev priključne moči
- 2.6 Sprememba priključne moči

3. VROČEVODNO OMREŽJE

- 3.1 Splošno
- 3.2 Tehnični podatki
- 3.3 Tehnične zahteve za vročevodno omrežje
- 3.4 Dimenzije cevovodov
- 3.5 Odzračevanje in izpusti
- 3.6 Označevanje elementov
- 3.7 Varnostni odmiki od drugih komunalnih vodov in ostalih objektov
- 3.8 Geodetski posnetek vročevodnega omrežja
- 3.9 Izvedba medsebojnega izenačevanja potencialov z galvanskim povezovanjem kovinskih elementov

4. TOPLOTNA POSTAJA

- 4.1 Splošno
- 4.2 Prostor za namestitev toplotne postaje
- 4.3 Priključna postaja
- 4.4 Hišna postaja
- 4.5 Sistemi za pripravo sanitarne tople vode
- 4.6 Označevanje cevnih napeljav
- 4.7 Elektroinštalacije toplotne postaje
- 4.8. Usposobitev in dokumentacija toplotne postaje

5. INTERNE TOPLOTNE NAPRAVE ODJEMALCA

- 5.1 Splošno
- 5.2 Ogrevalne naprave
- 5.3 Prezračevalne in klimatizacijske naprave
- 5.4 Stanovanjske toplotne postaje
- 5.5 Zaščita pred hrupom
- 5.6 Delno priključevanje ogrevalnega sistema stavbe

PRILOGE

Priloga A:	Seznam opreme, primerne za vgradnjo v vročevodno omrežje in toplotne postaje
Priloga B:	Seznam opreme, primerne za vgradnjo v parovodno omrežje in parne postaje
Priloga C:	Skica pozicijskih tablic za označevanje elementov vročevodnega omrežja
Priloga 1:	Projektni temperaturni diagram vročevodnega omrežja
Priloga 2:	Toplotna postaja - okvirne dimenzije prostora
Priloga 3:	Shema indirektne toplotne postaje – pojmi
Priloga 4:	Shema indirektne toplotne postaje
Priloga 5:	Shema priključitve grelnika prezračevalnih naprav na toplotno postajo
Priloga 6:	Shema direktne toplotne postaje – priključitev absorpcijskega hladilnika
Priloga 7:	Shema priprave sanitarne tople vode s prenosnikom toplote in hranilnikom
Priloga 8:	Shema priprave sanitarne tople vode s predgrevanjem in dogrevanjem ter hranilnikom
Priloga 9:	Shema priprave sanitarne tople vode po pretočnem sistemu
Priloga 10:	Shema priprave sanitarne tople vode po pretočnem sistemu s predgrevanjem
Priloga 11:	Hidravlične vezave, neprimerne za priključitev na vročevodno omrežje
Priloga 12:	Hidravlične vezave, primerne za priključitev na vročevodno omrežje – sistemi z glavno obtočno črpalko
Priloga 13:	Hidravlične vezave, primerne za priključitev na vročevodno omrežje – sistemi brez glavne obtočne črpalke
Priloga 14:	Detajl jarka za predizoliran cevovod (cevi serija 2)
Priloga 15:	Termostatirana kratka veza na vročevodnem omrežju
Priloga 16:	Jašek za izpust
Priloga 17:	Pravokotni jašek za vgradnjo armatur
Priloga 18/1:	Lestev za vstop v jaške – fiksni del
Priloga 18/2:	Lestev za vstop v jaške – izvlečni del

OPREDELITEV OSNOVNIH POJMOV, UPORABLJENIH V TEHNIČNIH ZAHTEVAH

TOPLOTNA POSTAJA		Vezni člen med priključkom in internimi toplotnimi napravami odjemalca. Sestavljena je iz priključne in hišne postaje in s svojim delovanjem uravnava dobavo toplote v interne toplotne naprave.
INDIREKTNA POSTAJA	TOPLOTNA POSTAJA	Toplotna postaja, pri kateri je ogrevni medij vročevodnega sistema na primarni strani toplotne postaje (primar) ločen s prenosnikom toplote od ogrevnega medija internih toplotnih naprav na sekundarni strani toplotne postaje (sekundar).
DIREKTNA POSTAJA	TOPLOTNA POSTAJA	Toplotna postaja, pri kateri interne toplotne naprave odjemalca in vročevodni sistem nista ločena s prenosnikom toplote.
PRIKLJUČNA POSTAJA		Del toplotne postaje, kjer odjemalec prevzema pogodbeno količino toplote. Na eno priključno postajo je lahko priključenih več hišnih postaj.
HIŠNA POSTAJA		Del toplotne postaje, namenjen prenosu toplote od priključne postaje na interne toplotne naprave odjemalca.
(Pojme pojasnjuje shema v prilogi 3.)		
INSTALIRANA (TEHNIČNA) TOPLOTNA MOČ		Toplotna moč stavbe, dobljena kot vsota nazivnih moči vgrajenih internih toplotnih naprav.
PRIKLJUČNA MOČ		Instalirana (tehnična) toplotna moč, določena s projektno dokumentacijo strojnih instalacij in strojne opreme internih toplotnih naprav v skladu s sistemskimi obratovalnimi navodili in tehničnimi zahtevami.
VROČEVODNI SISTEM		Distribucijski sistem toplote z ogrevnim medijem vročo vodo, ki prevzema toploto iz proizvodnih virov in jo preko povezanega vročevodnega omrežja distribuira do odjemnih mest v toplotnih postajah.
PAROVODNI "TOŠ (TE-TOL)"	SISTEM	Distribucijski sistem toplote z ogrevnim medijem paro, ki prevzema toploto iz proizvodnega vira enota TOŠ (TE-TOL) in jo preko parovodnega omrežja distribuira do odjemnih mest v parnih postajah.
PRIKLJUČEK		Vod, ki povezuje distribucijski vod in odjemno mesto. Začne se na priključnem mestu na distribucijskem vodu in konča s priključnim mestom odjemalca, to je točko na koncu priključka neposredno za glavnima zapornima ventilomay (v nadaljevanju tudi oznaka V1 in V2), kjer je priključena toplotna postaja odjemalca.
TOPLOTNI ŠTEVEC		Merilna naprava, ki meri količino dobavljene toplote iz vročevodnega sistema.
INTERNE NAPRAVE	TOPLOTNE	Naprave, ki omogočajo izrabo toplote ogrevnega medija vročevodnega sistema in zagotavljajo ustrezne bivalne in delovne razmere v stavbi. Priključene so na hišno postajo in se uporabljajo za različne vrste ogrevanja (radiatorsko, konvektorsko in talno ogrevanje, toplozračno ogrevanje in prezračevanje, klimatizacijo prostorov, pripravo tople sanitarne vode in drugo) ter tehnološke in druge namene.

Drugi pojmi, uporabljeni v *Tehničnih zahtevah*, imajo enak pomen, kot je določeno v vsakokrat veljavnih *Sistemskih obratovalnih navodilih*.

1. SPLOŠNO

Tehnične zahteve za graditev vročevodnega omrežja in toplotnih postaj ter za priključitev stavb na vročevodni sistem (v nadaljevanju *Tehnične zahteve*) izdaja distributer na osnovi 3. člena *Sistemskih obratovalnih navodil za distribucijski sistem toplote za geografsko območje Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 85/16, 82/19 in 54/23)* (v nadaljevanju *Sistemska obratovalna navodila*). Tehnične zahteve so zahteve distributerja, ki so pretežno tehnične narave in jih je treba upoštevati pri načrtovanju, gradnji, vzdrževanju in drugih delih na distribucijskem sistemu, toplotnih postajah in internih toplotnih napravah. Tehnične zahteve so javno objavljene na spletni strani distributerja.

Obratovanje in način vodenja distribucijskega sistema, tehnični in drugi pogoji za varno obratovanje distribucijskega sistema, pogoji in način izvajanja priključitev na distribucijski sistem ter druga vprašanja v zvezi z zanesljivo in kvalitetno oskrbo s toploto, splošni pogoji za dobavo in odjem, ki urejajo pravice in obveznosti odjemalcev glede dobave toplote, in tarifni sistem, ki določa način zaračunavanja dobave in tarifne elemente za dobavo toplote različnim kategorijam odjemalcev glede na moč, vrsto in karakteristiko odjema, kvaliteta in drugi elementi so določeni z vsakokrat veljavnimi *Sistemskimi obratovalnimi navodili*, ki jih izdaja distributer na podlagi soglasja Agencije za energijo.

Javno podjetje Energetika Ljubljana, d.o.o. (v nadaljevanju distributer) je v skladu z *Odlokom o dejavnosti sistema operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in o dobavi zemeljskega plina tarifnim odjemalcem ter o distribuciji toplote (Uradni list RS, št. 14/06, v nadaljevanju Odlok)* izvajalec gospodarske javne službe dejavnosti distribucije toplote, ki obsega distribucijo toplote po vročevodnem in parovodnem omrežju ter upravljanje, vzdrževanje, obratovanje in razvoj vročevodnega in parovodnega omrežja in naprav ter dobavo toplote odjemalcem na območju Mestne občine Ljubljana.

1.1 Področje veljavnosti

Tehnične zahteve veljajo za načrtovanje, gradnjo, priključitev in obratovanje vročevodnega omrežja, toplotnih postaj in internih toplotnih naprav, ki se priključujejo ali so že priključene na vročevodno omrežje distributerja.

Tehnične zahteve so napisane za vročevodni sistem, vendar se na področjih, kjer je to mogoče, smiselno uporabljajo za vse distribucijske sisteme v upravljanju distributerja, to je tudi za parovodni sistem "TOS" in za parovodni sistem "TE-TOL".

Tehnične zahteve stopajo v veljavo s 1. 12. 2025. Z dnem uveljavitve teh *Tehničnih zahtev* prenehajo veljati predhodno izdane *Tehnične zahteve* iz junija 2024.

Vročevodno omrežje, toplotne postaje in interne toplotne naprave, ki so bile priključene v skladu s predhodnimi *Tehničnimi zahtevami*, še naprej obratujejo v soglasju z distributerjem. Pri popravilih in predelavah je potrebno upoštevati zahteve vsakokrat veljavnih *Tehničnih zahtev*.

Distributer zagotavlja nemoteno obratovanje vročevodnega omrežja, toplotnih postaj in internih toplotnih naprav samo, če so izdelani in obratujejo v skladu s *Tehničnimi zahtevami*. Distributer lahko skladno z vsakokrat veljavnimi *Sistemskimi obratovalnimi navodili* odjemalcu ustavi dobavo toplote do odprave napak, če toplotne naprave odjemalca ne izpolnjujejo pogojev *Tehničnih zahtev* in niso varne za obratovanje. Distributer s priključitvijo internih toplotnih naprav na vročevodno omrežje ne prevzema odgovornosti za napake in težave pri obratovanju internih toplotnih naprav.

Nejasnosti glede uporabe *Tehničnih zahtev*, ki bi se pojavile pred začetkom projektiranja in pred izvedbo toplotnih naprav, je treba rešiti skupaj z distributerjem.

Tehnika daljinskega ogrevanja se nenehno razvija, prilagaja razvoju in vedno ostrejšim energetskim razmeram ter konkurenčnim virom energije. Distributer si zato pridržuje pravico do spremembe nekaterih tehničnih rešitev, če se bo izkazalo, da so objektivno boljše.

1.2 Projektna dokumentacija

Investitor ali po njegovem pooblastilu projektant mora pred začetkom projektiranja vročevodnega omrežja, toplotne postaje ali internih toplotnih naprav pridobiti pogoje za projektiranje, s katerimi distributer določi posebne zahteve za projektiranje, kot so mesto priključitve na obstoječe vročevodno omrežje, dimenzija vročevodnega omrežja in priključka, tlak dovoda vročevoda in diferenčni tlak na lokaciji stavbe ipd.

Postopek priključitve internih toplotnih naprav odjemalca na vročevodno omrežje in potrebno dokumentacijo za izdajo soglasja za priključitev določajo *Sistemska obratovalna navodila*.

Poleg splošne zahteve, da mora biti projektna dokumentacija za izvedbo (PZI) izdelana v skladu z veljavnimi predpisi, veljajo za posamezne načrte v nadaljevanju podrobneje navedene zahteve.

1.2.1 Načrt centralnega ogrevanja

Načrt centralnega ogrevanja mora vsebovati:

- projektno nalogo,
- tehnično poročilo,
- skupno instalirano toplotno moč in instalirano toplotno moč, ločeno po posameznih ogrevalnih sistemih, v W,
- osnovne podatke za izračun toplotnih izgub po SIST EN 12831 z upoštevanjem računske zunanje temperature $t_z = -13\text{ °C}$. V primeru, da je v obdelavi del stavbe z obstoječim ogrevalnim sistemom (dodatna priključitev, vzdrževanje), je treba upoštevati enake parametre, kot so bili upoštevani pri obravnavi obstoječe instalacije,
- metode tehničnih izračunov in njihove rezultate (toplotnih izgub, temperatur dovoda in povratka, pretoka ogrevne vode, tlačnih padcev, ureguliranja cevne mreže, sistema varovanja ipd.),
- sestav toplote, ki je osnova za določitev instalirane (tehnične) in priključne moči, naj vsebuje najmanj naslednje podatke:
 - oznako prostora,
 - notranjo temperaturo,
 - normne toplotne izgube,
 - vgrajena ogrevala,
 - instalirano (tehnično) moč vgrajenih ogreval pri izbranem nazivnem temperaturnem režimu,
- popis materiala in del,
- risbe:
 - situacijski prikaz lege stavbe v prostoru,
 - funkcionalno shemo ogrevalnih sistemov in naprav s tehničnimi podatki,
 - vse tlorise v merilu 1:50 ali izjemoma 1:100 z vrisanim razporedom sistemov in naprav s tehničnimi podatki in njihovimi medsebojnimi povezavami ter povezavami na obstoječe naprave,
 - sheme dviznih vodov z vrisanim sistemom varovanja in odzračevanja naprav.

1.2.2 Načrt prezračevanja in klimatizacije

Načrt prezračevanja in klimatizacije mora vsebovati:

- projektno nalogo,
- tehnično poročilo,
- skupno instalirano toplotno moč in instalirano toplotno moč, ločeno po posameznih sistemih, v W,
- pregled maksimalnih pretokov ogrevne vode s pregledom dovodnih in povratnih temperatur grelnikov zraka; pri dimenzioniranju grelnikov prezračevalnih in klimatizacijskih naprav je treba upoštevati naprave za izkoriščanje toplote odpadnega zraka, potrebno toploto za vlaženje zraka in predpisani temperaturni režim,
- metode tehničnih izračunov in njihove rezultate (toplotnih izgub, prezračevanja in klimatizacije s pripadajočimi h-x diagrami, temperatur dovoda in povratka, pretoka ogrevne vode, naprav za izkoriščanje toplote odpadnega zraka, tlačnih padcev, ureguliranja cevne mreže ipd.),
- popis materiala in del,
- risbe:
 - situacijski prikaz lege stavbe v prostoru,

- funkcionalno shemo prezračevalnih oziroma klimatizacijskih sistemov in naprav s tehničnimi podatki in s prikazom hidravlične vezave grelnikov,
- vse tlorise v merilu 1:50 ali izjemoma 1:100 z vrisanim razporedom sistemov in naprav s tehničnimi podatki in njihovimi medsebojnimi povezavami ter povezavami na obstoječe naprave.

1.2.3 Načrt vodovodne napeljave

Načrt vodovodne napeljave mora vsebovati:

- projektno nalogo,
- tehnično poročilo,
- seznam vseh odjemalcev oziroma iztočnih mest, ki so priključeni na centralno pripravo sanitarne tople vode, ločeno glede na namen uporabe,
- metode tehničnih izračunov in njihove rezultate (porabe vode, ločeno po tlačnih conah, temperatur sanitarne tople vode, cirkulacije, tlačnih padcev, ureguliranja cevne mreže ipd.),
- popis materiala in del,
- risbe:
 - situacijski prikaz lege stavbe v prostoru,
 - funkcionalno shemo vodovodnih sistemov in naprav s tehničnimi podatki,
 - vse tlorise v merilu 1:50 ali izjemoma 1:100 z vrisanim razporedom sistemov in naprav s tehničnimi podatki in njihovimi medsebojnimi povezavami ter povezavami na obstoječe naprave,
 - sheme dviznih vodov.

1.2.4 Načrt toplotne postaje

Načrt toplotne postaje mora vsebovati načrt strojnih instalacij in načrt električnih instalacij.

1.2.4.1 Načrt strojnih instalacij

Načrt strojnih instalacij mora vsebovati:

- projektno nalogo,
- tehnično poročilo z opisanim režimom obratovanja,
- skupno instalirano toplotno moč in instalirano toplotno moč, ločeno po posameznih sistemih internih toplotnih naprav v W z navedbo pretočnih količin v m³/h,
- metode tehničnih izračunov in njihove rezultate (elementov toplotne postaje, temperaturne režime, tlačnih padcev toplotne postaje, centralne priprave sanitarne tople vode, sistema varovanja, ipd.),
- popis materiala in del,
- risbe:
 - situacijski prikaz lege stavbe v prostoru, vključno z vrisanim vročevodnim omrežjem na osnovi katastra distributerja v merilu 1:500 in vrisano lokacijo toplotne postaje,
 - funkcionalno shemo toplotne postaje s tehničnimi podatki in temperaturnimi diagrami,
 - vse tlorise v merilu 1:50 ali izjemoma 1:100 z vrisanim razporedom elementov toplotne postaje s tehničnimi podatki in njihovimi medsebojnimi povezavami,
 - detajle.

1.2.4.2 Načrt električnih instalacij

Načrt električnih instalacij mora vsebovati:

- projektno nalogo,
- tehnično poročilo,
- metode tehničnih izračunov in njihove rezultate,
- popis materiala in del,
- risbe:
 - vse tlorise v merilu 1:50 ali izjemoma 1:100 z vrisanim razporedom elementov toplotne postaje s tehničnimi podatki in njihovimi medsebojnimi električnimi povezavami,

- vezalne sheme.

1.2.4.3 Dokumentacija za tipske toplotne postaje

Za tipske toplotne postaje za ogrevanje do moči 100 kW in za tipske toplotne postaje za ogrevanje s pripravo sanitarne tople vode na preklon načrt toplotne postaje ni potreben. Zadošča shema toplotne postaje s seznamom vgrajene opreme in kontrolo ustreznosti glede na potrebe konkretne stavbe in razmere na vročevodnem omrežju.

1.2.5 Načrt vročevodnega omrežja

Strojni in gradbeni del načrta morata vsebovati:

- projektno nalogo,
- tehnično poročilo,
- metode tehničnih izračunov in njihove rezultate (hidravlični in trdnostni izračun omrežja ali navedbo načina kontrole trdnosti),
- popis materiala in del,
- risbe:
 - situacijski prikaz lege stavbe v prostoru, vključno z vrisanim vročevodnim omrežjem na osnovi katastra distributerja v merilu 1:500, z vrisanimi ostalimi komunalnimi vodi in karakterističnimi točkami trase (zbirnik komunalnih vodov),
 - vzdolžni profil trase,
 - razpored elementov (tloris) posameznih odsekov v merilu 1:200 ali večjem;
 - detajle odcepnih, priključnih mest in križanj, detajle odzračevanja, izpustov, podpornih elementov, priključkov na toplotne postaje, detajl jaškov z vrisanimi cevovodi in armaturami, detajl vgradnje predizoliranih cevovodov v jarek ipd.,
 - načrt sistema za nadzor vlažnosti izolacije vročevoda, če ga zahtevajo projektni pogoji distributerja toplote,
 - gradbene načrte jaškov, vključno statični izračun,
 - ostale gradbene detajle.

Za tehnične izračune iz predhodnih točk je potrebno navesti le metode njihovega izračuna in rezultate izračunov. Tehnične izračune hrani projektant in jih mora na zahtevo distributerja dostaviti v pregled.

Če se v postopku izdaje soglasja za priključitev lastnik stavbe odloči, da bo investitor gradnje vročevoda distributer, mora lastnik stavbe izdelavo projektne dokumentacije za izvedbo vročevoda naročiti pri distributerju.

1.3 Gradnja vročevodnega omrežja in toplotnih postaj

Gradnjo vročevodnega omrežja in toplotnih postaj lahko izvaja samo strokovno usposobljen izvajalec. Pri delu mora upoštevati veljavno zakonodajo s področja graditve objektov in urejanja prostora.

Skladno s *Sistemskimi obratovalnimi navodili* mora pred začetkom del investitor ali izvajalec pri distributerju naročiti nadzor nad gradnjo.

Distributer med gradnjo nadzoruje izpolnjevanje veljavnih predpisov, standardov in drugih zahtev ali pogojev, ki so opredeljeni v soglasju distributerja toplote in v teh *Tehničnih zahtevah*.

2. INSTALIRANA (TEHNIČNA) TOPLOTNA MOČ IN DOLOČITEV PRIKLJUČNE MOČI

2.1 Instalirana (tehnična) toplotna moč centralnega ogrevanja stavb

Izračun toplotnih izgub, ki je osnova za dimenzioniranje ogreval in določitev priključne moči, mora biti opravljen v skladu s *SIST EN 12831* oziroma v skladu z veljavnimi predpisi in standardi za dnevno neprekinjeno obratovanje.

Za dodatne priključitve ali delne predelave obstoječih stavb je potrebno izračun toplotnih izgub in dimenzioniranje toplotnih naprav izvesti pod enakimi pogoji kot v osnovnem projektu.

2.2 Instalirana (tehnična) toplotna moč prezračevalnih in klimatizacijskih naprav

Pri določitvi instalirane (tehnične) toplotne moči prezračevalnih in klimatizacijskih naprav je treba upoštevati potrebno toploto za segretje svežega zraka na ustrezno vpihovalno temperaturo dovodnega zraka. Pri dimenzioniranju grelnikov prezračevalnih in klimatizacijskih naprav je treba upoštevati naprave za izkoriščanje toplote odpadnega zraka, potrebno toploto za vlaženje zraka in temperaturni režim ogrevne vode distributerja.

V toplotni bilanci je treba ločeno prikazati delež moči grelnika prezračevalne ali klimatizacijske naprave, ki je namenjen za pokrivanje transmisijskih izgub stavbe, in delež moči grelnikov, ki služijo le za izvedbo klimatizacijskega procesa v času izven ogrevalne sezone.

2.3 Instalirana (tehnična) toplotna moč za pripravo sanitarne tople vode

Instalirana toplotna moč za večstanovanjske stavbe se določa na osnovi tabele 4 in 5. Za nestanovanjske stavbe se instalirano moč določa na osnovi porabe sanitarne tople vode po veljavnih standardih in normativih.

2.4 Instalirana (tehnična) toplotna moč za posebne (tehnološke) namene

Instalirano toplotno moč za posebne (tehnološke) namene je treba prikazati posebej in navesti vrednosti faktorjev sočasnosti uporabe posameznih internih toplotnih naprav. O možnem režimu obratovanja se mora odjemalec posebej dogovoriti z distributerjem.

2.5 Določitev priključne moči

Priključno moč distributer določi na osnovi nazivne moči internih toplotnih naprav, določene s projektno dokumentacijo strojnih instalacij in strojne opreme internih toplotnih naprav, ki jo korigira v skladu z določili *Sistemskih obratovalnih navodil* in določili Tehničnih zahtev. Določitev priključne moči izvede distributer v postopku izdaje soglasja za priključitev stavbe na vročevodno omrežje. Pri projektiranju se upošteva instalirano (tehnično) toplotno moč.

Pri sistemih s stanovanjskimi toplotnimi podpostajami za ogrevanje in pripravo sanitarne tople vode se priključno moč za pripravo sanitarne tople vode (TV-M-STP) določi kot razliko med računsko določeno toplotno močjo toplotne postaje in instalirano močjo sistemov ogrevanja.

Za obstoječe stavbe z že izvedenimi toplotnimi napravami, ki se priključujejo na vročevodno omrežje, se priključna moč določi iz toplotne moči vgrajenih internih toplotnih naprav. Za izdajo soglasja za priključitev mora investitor dokumentaciji priložiti projekte za izvedbo ali projekte izvedenih del internih toplotnih naprav.

Distributer določi priključno moč za posamezne namene rabe toplote (ogrevanje prostorov, priprava sanitarne tople vode, uporaba v tehnoloških procesih in hlajenje) in za posamezne vrste priključne moči, ki so podrobneje opredeljene v nadaljevanju:

CO-KON	Konvektorsko centralno ogrevanje
CO-RAD	Radiatorsko centralno ogrevanje
CO-STR	Stropno centralno ogrevanje

CO-TAL	Talno centralno ogrevanje
HL-SORP	Sorpcijsko hlajenje
KL-NEP-D	Klimatizacija, nepopolna, dogrevanje
KL-NEP-P	Klimatizacija, nepopolna, predgrevanje
KL-POP-D	Klimatizacija, popolna, dogrevanje
KL-POP-P	Klimatizacija, popolna, predgrevanje
TO-OG-KAL	Toplozračno ogrevanje – Kaloriferji
TO-OG-KLM	Toplozračno ogrevanje – Klimati
TO-PR-KAL	Toplozračno prezračevanje – Kaloriferji
TO-PR-KLM	Toplozračno prezračevanje – Klimati
TV-B	Topla voda, bojlerski sistem
TV-DB-NC	Topla voda, dvoconski bojlerski sistem, nizka cona
TV-DB-VC	Topla voda, dvoconski bojlerski sistem, visoka cona
TV-DM-BP-NC	Topla voda, dvoconski menjalniški sistem, brez predgrevanja, nizka cona
TV-DM-BP-VC	Topla voda, dvoconski menjalniški sistem, brez predgrevanja, visoka cona
TV-DM-SP-NC-D	Topla voda, dvoconski menjalniški sistem, s predgrevanjem, dogrevanje, nizka cona
TV-DM-SP-NC-P	Topla voda, dvoconski menjalniški sistem, s predgrevanjem, predgrevanje, nizka cona
TV-DM-SP-VC-D	Topla voda, dvoconski menjalniški sistem, s predgrevanjem, dogrevanje, visoka cona
TV-DM-SP-VC-P	Topla voda, dvoconski menjalniški sistem, s predgrevanjem, predgrevanje, visoka cona
TV-DMA-BP-NC	Topla voda, dvoconski menjalniško-akumulatorski sistem, brez predgrevanja, nizka cona
TV-DMA-BP-VC	Topla voda, dvoconski menjalniško-akumulatorski sistem, brez predgrevanja, visoka cona
TV-DMA-SP-NC-D	Topla voda, dvoconski menjalniško-akumulatorski sistem, s predgrevanjem, dogrevanje, nizka cona
TV-DMA-SP-NC-P	Topla voda, dvoconski menjalniško-akum. sistem, s predgrevanjem, predgrevanje, nizka cona
TV-DMA-SP-VC-D	Topla voda, dvoconski menjalniško-akum. sistem, s predgrevanjem, dogrevanje, visoka cona
TV-DMA-SP-VC-P	Topla voda, dvoconski menjalniško-akum. sistem, s predgrevanjem, predgrevanje, visoka cona
TV-M-BP	Topla voda, menjalniški sistem, brez predgrevanja
TV-M-SP-D	Topla voda, menjalniški sistem, s predgrevanjem, dogrevanje
TV-M-SP-P	Topla voda, menjalniški sistem, s predgrevanjem, predgrevanje
TV-MA-BP	Topla voda, menjalniško-akumulatorski sistem, brez predgrevanja
TV-MA-SP-D	Topla voda, menjalniško-akumulatorski sistem, s predgrevanjem, dogrevanje
TV-MA-SP-P	Topla voda, menjalniško-akumulatorski sistem, s predgrevanjem, predgrevanje
TV-PREKLOP	Topla voda, preklon na sekundarni strani toplotne postaje
TV-M-STP	Topla voda, menjalniški sistem v stanovanjski toplotni podpostaji
TEH	Tehnologija
RAZNO	Ostale vrste moči

Distributer v postopku izdaje soglasja za priključitev stavbe na vročevodno omrežje določi projektno predviden največji pretok ogrevnega medija vročevodnega omrežja, ki ga distributer garantira na odjemnem mestu v skladu s *Sistemskimi obratovalnimi navodili*.

2.6 Sprememba priključne moči

Sprememba priključne moči je dovoljena skladno z vsakokrat veljavnimi *Sistemskimi obratovalnimi navodili*. Odjemalec obvesti distributerja o spremembi priključne moči zaradi:

- spremembe toplotne zaščite stavbe,
- spremembe namembnosti in uporabe stavbe ali dela stavbe,
- spremembe namembnosti in uporabe toplotnih naprav,
- razširitve toplotnih naprav,
- modernizacije toplotnih naprav, ki ima za posledico varčnejšo rabo toplote,
- ukinitve ali delne ukinitve toplotnih naprav,
- računskih pomot pri ugotavljanju instaliranih toplotnih moči ali razlik med izračuni v posameznih fazah izgradnje.

Ugotovljene spremembe vplivajo na:

- instalirano toplotno moč in posledično na priključno moč,

- maksimalni pretok ogrevnega medija vročevodnega sistema na primarni strani toplotne postaje,
- natančnost merjenja in reguliranja dobave toplote v toplotni postaji.

Pred predvidenim zmanjšanjem ali povečanjem priključne moči mora odjemalec naročiti distributerju ali drugemu projektantu preverjanje ustreznosti elementov toplotne postaje in priključka. Za povečanje ali zmanjšanje priključne moči je treba izdelati ustrezen projekt predelave internih toplotnih naprav in toplotne postaje ter ga predložiti distributerju v soglasje.

Spremembo priključne moči določi distributer v postopku izdaje novega soglasja za priključitev stavbe na vročevodno omrežje na osnovi nazivne moči internih toplotnih naprav, določene s projektno dokumentacijo strojnih instalacij in strojne opreme internih toplotnih naprav, ki jo korigira v skladu z določili *Sistemskih obratovalnih navodil* in določili tehničnih zahtev.

Vse izračune za spremembo priključne moči morajo izdelati za to strokovno usposobljena podjetja, ki izpolnjujejo pogoje za projektanta, določene v veljavni zakonodaji s področja graditve objektov.

3. VROČEVODNO OMREŽJE

3.1 Splošno

Distributer dobavlja odjemalcem toploto preko vročevodnega omrežja v skladu z vsakokrat veljavnimi *Sistemskimi obratovalnimi navodili*.

3.1.1. Umeščanje vročevodnega omrežja v prostor

Vročevode v javnih in zasebnih zemljiščih je treba umestiti v prostor po zakonskih zahtevah. Pri tem je treba upoštevati pogoje glede posegov v prostor v varovalnem pasu vročevodnega omrežja, ki so določeni v *Sistemskih obratovalnih navodilih* in zahteve glede varnostnih odmikov po določenih teh *Tehničnih zahtev*.

Kjer je to možno, naj se vročevodi položijo v javna zemljišča, in sicer v pločnike ali čim bližje robovom cestišča.

Pred gradnjo vročevoda je treba z lastnikom zemljišča skleniti pogodbo o ustanovitvi služnosti gradnje, obratovanja, vzdrževanja in nadzora vročevoda za vsakokratnega lastnika zemljišča in upravljavca vročevodnega omrežja. V pogodbi je treba opredeliti potrebne varnostne ukrepe za varno obratovanje vročevoda ter omogočiti upravljavcu omrežja dostop do zemljišča za obratovalne in vzdrževalne namene. Pogodba mora zagotavljati, da v varovalnem pasu zemljišča ob vročevodu ne bo drugih posegov, ki bi lahko ogrožali vročevod.

Če se vročevodi položijo nad zemljo, jih je treba razpoznavno namestiti in primerno zavarovati pred zunanjimi vplivi (kot npr. vremenskimi vplivi, UV sevanjem, toplotnimi raztezki, obremenitvami, poškodbami idr.). Način zavarovanja določi projektant v soglasju z distributerjem.

V skladu s *Sistemskimi obratovalnimi navodili* je varovalni pas vročevodnega omrežja zemljiški pas širine 3,0 m na vsaki strani od:

- osi vročevoda v predizolirani ali nadzemni izvedbi,
- zunanje stene kinete vročevoda v podzemni izvedbi.

V varovalnem pasu vročevodnega omrežja niso dovoljeni nadgradnja, zazidava in sajenje dreves ter grmičevja.

3.2 Tehnični podatki

Tehnični podatki distributerjevega vročevodnega omrežja so:

- nazivni tlak: $p_{naz} = 16,0 \text{ bar}_G$
- nazivna temperatura: $t_{naz} = 130 \text{ }^{\circ}\text{C}$
- minimalni diferenčni tlak na odjemnem mestu: $\Delta p = 0,75 \text{ bar}$

Diferenčni tlak na odjemnem mestu je odvisen od oddaljenosti odjemnega mesta od proizvodnega vira in črpališča, dimenzije priključka in obratovalnega režima vročevodnega omrežja. Podatke o običajno razpoložljivem diferenčnem tlaku na odjemnem mestu poda distributer ob izdaji pogojev za projektiranje.

Pri projektiranju vročevodnega omrežja, toplotnih postaj in internih toplotnih naprav je treba upoštevati projektno temperaturo dovoda in povratka vroče vode v vročevodnem omrežju, ki je odvisna od zunanje temperature, kot je prikazana v prilogi 1 teh tehničnih zahtev:

- maksimalna dovodna temperatura: $t_{max} = 100^{\circ}\text{C}$
- minimalna dovodna temperatura: $t_{min} = 70^{\circ}\text{C}$

Distributer na odjemnem mestu zagotavlja temperaturo dovoda v odvisnosti od zunanje temperature, ki je prikazana v temperaturnem diagramu vročevodnega sistema v *Sistemskih obratovalnih navodilih*. Temperatura dovoda vroče vode in tlak dovoda vroče vode v priključkih vročevodnega omrežja v obratovanju ne presegata $120 \text{ }^{\circ}\text{C}$ in $8,0 \text{ bar}_G$.

Temperaturni režimi za projektiranje toplotnih postaj so definirani v poglavju *Toplotna postaja*.

Računska temperatura za izračun trdnosti vročevodnih cevovodov, armatur in naprav je 130 °C.

V vročevodnem omrežju se za distribucijo toplote uporablja kemično pripravljena, demineralizirana in odplinjena voda, ki je ogreta na zahtevano temperaturo. Kemične in fizikalne lastnosti ogrevnega medija (vroče vode) so določene v *Sistemskih obratovalnih navodilih*.

Vode iz vročevodnega omrežja ni dovoljeno uporabljati za polnjenje internih toplotnih naprav odjemalca ali v druge namene brez predhodnega dovoljenja distributerja.

3.3. Tehnične zahteve za vročevodno omrežje

Vročevodno omrežje distributerja je izvedeno kot dvocevni sistem z dovodnim in povratnim cevovodom.

Vročevodno omrežje izven stavb se prednostno izdeluje iz predizoliranih cevi in fazonskih kosov. Distributer si glede na položaj na terenu pridržuje pravico do izbire sistema in načina izvedbe vročevoda.

Vgrajeni elementi morajo biti izbrani v skladu s prilogo A.

3.3.1 Vročevodno omrežje iz predizoliranih cevi

3.3.1.1 Strojna dela

Vgrajeni materiali morajo ustrezati naslednjim standardom:

- predizolirane cevi: SIST EN 253,
- par cevi v skupni izolaciji: EN 15698-1*
- predizolirani fazonski kosi: SIST EN 448 in EN 15698-2*
- predizolirane armature: SIST EN 488
- spoji za predizolirane cevi: SIST EN 489
- predizolirane fleksibilne cevi: EN 15632-4

(*) Izvedba vročevodnega omrežja iz predizoliranih cevi v skupni izolaciji je dovoljena samo v posebnih primerih in ob predhodni potrditvi s strani distributerja.

Predizolirane cevi in predizolirani fazonski kosi ter ostale komponente sistema morajo imeti veljaven certifikat Euroheat & Power EHP/001 *Certification Guidelines for the Quality Assessment of District Heating Pre-insulated straight Pipes*.

Cevovodi iz predizoliranih jeklenih cevi se polagajo neposredno v zemljo. Debelina izolacije predizoliranih cevovodov je serije 2.

Cevi morajo imeti vgrajene senzorske žice za kontrolo prisotnosti vlage, razen fleksibilnih predizoliranih cevi za izvedbo priključkov. Pri izvedbi je treba žice pravilno povezati, odstraniti vse vlažne dele izolacije na zvarnih mestih in sprotno meriti upornost zanke in izolacije po izvedenih segmentih pred gradbenim zasipanjem vročevoda. O sprotnih meritvah je treba voditi zapisnik. Meritev upornosti celotne zanke in izolacije je referenčni podatek za kasnejše kontrole vlažnosti s strani distributerja. O meritvah je treba izdelati zapisnik, ki ga potrdi distributer in se arhivira pri distributerju. Zapisnik mora vsebovati rezultate meritev upornosti zanke in izolacije, dolžino merilne zanke in posnetek ožičenja obravnavanega odseka vročevoda, izdelan na osnovi geodetskega posnetka izvedenega vročevoda. V zapisniku morajo biti izkazane tudi segmentne meritve pred zasipanjem vročevoda. V merilni dozi je treba označiti, katere žice so za dovodni in katere za povratni cevovod. Za povezavo predizolirane cevi in merilne doze se uporabi trdo bakreno žico premera 1,5 mm². Spoj med žicami mora biti spajkan in izoliran.

Na vročevodnem omrežju distributerja se uporablja izključno nordijski sistem nadzora vlažnosti po EN 14419.

Na predizoliranih odsekih vročevoda se vgrajujejo predizolirane krogelne pipe PN 16 za temperaturo do 130 °C. Vreteno mora biti zaščiteno s cestno kapo na armiranobetonski temeljni plošči. Cestna kapa mora biti višinsko prilagojena tako, da je preprečen vtok meteorne vode. V primeru vgradnje predizoliranih pip v povozne makadamske površine (parkirišča,

poti, dvorišča, ipd.), je treba vrh cestne kape vgraditi v asfalt debeline 12 cm, velikosti najmanj 100 x 100 cm. Konec vretena z nastavkom za ključ je lahko največ 20 cm pod nivojem cestne kape. Nad dimenzijo DN 100 in pri vseh dimenzijah pip z vreteni, daljšimi od 1,5 m, se predizolirane pipe vgrajujejo v jaške. Za pipe, dimenzije DN 125 in večje, je treba predvideti pogon s prigrajenim fiksnim reduktorjem.

Spoje cevi in fazonskih kosov predizoliranega vročevoda je treba izvesti s termosteznimi spojkami, prirejenimi za zalivanje s poliuretansko izolacijsko peno. Spojka mora biti opremljena z najmanj dvema termosteznima manšetama na koncih. V primeru vodenja vročevoda po vlažnem terenu je obvezna namestitev tretje manšete preko čepa odprtine za vlivanje izolacijske mase.

Na kompenzacijskih conah vročevoda je treba zagotoviti možnost ustreznega pomika cevovoda z namestitvijo elastičnih blazin. Kompenzacijske cone morajo biti oblazinjene po celotnem obodu predizolirane cevi ali pa mora biti celoten obod kompenzacijske cone zaščiten z laminatnim prekrivajočim trakom.

Pri gradnji posameznega dela vročevodnega omrežja je obvezna uporaba elementov (cev, fazonski kos, spojka, elastična blazina, predizolirana armatura ...) istega proizvajalca. Zahteve za uporabo in montažo so navedene v navodilih proizvajalca predizoliranih cevovodov in jih je treba dosledno upoštevati. Posebno pozornost mora izvajalec posvečati kvalitetni izdelavi spojev predizoliranih cevi, kar je osnovni predpogoj za doseganje pričakovane življenjske dobe vročevoda.

3.3.1.2 Gradbena dela

Gradbena dela je treba izvajati po predpisih za tovrstna dela in navodilih proizvajalca cevi.

V posebnih primerih, ko poteka vročevod v slabo nosilnih tleh in se priključuje na stavbe, ki so globoko temeljene (npr. na pilotih), je treba pridobiti mnenje projektanta ali geomehanika (nevarnost diferenčnih posedkov).

3.3.1.2.1 Zemeljska dela

Dimenzije izkopnega profila so odvisne od premera načrtovanih vročevodnih cevi (*priloga 14*). Na primerno utrjeno podlago izkopa se vgradi najprej peščena posteljica (zrnavost ϕ 0–4 mm, brez ostrorobih delcev), zatem se položijo cevi, ki se jih z vseh strani zavaruje (obsuje) s peskom enake zrnavosti. Zaščitna globina med temenom cevi in terenom mora biti vsaj 50 cm, optimalna globina znaša 70 cm. Če te zaščitne globine ni mogoče doseči in je teren nad temenom cevi obremenjen še s koristno (prometno) obtežbo, je treba cevi dodatno zavarovati (npr. z armiranobetonsko ploščo).

3.3.1.2.2 Fiksne točke

Fiksne točke se v predizolirane cevovode vgrajujejo le izjemoma in v soglasju z distributerjem. Fiksne točke so izvedene iz predizdelanega serijskega elementa v armiranobetonskem temelju ustreznih dimenzij, ki jih podaja proizvajalec pri določenih predpostavkah glede lastnosti zemljine. Če lastnosti v konkretnem primeru bistveno odstopajo od teh predpostavk, je treba dimenzije temelja preveriti. Kvaliteto betona in armaturo določi statik.

3.3.1.2.3 Zidna tesnila

Posebno pozornost je treba posvetiti prehodu predizoliranih vročevodnih cevi skozi temeljne zidove stavb. Zidno tesnilo mora biti ustrezno obbetonirano, preboj pa kvalitetno hidroizoliran, da je zagotovljena tesnost preboja. Pri prehodu predizoliranih cevi v objekt mora biti plašč predizolirane cevi pomaknjen v notranjost objekta najmanj za 100–250 mm (odvisno od dimenzije plašča cevi), skladno z navodili proizvajalca. Premer izvrtine za predizolirano cev mora biti najmanj za 150 mm večji od premera zunanjšega plašča cevi oziroma skladno z navodili proizvajalca cevi glede na vrsto tesnjenja preboja.

3.3.2 Vročevodno omrežje v betonskih kinetah

V zemljiščih z visoko podtalnico (nivo vode lahko preseže niveleto) ali tam, kjer je možno občasno zalitje vročevoda iz kakršnegakoli drugega razloga, uporaba kinet ni dovoljena.

Na zahtevo distributerja se vročevodno omrežje izvede z jeklenimi cevmi, položenimi v betonski kineti. Z odsekom kinete je obvezno treba izvesti odcepe od obstoječega omrežja, vodenega v kinetah.

Zahteve glede strojnih del na vročevodnem omrežju v kinetah so podane v točki 3.3.4.

3.3.2.1 Gradbene zahteve za kinete

Glede na način izdelave kinete delimo na:

- Tipizirane AB kinete s pokrovom: to so industrijsko izdelani elementi, ki se transportirajo na mesto vgradnje. Tipizacija obsega vse sestavne konstrukcijske elemente, kot so npr. lire, fiksne in pomične točke ter bočna vodila. Statični račun, ki je prav tako tipski, obravnava vsako velikost kinete posebej, privzeta obtežba je enaka kot za cestne mostove. Višina nadkritja zemljine nad pokrovi mora biti večja od 50 cm in manjša od 200 cm. Proizvajalec elementov mora ob dobavi predložiti vse z zakoni predpisane ateste in dokazila o kakovosti vgrajenih materialov in načinu izvedbe.
- Klasično grajena kineta: kjer ni mogoče uporabiti tipske kinete, jo je treba izvesti na klasičen način na gradbišču. Posebej pomembno je, da vgrajeni beton pred zasipom doseže predpisano trdnost. Taka kineta potrebuje statični račun. Izvajalec del mora po izdelavi predložiti vse z zakoni predpisane ateste in dokazila o kakovosti vgrajenih materialov in načinu izvedbe.

3.3.2.2. Izvedba kinet

Na utrjeno površino izkopa se vgradi podložni beton v debelini 7–10 cm. Sledi izvedba (ali montaža) korita kinete. Pri stikovanju nove kinete na odcepnem mestu na obstoječi kineti in/ali obstoječi stavbi je treba oblikovati strižni stik, s katerim se prepreči pojav diferenčnih posredkov.

Po končanih montažnih in strojnih delih sledi pokrivanje kinete z AB pokrovi. Uporaba neskrčljive malte na naležnih površinah zagotavlja trajno nepomičnost pokrovov. Morebitne neravnine in odprte stike med pokrovi je treba zapolniti z malto. Sledi izvedba hidroizolacije, ki je lahko izdelana na polimerni ali bitumenski osnovi – pri tem je treba upoštevati navodila proizvajalca hidroizolacije. Hidroizolacija, ki je nanešena na osnovni premaz – ta zagotavlja sprijemljivost med izolacijo in betonom – mora biti čvrsto spojena s podlago pokrovov. Po vsej dolžini mora pokrivati tudi horizontalni stik, kjer pokrovi nalegajo na korita (cca. 15–20 cm čez spojno ravnino). Hidroizolacijo je treba polagati brez ostrih robov in prelomov, kar se doseže s primerno pripravo podlage. Za zaščito izolacije pred mehanskimi poškodbami naj se uporabljajo točkovno profilirane folije s spojenimi stiki po dolžini. Nanjo se vgradi nekaj cm debela plast okroglozrnatega peska zrnivosti ϕ 8–16 mm za lažje odvodnjavanje gornje površine (meteorne vode). Sledi zasipavanje, pri čemer mora biti prvi sloj zasipnega materiala brez večjih kamnov, začetno zasipavanje pa je treba izvesti zelo pazljivo.

Za izvedbo kinet se uporabljajo vodotesni beton, mrežna armatura, neskrčljiva malta za spoje pokrov – kineta, različne hidroizolacije in njihove zaščite. Posebno pozornost je treba posvetiti zadostni debelini krovne plasti nad armaturo. Kvaliteto betona in armaturo določi statik.

3.3.2.3 Gradbene zahteve za vročevodne jaške

Na vročevodnem omrežju se jaški izvedejo na mestih, kjer je potrebno ločevanje, praznjenje ali odzračevanje sistema. Vhode v vročevodne jaške je treba načrtovati izven cestišč v javni površini. Dostop v vročevodni jašek mora biti neoviran, nad njim ni dovoljeno parkiranje, postavljanje začasnih objektov ipd. Jaški morajo biti dovolj veliki, da je možno varno gibanje, izvajanje manipulacij in vzdrževanje opreme v jaških. V primeru daljinsko vodenih armatur ali posebne merilne opreme je treba v jašku zagotoviti tudi električno napajanje in telekomunikacijsko povezavo do dispečerskega centra distributerja.

Vhodi v jaške morajo biti izvedeni z litoželeznimi pokrovi svetle odprtine Ø 800 mm z napisom VROČEVOD, primernim razredom obremenitve (najmanj D400), protihrupnim sistemom dušenja, zapiranjem na zaklep in prezračevalnimi odprtinami. V primeru možnega vdora nečistoč v jašek se na zahtevo distributerja vgrajuje zaprta izvedba, prezračevanje jaška pa se reši na drugačen ustrezen način.

Pokrov jaška mora biti višinsko prilagojen tako, da je preprečen vtok meteorne vode v jašek. Pokrovi se praviloma vgrajujejo izven koloteka. V primeru vgradnje v kolotek (cestišče ali kolesarska steza) mora biti pokrov jaška vgrajen za zapiranje v smeri koloteka in privijačen. Pri vgradnji pokrova jaška je treba upoštevati tudi navodila proizvajalca za vgradnjo.

Vstop v jašek mora biti opremljen z izvlečno lestvijo iz nerjavečega jekla (kvaliteta RF jekla AISI 304 / 1.4301), skladno s shemami v prilogah 18A in 18B. Lestev je treba višinsko prilagoditi globini jaška. Izvlečni nastavek mora biti nesnemljivo vpet v lestev. Stope lestve morajo biti izvedene iz kvadratnega profila z nedrsečo profilacijo. Lestev mora biti vgrajena čim bližje robu svetle odprtine pokrova jaška in z dovolj velikim odmikom od stene jaška za naleg noge na stopo (minimalno 130 mm). Neposredno pod vstopno površino pokrova mora biti v dnu jaška izvedena ponikovalnica s snemljivo pohodno rešetko iz nerjavnega jekla (kvaliteta RF jekla AISI 304 / 1.4301) v velikosti najmanj 600 x 600 mm in svetle globine 60 cm za namestitev potopne črpalke.

Ponikovalnica mora biti izvedena v zadostni globini (vsaj 1 m) in zasuta z okroglimi kamni premera najmanj Ø 4 cm do višine cca. 60 cm pod nivojem dna jaška. Ob steni pravokotnega jaška je treba izvesti poglobljeno kanaleta, pokrito s snemljivo pohodno rešetko iz nerjavnega jekla (kvaliteta RF jekla AISI 304 / 1.4301) v svetli širini najmanj 300 mm in svetli globini najmanj 300 mm. Kanaleta je treba navezati na ponikovalnico neposredno ali s kanalizacijsko cevjo najmanj Ø 200 mm. Dolžino kanalete z rešetko je treba dimenzijsko prilagoditi številu in dimenziji iztočnih cevi, ki morajo biti vodene na rešetko kanalete.

V primeru okroglih jaškov se uporablja minimalni premer betonske cevi Ø 120 cm, pokrovi pa morajo biti vgrajeni v armiranobetonski venec. Neposredno pod vodom v jašek je treba izvesti ponikovalnico v velikosti najmanj 600 x 600 mm ali Ø 600 mm in svetle globine 60 cm za namestitev potopne črpalke ter jo pokriti s snemljivo pohodno rešetko iz nerjavnega jekla (kvaliteta RF jekla AISI 304 / 1.4301) v velikosti najmanj 600 x 600 mm. V primeru okroglih jaškov se kanaleta izvede preko celotne površine jaška do ponikovalnice v širini najmanj 600 mm in globine najmanj 300 mm ter se jo neposredno naveže na ponikovalnico. Kanaleta mora biti pokrita s snemljivo pohodno rešetko iz nerjavnega jekla (kvaliteta RF jekla AISI 304 / 1.4301), nad katero se vodijo cevi izpustov in/ali zračnikov.

Pri jaških, kjer je velika nevarnost vdora podtalnice v jašek (Barje oz. območje Viča), se izvajajo vodotesni jaški brez ponikovalnice. Neposredno pod vstopno površino pokrova mora biti v dnu jaška izvedena poglobitev pokrita s snemljivo pohodno rešetko iz nerjavnega jekla (kvaliteta RF jekla AISI 304 / 1.4301) v velikosti najmanj 600 x 600 mm in globine 60 cm za namestitev potopne črpalke. Poglobljena kanaleta v širini najmanj 300 mm in globini najmanj 300 mm, na katero se vodijo iztočne cevi, pa mora biti pokrita s snemljivo pohodno rešetko iz nerjavnega jekla (kvaliteta RF jekla AISI 304 / 1.4301) in povezana s poglobitvijo za vnos potopne črpalke neposredno ali s kanalizacijsko cevjo najmanj Ø 200 mm.

Prehod cevi v jašek mora biti ustrezno obdelan glede na vrsto cevi in trasni potek glavnega vročevoda. V vseh primerih izvedbe odzračevanja ali izpusta se od glavnega vročevoda do prehoda v jašek vgradijo predizolirane cevi. V primeru vodenja cevi izven kompenzacijskih con se na predizolirane cevi namestijo zidna tesnila in se prehod v jašek in/ali iz kinete zabetonira.

Pri prehodu predizoliranih cevi v jašek mora biti plašč predizolirane cevi pomaknjen v notranjost jaška ali kinete najmanj za 100–250 mm (odvisno od dimenzije plašča cevi), skladno z navodili proizvajalca. Premer izvrtine za predizolirano cev mora biti najmanj za 150 mm večji od premera zunanjega plašča cevi oziroma skladno z navodili proizvajalca cevi glede na vrsto tesnjenja preboja.

V primeru vodenja cevi zračnikov ali izpustov iz kompenzacijskih con je treba zagotoviti prostor za ustrezne pomike. V tem primeru se predizolirani vročevod do jaška vodi v kineti, preboj pa se zaščiti s PVC zaščitno cevjo ustrezne dimenzije, ki omogoča pomike.

Vsi betonski jaški se izvajajo z montažnimi krovnimi ploščami za kasnejšo odstranitev ob izvajanju vzdrževalnih del v jašku. Montažne krovne plošče morajo biti opremljene s sidri za montažo in odprtinami za kasnejšo demontažo pokrovov. Zaključna gradbena in hidroizolacijska dela na montažnih pokrovi se izvedejo skladno z opisom v poglavju 3.3.2.2.

Velikost jaškov mora biti prilagojena vgrajeni opremi in možnosti izvajanja vzdrževalnih del ter manipulacij na opremi. V projektni dokumentaciji je treba prikazati tudi detajl jaška v prerezih z vso vgrajeno opremo. Prikazati je treba tudi načrt in način vgradnje lestve ter ponikovalnice in kanalete z rešetko.

Načelne rešitve so podane v prilogah 16 in 17.

3.3.2.4 Gradbene zahteve za parovodne jaške

Na parovodnem omrežju se jaški izvedejo na mestih, kjer je potrebno ločevanje, praznjenje ali odvodnjavanje parovoda. Za parne jaške se smiselno uporabljajo navedene zahteve za vročevodne jaške.

Posebnost parovodnih jaškov je odvod kondenzata ali izpusta pare v ločen ponikovalni jašek. Po možnosti naj se parovod trasno projektira tako, da so jaški v bližini nepomičnih točk. Preboj med parnim in ponikovalnim jaškom mora omogočati pomike zaradi raztezkov parovoda. Preprečen mora biti vdor pare iz ponikovalnega v parovodni jašek. Preboj je treba zatesniti z visokotemperaturno odporno kameno volno in obojestransko izvesti rozeto iz AL pločevine, ki mora biti pritrjena v zid in tesnjena z visokotemperaturnim silikonom, odpornim najmanj do 300 °C.

V primeru potrebe po večjih pomikih kondenznih ali izpustnih vodov je treba temu primerno zagotoviti večjo prebojno odprtino in »plavajočo« rozeto, ki ne sme biti pritrjena v zid jaška. Preboje in rozete je potrebno načrtovati tako, da je po postavitvi kondenznih ali izpustnih vodov v skrajne lege (pri hladnem ali toplem stanju parovoda) vsaj še 5 cm odmika od stene preboja, rozeta pa mora v vseh legah prekrivati celotno prebojno odprtino vsaj za 5 cm. Zagotoviti je potrebno stalni padec kondenznega voda in izpusta v ponikovalnico (min cca. 1 ‰).

V ponikovalnem jašku se izvede izpust kondenza ali pare v ponikovalnico in odduh pare (»fajfa«), ki se ga vodi na prosto ali zaključi pod pokrovom ponikovalnega jaška. V primeru izvedbe »fajfe« z zaključkom v ponikovalnem jašku mora biti ponikovalni jašek izveden iz armiranega betona, odpornega na visoke temperature in vlago. Kondenzni in izpustni vod ter »fajfa« morajo biti podprti tako, da omogočajo potrebne pomike zaradi temperaturnih raztezkov.

Ponikovalnica mora biti izvedena v zadostni globini (vsaj 1 m) preko celotnega ponikovalnega jaška in zasuta z okroglimi kamni premera najmanj Ø 4 cm. Odmik od spodnjega dela izpusta oziroma »fajfe« do kamnov v ponikovalnici mora biti najmanj 300 mm. Vhod v ponikovalnico mora biti izveden z okroglim litoželeznimi pokrovom s prezračevalnimi odprtinami in opremljen z izvlečno lestvijo, enako, kot je navedeno v zahtevah za vročevodne jaške. Velikost ponikovalnega jaška mora biti taka, da je možen vstop osebe v jašek in izvajanje čiščenja ponikovalnice.

3.3.3 Vodenje vročevodov po stavbah

Zaradi pocenitve gradnje, drugih tehničnih razlogov in kjer je to mogoče in ni nevarnosti, da bi se cevovodi poškodovali, je vročevodno omrežje možno voditi skozi stavbe (kleti, pritličja ipd.) ali skozi druge skupne nebivalne prostore po predhodnem soglasju lastnikov stavbe in pridobitvi služnosti.

Cevovodi morajo biti zaradi možnosti pregleda, vzdrževanja in odpravljanja okvar vedno dostopni. Izpusti in odzračevanja, izvedeni v stavbah, morajo biti speljani v odtočni lijak, povezan s talnim odtokom ali ustrezno ponikovalnico zunaj stavbe.

Vročevodno omrežje mora biti izvedeno tako, da se upoštevajo vse mehanske obremenitve in temperaturni raztezki v skladu s predvideno tehnično rešitvijo po projektni dokumentaciji.

Priključek se po vstopu v prostor toplotne postaje zaključi z umirjevalnimi cevmi, na katerih se izvede izpust, glede na nagib vročevoda pa tudi odzračevanje. Med umirjevalnima cevema naj bo izvedena kratka vez z zaporno armaturo, praviloma dimenzije DN 15, ki omogoča minimalni pretok skozi priključek v času zaustavitve toplotne postaje.

Umirjevalne cevi naj predstavljajo nepomično podporo vročevoda. Izpusti in odzračevanja morajo biti speljani v odtočni lijak, povezan s talnim odtokom.

V primeru izvedbe odzračevanj ali izpustov izven toplotne postaje morajo biti ventili zaščiteni pred poseganjem nepooblaščenih oseb (izvedba v zaklenjeni nerjavni omarici – izvedba z »ušesom« za zaklepanje z obešanko). V primeru vodenja cevi odzračevanj ali izpustov po neogrevanih prostorih, v katerih obstaja nevarnost zamrzitve, je treba na zahtevo distributerja vgraditi termostatirano kratko vez, skladno s shemo v prilogi 15/3, cevi odzračevanj ali izpustov pa morajo biti toplotno izolirane (skladno s poglavjem 3.3.4.3).

Za zagotavljanje stalne temperature dovoda vroče vode na odjemnem mestu (npr. pri daljših priključkih) in zagotavljanje minimalnega pretoka ogrevnega medija na neaktivnem odjemnem mestu (npr. pri začasno odklopljenih objektih) je treba na zahtevo distributerja toplote vgraditi termostatirano kratko vez. Na neaktivno odjemno mesto se vgradi armatura za termostatiranje v dimenziji DN15 (K_{15} vrednost cca. 1,5 m³/h). Velikost armature za termostatiranje na aktivnem odjemnem mestu določi projektant toplotne postaje ob upoštevanju pogojev za projektiranje, ki jih poda distributer toplote glede na lokacijo toplotne postaje na omrežju.

Armatura za termostatiranje naj se vgradi med dva ventila prirobnične izvedbe, kot je prikazano na shemi v prilogi 15.

Male kompaktne toplotne postaje in toplotne postaje do 150 kW toplotne moči je v soglasju z distributerjem izjemoma možno priključiti brez vgradnje umirjevalnih cevi in kratke vezi.

3.3.4 Zahteve za materiale vročevodov, vodene v kinetah, stavbah ali nadzemno

3.3.4.1 Cevi in fazonski kosi

Vročevodi, vodeni v kinetah, v stavbah ali nadzemno, do vključno dimenzije DN 200 morajo biti izdelani iz jeklenih cevi iz celega, ki ustrezajo standardu *SIST EN 10216-1 (DIN 2448, DIN 1629)* za mere, mase in dobavne pogoje.

Izvedba cevovodov in povezav na primarnem delu toplotnih postaj s hladnim zatiskovanjem (t.i. press sistem) ni dovoljena

Vročevodi večjih dimenzij se izdelujejo iz jeklenih spiralno varjenih cevi, opredeljenih v standardih *SIST EN 10217-1 (DIN 2458, DIN 1626)*.

Cevni loki morajo ustrezati *DIN 2605-2* in biti oblike 5 ($r \approx 2,5 d$).

Material cevi je P235TR1 (St 37-0).

Navezava vročevoda na obstoječe vročevodno omrežje z izvedbo navrtavanja je dovoljena izjemoma po predhodni odobritvi distributerja toplote.

3.3.4.2 Armature

Ločilne zaporne armature na vročevodnem omrežju so do vključno dimenzije DN 200 krogelne pipe, za dimenzijo DN 250 so lahko krogelne pipe ali lopute, za večje dimenzije pa zaporne lopute. Zaporne lopute morajo biti konstrukcijsko izvedene s trojnim ekscentrom (»triple offset«) in kovinskim tesnjenjem. Za krogelne pipe in zaporne lopute dimenzije nad DN 100 je treba predvideti pogon s prigradenim fiksnim reduktorjem. Obvezna je vgradnja zaporne armature uvarne izvedbe. Nad dimenzijo DN 200 naj se preko zapornih armatur vgradi obvod z vgrajenim prirobničnim batnim ventilom dimenzije DN 25.

Za zaporno armaturo na cevovodih za odzračevanje in izpust ogrevnega medija vročevodnega omrežja se uporabljajo batni zaporni ventili prirobnične izvedbe.

Ločilna zaporna armatura mora biti vgrajena na odcepu vročevoda, ki se navezuje na glavno sistemsko povezavo vročevodnega omrežja. Lokacijo in vrsto zaporne armature ter način vgradnje določi distributer.

Kot glavni zaporni element pred toplotno postajo (glavni zaporni ventil V1 na dovodnem cevovodu in glavni zaporni ventil V2 na povratnem cevovodu), zaporni element na kratkostični zvezi (ventil kratke vezi KV) ter armature za odzračevanje in izpust se uporabljajo batni zaporni ventili prirobnične izvedbe. V1 in V2 morata biti, ne glede na dejansko smer pretoka, vgrajena v smeri pretoka v toplotno postajo (oznaka na ventilih (puščica) mora kazati v smeri toplotne postaje).

Zaporne armature morajo biti izbrane v skladu s prilogo A.

3.3.4.3 Toplotna izolacija

Pri izvedbi toplotne izolacije cevovodov, armatur, prenosnikov toplote, odzračevalnih in razteznih posod je treba upoštevati ustrezne standarde in normative. Toplotno izolacijo se izvede po končani montaži in uspešno opravljenem tlačnem preizkusu ter dvakratnem barvanju s temeljno barvo, primerno za temperaturo do 130 °C.

Cevovode vročevodnega omrežja je treba izolirati ločeno (dovod in povratek) z blazinami izolacijskega materiala iz mineralnih vlaken, ojačenimi s pocinkano žično mrežo ali aluminijasto folijo, oziroma s cevaki, izdelanimi iz izolacijskega materiala enakih lastnosti. Material mora po morebitni navlažitvi omogočati popolno osušitev.

Toplotna prevodnost izolacijskega materiala mora pri 25 °C znašati največ 0,035 W/mK.

Blazine izolacijskega materiala morajo biti spete na razdalji največ 0,3 m s pocinkano žico ali plastičnimi trakovi minimalne debeline 4 mm. Pri izvedbi izolacije z več plastmi je treba vzdolžni in prečni spoj prvega sloja prekriti z drugim slojem.

Izolacijski sloj cevovodov, vodenih po stavbah ali na prostem, mora biti zaščiten s plaščem aluminijaste ali jeklene pocinkane pločevine. Debelina aluminijaste pločevine mora znašati v odvisnosti od premera cevovoda med 0,8 in 1 mm. Pločevina mora biti speta minimalno šestkrat na tekoči meter z nerjavečimi vijaki ali kovicami. Izolacijo je treba ustrezno prilagoditi v področju obešal, armatur in drugih elementov cevne napeljave. V področju zaključnih kap izolacije je treba nanesti izolacijski trak širine 20 mm, ki preprečuje prehod toplote s cevi na aluminijasti plašč.

Oplaščenje na prostem potekajočih vročevodov mora biti izvedeno vodotesno, pohodno in zaščiteno pred odtujitvijo.

Izolacijski sloj cevovodov, vodenih v kinetah, mora biti zaščiten z bitumensko lepenco. Bitumenska lepenska mora biti speta s trakovi iz nerjavečega materiala.

Armature je treba izolirati z izolacijskim kapami. Kape morajo biti izvedene tako, da omogočajo nemoteno demontažo po odprtju veznih sponk.

V primeru vodenja odzračevanj in izpustov na prostem ali v neogrevanih objektih je treba cevovode izolirati, vključno z zapornimi armaturami (izvedba s pločevino in zaščitnimi »škatlami«).

Potrebna minimalna debelina izolacije je podana v spodnji tabeli.

Tabela 1: Minimalne debeline izolacije vročevoda

	Vročevodno omrežje				Min. odmik izolacije od armatur (mm)
DN	kineta		na prostem in v objektih		
	dovod (mm)	povratak (mm)	dovod (mm)	povratak (mm)	
≤25	30	30	40	40	70
32	40	30	40	40	80
40	40	30	40	40	80
50	40	30	50	50	90
65	50	30	60	60	90
80	50	40	80	80	90
100	60	40	100	100	100
125	60	40	100	100	110
150	70	40	100	100	120
200	70	40	100	100	130
250	70	40	100	100	140
300	70	50	100	100	150
350	80	50	100	100	160
400	80	50	100	100	170
450	80	50	100	100	170
500	80	50	100	100	180
600	80	50	100	100	190
700	80	50	100	100	200

3.4 Dimenzije cevovodov

Distributer toplote si pridržuje pravico predpisati dimenzijo vročevoda glede na hidravlične razmere v omrežju in planirano širitev oskrbe s toploto. Določi jo ob izdaji pogojev za projektiranje.

3.5 Odzračevanja in izpusti

Izpuste ogrevnega medija iz vročevodnega omrežja je treba zagotoviti zunaj objektov z izvedbo v ponikovalnega jaška. Lokacijo in izvedbo odzračevanj in izpustov mora projektant predhodno uskladiti z distributerjem. Izvesti jih je treba v naslednjih dimenzijah:

Tabela 2: Dimenzije odzračevanja in izpustov

Dimenzija vročevoda	Dimenzija odzračevanja	Dimenzija izpusta
do DN 32	DN 15	DN 20
do DN 50	DN 15	DN 32
do DN 80	DN 20	DN 40
do vključno DN 150	DN 25	DN 50
nad DN 150	DN 40	DN 65

3.6 Označevanje elementov

Pozicijo in tip vgrajenih elementov v vročevodno omrežje je treba označiti s pozicijskimi tablicami v skladu z *DIN 4065* ali *DIN 4069 (skica v prilogi C)*.

3.7 Varnostni odmiki od drugih komunalnih vodov in ostalih objektov

Ob načrtovanju vročevodnega omrežja mora biti tveganje zaradi vpliva okolice, kot so drugi položeni vodi, premiki zemlje, dreves, stavbe ali prometa, zmanjšano na najnižjo možno še sprejemljivo mejo. Pri križanjih in vzporednem vodenju vročevodov z drugimi komunalnimi vodi in objekti je treba upoštevati veljavne predpise ter zahteve distributerja toplote iz *Sistemskih obratovalnih navodil* in teh *Tehničnih zahtev* in zahteve upravljavcev drugih komunalnih vodov. Izjemoma se lahko s posebnimi varnostnimi ukrepi in v soglasju z upravljavci komunalnih vodov varnostni odmiki med vodi glede na predpisane tudi zmanjšajo.

Pri projektiranju stavbe ali drugega gradbenega objekta, katerega rob ali gabarit gradbene jame je v neposredni bližini obstoječega vročevoda, je treba projektno predvideti ukrepe, ki bodo nesporno zagotovili varno in nemoteno obratovanje vročevoda med gradnjo. Dela morajo biti izvedena tako, da ne bodo povzročila mehanskih poškodb ali ogrozila stabilnosti in varnosti obratovanja obstoječega vročevoda.

V varovalnem pasu vročevodnega omrežja in priključkov se smejo načrtovati in graditi drugi objekti, naprave in napeljave ter izvajati dela, ki bi lahko vplivala na varnost obratovanja vročevoda le ob določenih pogojih in na določeni oddaljenosti od vročevoda. Za vse posege v varovalnem pasu morata investitor ali izvajalec del predhodno pridobiti soglasje distributerja. V soglasju lahko distributer predpiše posebne varnostne ukrepe za zagotovitev varnosti obratovanja vročevoda. Širina varovalnega pasu vročevodnega omrežja in priključkov, postopek za pridobitev soglasja distributerja za poseg v varovalni pas in pogoji ter način izvajanja del v varovalnem pasu so določeni v *Sistemskih obratovalnih navodilih*.

Varnostni odmiki komunalnih vodov in drugih gradbenih objektov od vročevoda so podani v spodnji tabeli. Varnostni odmik je svetla razdalja med cevovodom vročevodnega omrežja in drugim komunalnim vodom ali gradbenim objektom.

Tabela 3: Varnostni odmiki

Stavba / komunalni vod	Svetli odmik (cm)	
	križanje, vzporedni potek do 5 m	vzporedni potek nad 5 m
plinovod do 5 bar	Po določilih Pravilnika o tehničnih pogojih za graditev, obratovanje in vzdrževanje plinovodov z delovnim tlakom do vključno 16 barov	
plinovod nad 5 bar		
Vodovod	30	40
drug vročevod	30	40
kanalizacija	30	50
signalni kabel, telekom, kabel do 1 kV	30	30
10 kV kabli ali en 30 kV kabel	60	70
več 30 kV kablov ali kabel nad 60 kV	100	150
min. odmik stavbe od obstoječega vročevoda	100	
min. odmik vročevoda od obstoječe stavbe	50	

3.8 Geodetski posnetek vročevodnega omrežja

Po izvedenih montažnih delih in pred zasutjem jarka je treba izvesti geodetski posnetek vročevodnega omrežja in ga posredovati distributerju. Poleg lege v prostoru (lokacijsko, višinsko) mora geodetski posnetek vsebovati tudi podatke o dimenziji in izvedbi vročevoda ter vgrajenih elementih (fiksni točki, kompenzatorjih, spojkah in zapornih armaturah).

Pri izvedbi geodetskega posnetka je treba upoštevati tehnične zahteve distributerja glede vodenja zbirnega katastra energetske infrastrukture, to so *Navodila izvajalcem geodetskih storitev za izmero in pripravo podatkov vročevodnega omrežja v kataster Energetike Ljubljana*, ki so javno objavljena na spletni strani distributerja.

3.9 Izvedba medsebojnega izenačevanja potencialov z galvanskim povezovanjem kovinskih elementov

Na vseh kovinskih elementih, ki so vgrajeni v vročevodno omrežje, mora biti izvedena galvanska povezava oziroma električna premostitev kovinskih delov. Le-ta se lahko izvede z namestitvijo zobatih podložk (na obeh straneh vijaka, ki zagotavlja galvansko povezavo) ali z električno premostitvijo kovinskih delov z rumeno/zeleno žico 6 mm² oziroma 16 mm². Vijak, ki zagotavlja galvansko povezavo preko zobatih podložk, je treba obojestransko označiti z rdečo barvo.

4. TOPLOTNA POSTAJA

4.1 Splošno

Toplotna postaja je vezni člen med vročevodnim omrežjem distributerja, vključno s priključkom, in internimi toplotnimi napravami odjemalca. Sestavljena je iz priključne in hišne postaje ter s svojim delovanjem uravnava dobavo toplote internim toplotnim napravah.

Na vročevodno omrežje Energetike Ljubljana je stavbe dovoljeno priključevati le preko indirektnih toplotnih postaj.

V primeru, da se za obstoječo stavbo, ki se priključuje na vročevodno omrežje, ohranja lastni energetski vir kot rezervni vir ali se pri novih stavbah projektira dodatni rezervni vir, mora biti ta priključen na interne toplotne naprave vzporedno na sekundarni strani toplotne postaje ter z zaporno armaturo ločen od elementov in funkcionalnih povezav toplotne postaje.

V primeru, da se za obstoječo ali novo stavbo, ki se priključuje na vročevodno omrežje, projektira sistem za izkoriščanje odpadne toplote, je ta lahko priključen na interne toplotne naprave tudi zaporedno.

Konstrukcijsko naj bodo toplotne postaje izvedene kot kompaktne enote, montirane na jekleno ogrodje in z izvedenimi vsemi električnimi povezavami. Elementi in cevne povezave morajo biti v največji možni meri izolirani.

Elementi toplotne postaje na primarju morajo biti izdelani za temperaturo 130 °C in PN 16 ne glede na projektne parametre za dimenzioniranje.

Pri poslovno-stanovanjskih stavbah je treba izvesti ločene toplotne postaje za stanovanjski in poslovni del, kar omogoča ustrezno regulacijo in obratovanje internih toplotnih naprav ter jasno delitev stroškov ogrevanja in priprave sanitarne tople vode med stanovanjske in poslovne odjemalce. Toplotni postaji za stanovanjski in poslovni del morata biti navezani na vročevodno omrežje preko lastnih glavnih zapornih ventilov V1 in V2.

Načeloma je treba za vsako stavbo predvideti lastno toplotno postajo. Prav tako mora biti za vsako zaključeno funkcionalno enoto v sklopu skupnega gradbenega kompleksa predvidena lastna toplotna postaja. Posamezne toplotne postaje morajo biti navezane na vročevodno omrežje preko lastnih glavnih zapornih ventilov V1 in V2.

Konkretne pogoje za priključitev določi distributer s projektnimi pogoji, ki jih morata investitor ali projektant pridobiti pred začetkom projektiranja.

Obstoječe zastarele in tehnološko neprimerne toplotne postaje je treba rekonstruirati na osnovi smiselnih rešitev iz teh *Tehničnih zahtev*.

4.1.1 Projektni parametri za dimenzioniranje toplotnih postaj

4.1.1.1 Nove ali rekonstruirane stavbe – ogrevanje, prezračevanje

Glede na določila Pravilnika o učinkoviti rabi energije v stavbah (Uradni list RS, št. 70/22, 161/22 in 129/23, v nadaljevanju *PURES*) je projektna zunanja temperatura za Ljubljano -13 °C. Za stavbe, v katerih se gradijo nove ali rekonstruirajo obstoječe interne toplotne naprave, naj se uporabljajo naslednji parametri:

- temperaturni režim* na primarju (vročevodna stran): 100 / max. 48 °C,
- temperaturni režim na sekundarju (interne toplotne naprave): max. 55 / max. 45 °C.

*Pri projektiranju je treba upoštevati odvisnost temperatur dovoda in povratka primarja od zunanje temperature, ki sta prikazani v prilogi 1 teh Tehničnih zahtev (oznaki »Dovod« in »Povratek«).

Temperaturna razlika med povratkom na primarju in povratkom na sekundarju je lahko največ 3 °C.

4.1.1.2 Stavbe z obstoječimi internimi toplotnimi napravami

Pri delni predelavi internih toplotnih naprav ali dodatni priključitvi dela obstoječe stavbe se zaradi usklajenosti z obstoječo instalacijo uporablja enake projektne parametre, kot so bili uporabljeni pri projektiranju obstoječih internih toplotnih naprav.

Pri projektiranju nove toplotne postaje ali rekonstrukcije obstoječe toplotne postaje se upošteva v nadaljevanju podane parametre, v odvisnosti od projektne zunanje temperature, ki je bila upoštevana pri projektiranju internih toplotnih naprav.

Pri projektiranju toplotne postaje za stavbo z obstoječimi internimi toplotnimi napravami, projektiranimi na projektno zunanjo temperaturo -18 °C in manj, naj se uporablja naslednje parametre:

- temperaturni režim* na primarju (vročevodna stran): 112 / max. 68 °C ,
- temperaturni režim na sekundarju (interne toplotne naprave): max. 85 °C / max. 65 °C .

*Pri projektiranju je treba upoštevati odvisnost temperatur dovoda in povratka primarja od zunanje temperature, ki sta prikazani v prilogi 1 teh tehničnih zahtev (oznaki »Dovod« in »Povratek«). Navedeni so parametri pri zunanji temperaturi -20 °C .

Pri projektiranju toplotne postaje za stavbo z obstoječimi internimi toplotnimi napravami, projektiranimi na projektno zunanjo temperaturo -13 °C , naj se upošteva temperaturo dovoda primarja 100 °C . Najvišja dovoljena temperatura povratka sekundarja je 55 °C .

Temperaturna razlika med povratkom na primarju in povratkom na sekundarju je lahko največ 3 °C .

4.1.1.3 Priprava sanitarne tople vode

Temperaturni režimi za pripravo sanitarne tople vode so definirani v poglavju 4.5 Sistemi za pripravo sanitarne tople vode.

4.2 Prostor in namestitev toplotne postaje

Toplotna postaja se praviloma namešča v skupnih nebivalnih prostorih. Z lokacijo in velikostjo prostora za namestitev toplotne postaje mora soglašati distributer (*okvirna velikost prostora v prilogi 2*).

Velikost prostora je odvisna od:

- nazivne toplotne moči toplotne postaje,
- internih toplotnih naprav,
- načina priprave sanitarne tople vode.

4.2.1 Gradbeno-tehnične zahteve za prostor toplotne postaje

Prostor toplotne postaje mora biti zaklenjen in čim bližje vstopu priključka v stavbo. Prostor mora biti dostopen za pooblaščen osebe distributerja v vsakem trenutku brez težav. Odvisno od stavbe je izjemoma treba predvideti ločen direktni zunanji dostop do prostora.

Vstopna vrata se morajo odpirati v smeri izhoda in morajo biti ustrezno označena. Poleg vhoda v prostor je treba na vidnem in dostopnem mestu namestiti gasilni aparat S-9. Za vnos in iznos opreme je treba predvideti dovolj velike montažne odprtine, ki se jih ne sme zazidati (minimalna dimenzija $80 \times 200\text{ cm}$). Tla prostora morajo biti nepropustna za vodo.

Uporaba prostora za druge namene, razen za skupne strojnice, ni dovoljena.

Upoštevati je treba veljavne predpise o toplotni izolaciji naprav in o zaščiti proti hrupu. Prostor toplotne postaje v stanovanjskih stavbah naj ne bo nameščen poleg ali pod spalnicami ali drugimi prostori, kjer se zahteva povečana zaščita proti hrupu.

Prostor mora biti ustrezno naravno ali prisilno prezračevan, tako da temperatura v prostoru ne preseže 35 °C oziroma da ni nevarnosti zmrzovanja. Odpadni zrak iz toplotne postaje se lahko vpihuje tudi v sosednje pomožne prostore.

Prostor mora imeti izveden talni sifon s priključkom DN 50 na kanalizacijo ali ponikovalnico ali pa jašek s potopno črpalko in odvodom odtoka. Odtok naj bo lociran čim bližje vstopu priključka v prostor toplotne postaje. Na vhodnih vratih naj se izvede prag, ki varuje ostale prostore pred nekontroliranim izlivom vode. Kadar so izpusti ogrevnega medija vročevodnega omrežja vodeni v skupni sistem odvoda odpadne vode iz stavbe s prečrpavanjem, mora biti sistem načrtovan z elementi, primernimi za temperaturo minimalno 90 °C.

V prostoru toplotne postaje naj bo priključek hladne vode DN 15 s pipo in priključkom za fleksibilno cev, namenjen za polnjenje toplotnih naprav, in po potrebi umivalnik.

Na steno, ob kateri bo locirana toplotna postaja, mora biti speljana odtočna cev, povezana s talnim sifonom ali odtočnim jaškom. Nanjo bo priključen iztok odtočnega lijaka izpustov in odzračevanj.

Navodila za obratovanje in vzdrževanje, sheme in trajne označbe naprav morajo biti nameščeni na vidnem mestu. Evidence o stanju toplotne postaje in izvedenih vzdrževalnih delih se vodi v Vpisni knjigi toplotne postaje. Vpisna knjiga se mora nahajati na vidnem mestu v toplotni postaji.

4.2.2 Izjema pri gradbeno-tehničnih zahtevah za prostor toplotne postaje

Izjema glede gradbeno-tehničnih zahtev za prostore toplotne postaje veljajo za male kompaktne toplotne postaje nazivne toplotne moči do 50 kW, ki so lahko nameščene v stanovanjskih prostorih individualnih ali večstanovanjskih stavb in v delovnih prostorih poslovnih stavb, ter kompaktne toplotne postaje nad 50 kW, nameščene v obstoječih stavbah. Priporočljivo je, da je v prostoru talni sifon in da so tla izvedena vodoodporna.

Kompaktna toplotna postaja nad 50 kW je lahko v obstoječi stavbi nameščena tudi v večnamenskem dostopnem prostoru (kleti, sušilnici perila ipd.) V tem primeru mora biti del prostora toplotne postaje ločen od ostalega dela prostora (z žično ograjo, pregradnim zidom ipd.). Pri izvedbi zaščite je treba upoštevati predpise o varstvu pred požarom. Namestitev toplotne postaje mora omogočati neovirano posluževanje in vzdrževanje. Ne sme biti nameščena v skupnih prostorih tako, da bi ogrožala evakuacijo iz stavbe.

4.3 Priključna postaja

4.3.1 Splošno

Priključna postaja je del toplotne postaje, kjer odjemalec prevzema pogodbeno količino toplote. Na eno priključno postajo je lahko priključenih več hišnih postaj, ki oskrbujejo isto stavbo, oziroma iste odjemalce (npr. hišna postaja za ogrevanje in hišna postaja za pripravo sanitarne tople vode). Vgrajeni elementi morajo biti izbrani v skladu s prilogo A.

Sestavljena je iz naslednjih elementov:

- zaporne armature,
- lovilnika nesnage,
- regulatorja diferenčnega tlaka (v primeru potrebe),
- tlačnega regulatorja (v primeru potrebe),
- toplotnega števca,
- naprav za merjenje tlaka in temperature,
- cevni povezav,
- toplotne izolacije.

Za cevne povezave veljajo enake zahteve kot za vročevodno omrežje in so navedene v poglavju 3.3.4 (Zahteve za materiale vročevodov, vodene v kinetah, stavbah ali nadzemno). Za debelino izolacije naj se smiselno uporablja tabela 1 v poglavju 3.3.4.3.

4.3.2 Zaporna in ostala armatura

Priključki armatur so prirobnični ali za uvaritev. Navojni priključki armatur so dovoljeni v kompaktnih toplotnih postajah do 75 kW in za vgradnjo merilno regulacijske opreme v ostalih toplotnih postajah. Konične tesnilne površine niso dovoljene. Kot zaporna armatura se uporabljajo krogelne pipe ali zaporni ventili.

4.3.3 Regulator diferenčnega tlaka

Regulator diferenčnega tlaka uravnava diferenčni tlak med dovodom in povratkom v priključni postaji. Vgradi se ga na področjih, kjer nastopa velika tlačna razlika med dovodom in povratkom vročevodnega omrežja. Zahtevo za vgradnjo poda distributer s pogoji za projektiranje.

V primeru vgradnje regulatorja diferenčnega tlaka se za njegovo izbiro upošteva, da vzdržuje do 1,5 bar tlačne razlike pri nazivnem pretoku. Omogočati mora nastavljanje diferenčnega tlaka. Nastavitev se izvede glede na vgrajen regulacijski ventil v hišni postaji in dejanski tlačni padec preko elementov toplotne postaje. Zagotoviti je treba meritev tlačne razlike med priključkoma impulznih cevi regulatorja diferenčnega tlaka na dovodu in povratku.

Velikost regulatorja diferenčnega tlaka preveri distributer toplote ob izdaji soglasja za priključitev. Ob tem lahko zahteva spremembo njegove velikosti.

4.3.4 Toplotni števec

Toplotni števec, vgrajen na primarni strani toplotne postaje, je edino obračunsko merilo za določanje porabe toplote stavbe. Uporabljajo se toplotni števci z ultrazvočnim principom merjenja pretoka. Toplotni števec mora imeti odobritev tipa in overitev. Posamezne preizkuse, overitve in izdajo odobritve tipa merila urejajo ustrezni predpisi in zakoni.

Tip, velikost in način vgradnje toplotnega števca določi projektant po navodilih in s soglasjem distributerja. Izbirajo se razstavljivi toplotni števci skladno s tabelo A v prilogi. Pri projektiranju in vgradnji toplotnega števca je treba upoštevati navodila proizvajalca in priporočila standarda *SIST EN 1434-6:2022* glede zagotovitve minimalnih natočnih dolžin pred (5 x DN) in za števcem (2 x DN) ter načina priključitve računske enote. Vijačni spoji toplotnega števca (merilnika pretoka) morajo biti iz medenine, matica pa mora imeti izvrtino za namen izvedbe pečatenja z žico.

Toplotni števec mora biti vgrajen na lahko dostopnem mestu za vzdrževanje, kontrolo in periodično menjavo. Cevovod mora biti podprt na obeh straneh toplotnega števca na način, ki omogoča odstranitev toplotnega števca brez povesa cevovoda.

Pri vgradnji, zagonu, nadzoru in vzdrževanju toplotnega števca je treba upoštevati priporočila standarda *SIST EN 1434-6:2022*.

Toplotni števec (računska enota) vseh toplotnih postaj mora imeti vgrajen žični MBUS izhod in NB IoT komunikacijski modul z že vgrajeno SIM kartico, ki omogoča brezplačen prenos podatkov preko NB IoT mobilnega operaterja za najmanj 8 let.

Toplotni števec (računska enota) mora biti preko M-bus izhoda povezan na regulator toplotne postaje za potrebe elektronskega zveznega omejevanja moči, pretoka in povratne temperature.

Toplotni števec (računska enota) mora biti priključen na 230 V napajanje s 6 A nadtokovno zaščito.

Toplotni števec mora omogočati daljinski prenos podatkov preko NB IoT, kot sledi:

– Omrežno napajanje merilnika – urni prenos

- 1) Komulativa skupne porabe energije
- 2) Komulativa skupne porabe hladilne energije
- 3) Komulativa skupne porabe hladilne energije pri kombi števcu (H/C)
- 4) Komulativa skupne porabe pretoka vode
- 5) Trenutni pretok
- 6) Trenutna moč
- 7) Trenutna temperatura dovoda
- 8) Trenutna temperatura povratka
- 9) Trenutna razlika med dovodno in povratno temperaturo
- 10) Število ur števca v napaki
- 11) Kode napak v bitnih podatkih
- 12) Tovarniška številka
- 13) Število ur števca v obratovanju
- 14) Trenutna vrednost tlaka 1
- 15) Trenutna vrednost tlaka 2
- 16) Register povprečne temperature dovoda obtežen z volumnom
- 17) Register povprečne temperature povratka obtežen z volumnom
- 18) Zgodovina – mesečni podatek za maksimalni pretok
- 19) Zgodovina – mesečni podatek za maksimalni pretok – datum
- 20) Zgodovina – mesečni podatek za maksimalno moč
- 21) Zgodovina – mesečni podatek za maksimalno moč-datum
- 22) Zgodovinski mesečni podatek za komulativo skupne poraba energije
- 23) Zgodovinski mesečni podatek za tarifo 2
- 24) Zgodovinski mesečni podatek za tarifo 3
- 25) Zgodovinski mesečni podatek za tarifo 4
- 26) Zgodovinski mesečni podatek za komulativo skupne porabe volumna
- 27) Register zgodovinski mesečni podatek za povprečne temperature dovoda obteženo z volumnom
- 28) Register zgodovinski mesečni podatek za povprečne temperature povratka obteženo z volumnom

Pred zagonom toplotne postaje mora biti v toplotno postajo vgrajen overjen toplotni števec. Distributer preveri ustreznost vgradnje toplotnega števca, aktivira daljinski prenos podatkov in izvede pečatenje merilnega mesta. Pečatov toplotnega števca ni dovoljeno poškodovati ali odstraniti. Vsa dela v zvezi s popravili in zamenjavo toplotnega števca opravlja distributer ali z njegove strani pooblaščen oseba.

Priporočamo, da se dobavljena količina toplote za pripravo sanitarne tople vode meri z ločenim toplotnim števcem. Ločena meritev porabe toplote za pripravo sanitarne tople vode je obvezna v primeru internih meritev porabe toplote za ogrevanje in porabe sanitarne tople vode v stavbi.

Toplotni števci na sekundarju ali delilniki porabe in vodomeri za sanitarno toplo vodo (v sklopu internih toplotnih naprav odjemalca) so internega značaja in služijo medsebojni delitvi porabljene toplote, odčitane na obračunskem toplotnem števcu (na primarni strani toplotne postaje).

4.3.5 Parni merilnik

Parni merilnik, vgrajen na primarni strani parne postaje, je edino obračunsko merilo za določanje porabe toplote. Uporabljajo se parni merilniki z merilno zaslonko za merjenje pretoka. Tip, velikost in način vgradnje parnega merilnika določi projektant po navodilih in s soglasjem distributerja skladno s tabelo B v prilogi.

Parni merilnik sestavljajo:

- računska enota Metra ERW 700 (z ethernet komunikacijskim modulom),
- pretvornik diferenčnega tlaka Metra DT 311,
- merilna zaslonka, ki jo glede na pričakovano karakteristiko odjema konstruira in izdelava proizvajalec merilnika,
- temperaturno tipalo PT100.

V bližini merilne zaslonke je treba predvideti elektro omarico (npr. 600 x 800 x 250 mm) z električnim napajanjem, v katero se namestita računska enota in modem za daljinski prenos podatkov.

Pri projektiranju je treba preveriti izvedljivost in zagotoviti:

- minimalne natočne dolžine pred in za merilno zaslonko skladno s standardom ISO 5167-2:2003(E),
- obojestranski dostop osebe do merilne zaslonke in tlačnih pretvornikov za namen vzdrževanja,
- naklon parovoda 0,3–0,5 % (stran od merilne zaslonke) pred in za merilno zaslonko do odvajalnikov kondenzata,
- vgradnja odvajalnikov kondenzata, ki pobirata kondenzat pred in za zaslonko, ob upoštevanju natočne dolžine,
- osvetlitev prostora ob parnem merilniku,
- omogočiti vgradnjo in obratovanje naprav za daljinski prenos podatkov meritev količin in kakovosti dobavljene toplote.

Merilni doseg merilne naprave je največje merilno območje merilne naprave, kjer naprava deluje v območju dopustnih pogreškov. Merilni doseg merilne naprave mora biti večji ali enak 1,1 x največji trenutni odjem ogrevnega medija (pare).

Merilnik pare mora biti po vgradnji preizkušen in overjen. Redne preglede in kontrole merilnih naprav izvaja na osnovi zahteve distributerja toplote priporočen izvajalec Urada za meroslovje Republike Slovenije v skladu s postavljenimi postopki. Po preizkusu in overitvi merilne naprave se na napravo in njene sestavne dele namestijo pečati, ki onemogočajo nepooblaščen poseg ali demontažo merilne naprave brez poškodbe pečatov.

4.4 Hišna postaja

4.4.1 Splošno

Hišna postaja je vezni člen med priključno postajo in internimi toplotnimi napravami odjemalca in služi za prenos toplote. Sestavljajo jo naslednji elementi:

- zaporne armature,
- armature za regulacijo pretoka,
- lovilniki nesnage,
- armature in naprave za temperaturno regulacijo,
- prenosnik toplote,
- cevne povezave,
- toplotna izolacija,
- črpalke,
- razdelilniki,
- varnostne armature,
- raztezne posode,
- naprave za merjenje tlaka in temperature,
- naprave za preprečevanje izločanja vodnega kamna iz sanitarne vode,
- temperaturna tipala in termostati,
- električne napeljave.

Za cevne povezave na primarni strani hišne postaje veljajo enake zahteve kot za vročevodno omrežje in so navedene v poglavju 3.3.4 (Zahteve za materiale vročevodov, vodene v kinetah, stebah ali nadzemno). Za debelino izolacije naj se smiselno uporablja tabela 1 v poglavju 3.3.4.3.

Priključki armatur so prirobnični ali za uvaritev. Navojni priključki armatur so dovoljeni v kompaktnih toplotnih postajah in za vgradnjo merilno regulacijske opreme v ostalih toplotnih postajah. Kot zaporno armaturo se uporabljajo krogelne pipe ali batni zaporni ventili.

Vgrajena oprema na primarni strani hišne postaje mora biti izbrana v skladu s tabelo v prilogi A.

Hišne postaje se glede na način priključitve na vročevodno omrežje delijo na:

- direktne hišne postaje,
- indirektne hišne postaje,

glede na funkcijo internih toplotnih naprav odjemalca pa na postaje za:

- ogrevanje, prezračevanje in klimatizacijo,
- pripravo sanitarne tople vode,
- tehnološke in druge namene
- hlajenje.

4.4.2 Hišne postaje za ogrevanje, prezračevanje in klimatizacijo

4.4.2.1 Direktna hišna postaja

Direktna hišna postaja je tista, pri kateri interne toplotne naprave odjemalca in vročevodno omrežje nista ločena s prenosnikom toplote. Priključevanje z novimi direktnimi postajami za ogrevanje, prezračevanje in klimatizacijo v vročevodnem omrežju Energetike Ljubljana ni dovoljeno.

Ob rekonstrukciji toplotne postaje (npr. zamenjavi regulacijske opreme), drugi posodobitvi internih toplotnih naprav ali rekonstrukciji celotne stavbe je treba toplotno postajo preurediti na indirektni sistem.

4.4.2.2 Indirektna hišna postaja

4.4.2.2.1 Splošno

Indirektna hišna postaja je tista, pri kateri je ogrevna voda vročevodnega omrežja na primarni strani toplotne postaje s prenosnikom toplote ločena od ogrevne vode internih toplotnih naprav na sekundarni strani toplotne postaje (*shemi v prilogah 3 in 4*). Indirektni način priključitve je obvezen za vse odjemalce, ki se bodo priključili na vročevodno omrežje distributerja ali izvedli obnovo toplotne postaje.

4.4.2.2.2 Prenosnik toplote

Površino prenosnika toplote je treba dimenzionirati na največjo moč internih toplotnih naprav pri izbrani temperaturi ogrevne vode na primarni in sekundarni strani prenosnika. Pri dimenzioniranju prenosnika toplote je treba poleg tehnične zasnove toplotne postaje upoštevati tudi zadostno ohladitev ogrevne vode na primarni strani toplotne postaje v vseh obratovalnih razmerah.

Primarna stran mora biti dimenzionirana in izdelana za nazivni tlak 16 bar (PN 16) in temperaturo 130 °C, sekundarna stran pa mora biti dimenzionirana in izvedena za zahtevane maksimalne obratovalne tlake in temperature internih toplotnih naprav.

Padec tlaka na sekundarni strani prenosnika toplote se izbira glede na razpoložljiv tlak obtočne črpalke. Priporočljiva vrednost je okoli 25 kPa.

4.4.2.2.3 Obtočne črpalke

Zaradi varčevanja z električno energijo in zaradi izboljšanja hidravličnih razmer v omrežju internih toplotnih naprav je obvezna vgradnja obtočnih črpalk z zvezno regulacijo vrtilne hitrosti in z energetske učinkovitosti elektromotorjem. Smiselno je treba upoštevati določila *PURES* in *Tehnične smernice*.

4.4.2.2.4 Temperaturna regulacija

Glavna regulacija temperature dovoda na sekundarju za pokrivanje potreb internih toplotnih naprav se izvaja na primarni strani toplotne postaje. Temperatura dovoda je preko spreminjanja pretoka ogrevne vode iz vročevodnega omrežja vodena v odvisnosti od zunanje temperature. Pri tem moramo doseči čim nižjo možno temperaturo povratka. Vsaka vezava, ki omogoča vračanje neohlajene vode na primarni ali na sekundarni strani, je nedopustna.

Izvajalni organ glavne temperaturne regulacije na primarju je prehodni regulacijski ventil s pogonom z varnostno funkcijo, vgrajen v povratek primarja. Regulator diferenčnega tlaka se vgradi po potrebi in na zahtevo distributerja, glej poglavje 4.3.3. Uporabljajo se prehodni ventili z enakoodstotno ali lomljeno karakteristiko. S pogoji za projektiranje distributer toplote poda podatke za izbiro regulacijskega ventila glede na lokacijo toplotne postaje na omrežju:

- običajen tlak dovoda v toplotni postaji za zimsko obdobje,
- običajno razpoložljivo tlačno razliko v toplotni postaji za zimsko obdobje.

V preračunih za izbiro regulacijskega ventila se upošteva temperaturni režim na primarju (vročevodna stran), odvisno od vrste stavbe, kot je podan v poglavju 4.1.1.

Regulacijski ventil se izbira glede na dejanske temperaturno tlačne razmere na lokaciji toplotne postaje v običajnem obratovalnem režimu. Velikost regulacijskega ventila se izbere ob upoštevanju avtoritete ventila ($> 0,5$) in kontroli možnosti pojava kavitacije. Velikost regulacijskega ventila preveri distributer toplote ob izdaji soglasja za priključitev. Ob tem lahko zahteva spremembo velikosti regulacijskega ventila.

K izbranem prehodnem regulacijskem ventilu je treba izbrati ustrezen pogon z varnostno funkcijo po *DIN 32730*. Upoštevati je treba usklajenost hoda regulacijskega ventila in pogona, hitrost pogona, karakteristiko pogona, potrebno silo zapiranja in tudi zahteve krmilnika. Dovoljeno je vgrajevati le pogone z linearno karakteristiko. Pogon mora imeti tako silo zapiranja, da je sposoben zapreti regulacijski ventil ob največji možni tlačni razliki v toplotni postaji. Pogoni so lahko s tritočkovnim ali zveznim regulacijskim signalom in napetostjo 24 V ali 230 V (usklajeno s krmilnikom in morebitnimi zahtevami za daljinski nadzor ter spremljanje pomika regulacijskega ventila).

Na sekundarni strani hišne postaje je možna dodatna regulacija posameznih krogov interne instalacije glede na različne obratovalne režime, ki se pojavljajo pri sistemih za oskrbo stavb s toploto. Možna je tudi dodatna lokalna regulacija na posameznih toplotnih napravah s termostatskimi ventili ali conskimi ventili ipd.

Elektronski regulator (krmilnik) mora imeti najmanj naslednje funkcije:

- uravnavanje temperature ogrevne vode v dovodu sekundarja v odvisnosti od zunanje temperature,
- vodenje najvišje dopustne temperature povratka na primarni strani v odvisnosti od zunanje temperature,
- omejevanje pretoka in toplotne moči,
- omogočanje časovnega programiranja obratovanja posameznih sistemov.

Za krmiljenje regulacijskega ventila z motornim pogonom se vgrajujejo PI regulatorji z zveznim ali tritočkovnim signalom z napetostjo 24 V ali 230 V. Zagotovljena mora biti kompatibilnost med regulatorjem in motornim pogonom regulacijskega ventila.

Regulator mora krmiliti regulacijski ventil glede na temperaturo ogrevne vode na izstopu iz prenosnika toplote na sekundarni strani v odvisnosti od zunanje temperature. PI regulator mora omogočati nastavljanje najmanj naslednjih parametrov krmiljenja:

- (P) proporcionalno območje (X_p),
- (I) integralno konstanto (T_n),

- izbiranje in nastavitev ogrevalne krivulje,
- časovni programi obratovanja,
- omejevanje pretoka in toplotne moči.

Pri enodružinskih stavbah, kjer se uporabljajo male kompaktne toplotne postaje, mora imeti elektronski regulator možnost priključitve prostorskega tipala, nameščenega v referenčnem prostoru.

Komunikacijske zahteve za regulator

Regulator (krmilnik) toplotne postaje mora biti preko M-bus vhoda (v skladu s standardom EN 1434 - 3) žično povezan s toplotnim števcem. M-bus vhod regulatorja mora omogočati zajem naslednjih podatkov iz toplotnega števca:

- trenutni pretok (m^3/h),
- moč (kW),
- temperatura dovoda – primar ($^{\circ}\text{C}$),
- temperatura povratka – primar ($^{\circ}\text{C}$),
- energija (MWh),
- kumulativni pretok (m^3),
- identifikacijska številka toplotnega števca.

Komunikacijska protokola regulatorja in toplotnega števca morata biti usklajena. Zaradi funkcij omejevanja moči, pretoka in povratne temperature mora biti regulator zmožen brati podatke iz vseh toplotnih števcov, priključenih na M-bus vhod, največ na enominutnem intervalu.

Regulator mora omogočati omejevanje moči, pretoka in temperature povratka na osnovi podatkov iz toplotnega števca. Regulator mora omogočati omejitev nepooblaščenega dostopa do nastavljenih vrednosti. Pred zagonom toplotne postaje distributer preveri ustreznost in izvede zaščito dostopa do nastavljenih vrednosti. Zaščite ni dovoljeno poškodovati ali odstraniti. Vsa dela v zvezi s posegi v regulator, ki vplivajo na nastavljene vrednosti ali njegova zamenjava, se morajo izvajati pod nadzorom pooblaščenega osebe distributerja.

Regulacija toplotne postaje je lahko vezana na centralni nadzorni sistem celotne stavbe, obvezna pa je taka rešitev, ki omogoča obratovanje in posluževanje regulatorja tudi neodvisno od delovanja nadzornega sistema. Če je predvidena povezava regulatorja toplotne postaje ali nadzornega sistema stavbe z nadzornim sistemom distributerja, morata biti slednja izvedena na način, ki omogoča povezavo na obstoječ nadzorni sistem distributerja. Zahteve za vsak konkreten primer poda distributer.

4.4.2.2.5 Varovanje

Za izvedbo varovanja internih toplotnih naprav je treba upoštevati določila *SIST EN 12828, DIN 4747 (november 2003)* in *DIN 4751*.

4.4.2.2.5.1 Varovanje toplotnih naprav odjemalca pred previsoko temperaturo

Glede na projektni temperaturni diagram vročevodnega omrežja in določila *DIN 4747 iz novembra 2003* mora biti varovanje pred previsoko temperaturo v ogrevalnih internih toplotnih napravah izvedeno z varnostnim termostatom (funkcija STW). Vgrajen mora biti na sekundarni strani takoj za priključkom dovoda ogrevanja na prenosnik toplote.

Pri izpadu električne napetosti ali preseženi nastavljeni temperaturi varovanja regulacijski ventil s pogonom z varnostno funkcijo po *DIN 32730* zapre dovod ogrevne vode na primarju. Pogon je neposredno povezan z varnostnim termostatom.

Gornja določila veljajo za vse toplotne postaje ne glede na moč ali pretok na primarju. Vsi varnostni elementi in izvajalni organ (regulacijski ventil s pogonom) morajo biti tipsko preizkušeni.

4.4.2.2.5.2 Varovanje toplotnih naprav odjemalca pred previsokim tlakom

V ta namen se lahko uporablja zaprta raztezna posoda z varnostnim ventilom ali odprta raztezna posoda s pripadajočimi varnostnimi vodi. Preliv odprte raztezne posode mora biti speljan v prostor toplote postaje in se zaključiti s priključitvijo v odtočni lijak. Možna je tudi uporaba avtomatskih naprav za vzdrževanje tlaka v kombinaciji z odplinjevanjem in avtomatsko kontroliranim polnjenjem toplotnih naprav.

Zaradi preprečevanja raztapljanja kisika iz zraka v vodi in posledično povečane nevarnosti korozije priporočamo uporabo zaprtih raztezni posod. V primeru vgradnje zaprte raztezne posode, ki je lahko opredeljena kot tlačna oprema z visoko stopnjo nevarnosti, predlagamo vgradnjo več manjših zaprtih raztezni posod v skladu s **Pravilnikom o pregledovanju in preskušanju opreme pod tlakom (UL RS, št. 92/08)**.

4.4.2.2.6 Hišna postaja za oskrbo stanovanjskih toplotnih postaj

Če so interne toplotne naprave izvedene s stanovanjskimi toplotnimi postajami za ogrevanje in pripravo sanitarne tople vode, se hišna postaja izvede v indirektni izvedbi in v skladu s priporočili dobavitelja stanovanjskih postaj. **Projektiranje in izvedba hišne postaje za oskrbo stanovanjskih toplotnih postaj s hranilnikom toplote ni dovoljena.**

Regulacija delovanja mora biti izvedena tako, da se ne zvišuje temperature povratka primarja in zagotavlja učinkovito izrabo toplote iz vročevodnega omrežja. Posebno pozornost je treba nameniti dimenzioniranju elementov toplotne postaje in upoštevati realne vrednosti priporočenih faktorjev istočasnosti obratovanja stanovanjskih toplotnih postaj. Pri dimenzioniranju in usposobitvi je treba upoštevati in nastaviti najvišjo temperaturo ogrevne vode sekundarnega ogrevalnega sistema 55 °C.

Upoštevati je treba vse že navedene zahteve glede indirektnih toplotnih postaj.

Pretočna priprava sanitarne tople vode v stanovanjskih toplotnih postajah je prvenstveno namenjena za manjše stanovanjske enote, kjer je volumen internega sistema tople vode manjši od treh litrov, kar skladno s smernicami DVGW 551 predstavlja majhen sistem z zmanjšano verjetnostjo pojava legionele, zato sme biti temperatura sanitarne tople vode 50 °C.

Pri usposobitvi stanovanjskih toplotnih postaj je treba biti pozoren na nastavitve temperature priprave sanitarne tople vode, ki mora biti za nekaj stopinj (3-5 °C) nižja od nastavitve temperature ogrevne vode v sekundarnem ogrevalnem krogu.

4.4.3 Hišne postaje za hlajenje

Za naprave (hladilnike), ki za proizvodnjo hladu uporabljajo toploto, je dovoljena priključitev na vročevodno omrežje z direktno toplotno postajo. Za priključitev hladilnika na vročevodno omrežje je obvezna izvedba ločene toplotne postaje z lastnim odjemnim (merilnim) mestom.

Za dimenzioniranje hladilnika in ostalih elementov hišne postaje naj se uporabljajo naslednji parametri na primarju (vročevodna stran):

- temperaturni režim: max. 85 / max. 70 °C

Pri izbiri hladilnika in ostalih elementov hišne postaje se upoštevajo nazivni tehnični podatki vročevodnega omrežja, ki so navedeni v poglavju 3.2 in smiselno zahteve za hišno postajo za ogrevanje v poglavju 4.4.2.2.

Zaradi direktne povezave hladilnika in internih toplotnih naprav z vročevodnim omrežjem mora biti v toplotni postaji vgrajen tlačni regulator, ki ustrezno zniža dovodni tlak glede na tlačno stopnjo vgrajene opreme. Če tlačni regulator ni vgrajen, mora vgrajena oprema ustrezati tlačni stopnji PN16. V primeru omejitve dovodne temperature vroče vode za vgrajeno opremo pod 130 °C je treba v soglasju z distributerjem toplote izvesti ustrezne ukrepe za varovanje vgrajene opreme.

Shema direktne toplotne postaje za priključitev hladilnika na vročevodno omrežje je prikazana na shemi v prilogi 6.

4.5 Sistemi za pripravo sanitarne tople vode

4.5.1 Splošno

Ogrevna voda v vročevodnem omrežju je kemično pripravljena in ne sme priti v neposredni stik s pitno sanitarno vodo. Sanitarna topla voda se zaradi tega segreva preko prenosnika toplote.

V sistemih za pripravo sanitarne tople vode je potrebna vgradnja naprav za preprečevanje izločanja vodnega kamna.

Priporočamo, da se sanitarna topla voda ogreva na 55–60 °C, z upoštevanjem veljavne zakonodaje s področja pitne vode in priporočil Nacionalnega inštituta za javno zdravjeⁱ. Z namenom preprečevanja pojava legionele v sistemih priprave sanitarne tople vode je obvezna uporaba elektronskega regulatorja, ki ima vgrajeno funkcijo občasne avtomatske termične dezinfekcije sistema.

4.5.2 Pretočni sistem za pripravo sanitarne tople vode

Pretočni način priprave sanitarne tople vode omogoča najučinkovitejšo izrabo toplote iz vročevodnega omrežja, manjšo porabo energije in manjšo nevarnost pojava legionele. Za vse nove priključitve in prenove obstoječih toplotnih postaj je obvezen pretočni način priprave sanitarne tople vode.

Za zagotovitev dobrega delovanja je zelo pomembno pravilno načrtovanje, izvedba, nastavitev in vzdrževanje toplotne postaje in internih instalacij. V nadaljevanju so podana zavezujoča pravila za načrtovanje toplotne postaje za pretočno pripravo sanitarne tople vode.

4.5.2.1 Toplotna moč toplotne postaje za pripravo sanitarne tople vode

Osnova za dimenzioniranje pretočnega sistema v večstanovanjskih stavbah z normalno mešano stanovanjsko porazdelitvijo je normativna poraba sanitarne tople vode s temperaturo 55 °C. Določena je glede na strukturo vgrajenih porabnikov (kopalna kad, tuš, umivalnik ...) v stavbi in njihovo normativno poraboⁱⁱ, ob upoštevanju pogostosti in sočasnosti uporabe istovrstnih elementov ter korigirana glede na meritve dejanske porabe sanitarne tople vode v večstanovanjskih stavbah v Ljubljani.

Upoštevano je segrevanje sanitarne vode z 10 °C na 55 °C.

ⁱ Navodilo za izdelavo Načrta preprečevanja legioneloz (Uradni list RS, št. 35/24).

ⁱⁱ Tri do štiri sobe na stanovanje s tremi do štirimi stanovalci pri kopanju v polni kadi (200 litrov).

Tabela 4: Normativna poraba sanitarne tople vode

Število stanovanj	Poraba STV l/s	Število stanovanj	Poraba STV l/s	Število stanovanj	Poraba STV l/s	Število stanovanj	Poraba STV l/s	Število stanovanj	Poraba STV l/s
6	0,25	46	0,64	86	0,92	126	1,18	166	1,42
7	0,26	47	0,64	87	0,93	127	1,18	167	1,42
8	0,27	48	0,65	88	0,93	128	1,19	168	1,43
9	0,29	49	0,66	89	0,94	129	1,20	169	1,43
10	0,30	50	0,67	90	0,95	130	1,20	170	1,44
11	0,31	51	0,67	91	0,95	131	1,21	171	1,45
12	0,33	52	0,68	92	0,96	132	1,21	172	1,45
13	0,34	53	0,69	93	0,97	133	1,22	173	1,46
14	0,35	54	0,70	94	0,97	134	1,23	174	1,46
15	0,36	55	0,70	95	0,98	135	1,23	175	1,47
16	0,37	56	0,71	96	0,99	136	1,24	176	1,48
17	0,38	57	0,72	97	0,99	137	1,24	177	1,48
18	0,39	58	0,73	98	1,00	138	1,25	178	1,49
19	0,40	59	0,73	99	1,01	139	1,26	179	1,49
20	0,41	60	0,74	100	1,01	140	1,26	180	1,50
21	0,42	61	0,75	101	1,02	141	1,27	181	1,50
22	0,43	62	0,75	102	1,03	142	1,27	182	1,51
23	0,44	63	0,76	103	1,03	143	1,28	183	1,52
24	0,45	64	0,77	104	1,04	144	1,29	184	1,52
25	0,46	65	0,78	105	1,05	145	1,29	185	1,53
26	0,47	66	0,78	106	1,05	146	1,30	186	1,53
27	0,48	67	0,79	107	1,06	147	1,30	187	1,54
28	0,49	68	0,80	108	1,06	148	1,31	188	1,54
29	0,49	69	0,80	109	1,07	149	1,32	189	1,55
30	0,50	70	0,81	110	1,08	150	1,32	190	1,56
31	0,51	71	0,82	111	1,08	151	1,33	191	1,56
32	0,52	72	0,83	112	1,09	152	1,33	192	1,57
33	0,53	73	0,83	113	1,10	153	1,34	193	1,57
34	0,54	74	0,84	114	1,10	154	1,35	194	1,58
35	0,55	75	0,85	115	1,11	155	1,35	195	1,58
36	0,55	76	0,85	116	1,11	156	1,36	196	1,59
37	0,56	77	0,86	117	1,12	157	1,36	197	1,60
38	0,57	78	0,87	118	1,13	158	1,37	198	1,60
39	0,58	79	0,87	119	1,13	159	1,38	199	1,61
40	0,59	80	0,88	120	1,14	160	1,38	200	1,61
41	0,60	81	0,89	121	1,15	161	1,39	210	1,67
42	0,60	82	0,89	122	1,15	162	1,39	220	1,73
43	0,61	83	0,90	123	1,16	163	1,40	230	1,78
44	0,62	84	0,91	124	1,16	164	1,41	240	1,84
45	0,63	85	0,91	125	1,17	165	1,41	250	1,89

Tabela 5: Toplotna moč toplotne postaje za pripravo sanitarne tople vodeⁱⁱⁱ

Število stanovanj	Osnovna moč TP kW	Število stanovanj	Osnovna moč TP kW	Število stanovanj	Osnovna moč TP kW	Število stanovanj	Osnovna moč TP kW	Število stanovanj	Osnovna moč TP kW
6	46	46	119	86	172	126	220	166	265
7	49	47	120	87	173	127	221	167	266
8	51	48	122	88	175	128	222	168	267
9	54	49	123	89	176	129	224	169	268
10	56	50	125	90	177	130	225	170	269
11	59	51	126	91	178	131	226	171	270
12	61	52	127	92	180	132	227	172	272
13	63	53	129	93	181	133	228	173	273
14	65	54	130	94	182	134	229	174	274
15	67	55	132	95	183	135	230	175	275
16	69	56	133	96	185	136	232	176	276
17	71	57	134	97	186	137	233	177	277
18	73	58	136	98	187	138	234	178	278
19	75	59	137	99	188	139	235	179	279
20	77	60	138	100	189	140	236	180	280
21	79	61	140	101	191	141	237	181	281
22	80	62	141	102	192	142	238	182	282
23	82	63	142	103	193	143	239	183	283
24	84	64	144	104	194	144	241	184	285
25	86	65	145	105	195	145	242	185	286
26	87	66	146	106	197	146	243	186	287
27	89	67	148	107	198	147	244	187	288
28	91	68	149	108	199	148	245	188	289
29	93	69	150	109	200	149	246	189	290
30	94	70	152	110	201	150	247	190	291
31	96	71	153	111	203	151	248	191	292
32	97	72	154	112	204	152	250	192	293
33	99	73	156	113	205	153	251	193	294
34	101	74	157	114	206	154	252	194	295
35	102	75	158	115	207	155	253	195	296
36	104	76	160	116	208	156	254	196	297
37	105	77	161	117	210	157	255	197	298
38	107	78	162	118	211	158	256	198	300
39	108	79	163	119	212	159	257	199	301
40	110	80	165	120	213	160	258	200	302
41	111	81	166	121	214	161	260	210	302
42	113	82	167	122	215	162	261	220	312
43	114	83	168	123	217	163	262	230	323
44	116	84	170	124	218	164	263	240	333
45	117	85	171	125	219	165	264	250	343

ⁱⁱⁱ Tabela velja za običajna stanovanja.
stran: 36

4.5.2.2 Izbira prenosnika toplote za pripravo sanitarne tople vode

Prenosnik toplote za pretočno pripravo sanitarne tople vode se izbere glede na moč toplotne postaje za pripravo sanitarne tople vode ter temperature in priporočene tlačne padce preko prenosnika toplote, podane v tabeli 6.

Tabela 6: Temperaturne in tlačne zahteve za izbiro prenosnika toplote za STV

pretočna priprava STV	primarna stran [°C]	sekundarna stran [°C]
računska temperatura vstopa	65	10
računska temperatura izstopa	< 22	55
priporočljiv tlačni padec	[kPa]	[kPa]
	<25	<25

Prenosnik toplote mora biti izdelan iz materialov, ki ne spreminja lastnosti pitne vode oziroma ne izloča škodljivih ali strupenih snovi v pitno vodo. S konstrukcijo in izbiro materialov prenosnika toplote mora biti preprečena kakršnakoli možnost mešanja oziroma vdora ogrevne vode iz vročevodnega omrežja v sanitarno toplo vodo. Izbere naj se kompaktne ploščne prenosnike toplote. Kombinacija materialov prenosnika toplote in internih toplotnih naprav mora biti taka, da ne povzroča elektrokorozije.

Primarna stran mora biti dimenzionirana in izdelana za nazivni tlak 16 bar (PN 16) in temperaturo 130 °C, sekundarna stran pa mora biti dimenzionirana in izvedena za zahtevane maksimalne obratovalne tlake in temperature internih toplotnih naprav.

4.5.2.3 Izbira merilno regulacijske opreme

Temperaturna regulacija sanitarne tople vode se izvaja na primarni strani hišne postaje. Regulacija je količinska – s spreminjanjem pretoka omrežne vode primarja.

Merilno regulacijsko opremo pretočnega sistema priprave STV sestavljajo:

- prehodni regulacijski ventil,
- regulator diferenčnega tlaka (se vgradi po potrebi, glej poglavje 4.3.3.),
- motorni pogon regulacijskega ventila s pogonom z varnostno funkcijo,
- elektronski regulator (krmilnik),
- tipalo temperature sanitarne tople vode.

4.5.2.3.1 Regulacijski ventil

Regulacija temperature sanitarne tople vode se izvaja s prehodnim regulacijskim ventilom. Mesto vgradnje regulacijskega ventila je na povratku primarja neposredno za prenosnikom toplote.

S pogoji za projektiranje distributer toplote poda podatke za izbiro regulacijskega ventila glede na lokacijo toplotne postaje na omrežju:

- običajen tlak dovoda v toplotni postaji za poletno in zimsko obdobje,
- običajno razpoložljivo tlačno razliko v toplotni postaji za poletno in zimsko obdobje.

V preračunih za izbiro regulacijskega ventila se upoštevajo naslednji običajni temperaturni režimi:

- za poletno obdobje:
 - temperatura dovoda omrežne vode: 70 °C,
 - temperatura povratka omrežne vode: 22 °C,
- za zimsko obdobje:
 - temperatura dovoda omrežne vode: 100 °C,
 - temperatura povratka omrežne vode: 22 °C.

V toplotnih postajah za pripravo STV je dovoljeno vgrajevati le prehodne regulacijske ventile. Karakteristika ventila mora biti enakoodstotna ali lomljena (split). Vgradnja regulacijskih ventilov z linearno karakteristiko ventila ni dovoljena.

Regulacijski ventil se izbira glede na razpoložljiv diferenčni tlak na lokaciji toplotne postaje v običajnem obratovalnem načinu v poletnem in zimskem obdobju. Velikost regulacijskega ventila se izbere med poletno in zimsko značilno vrednostjo za izbiro ventila (K_{vs}), ob upoštevanju avtoritete ventila ($> 0,5$) in kontroli možnosti pojava kavitacije.

Velikost regulacijskega ventila preveri distributer toplote ob izdaji soglasja za priključitev. Ob tem lahko zahteva spremembo njegove velikosti.

4.5.2.3.3 Elektromotorni pogon regulacijskega ventila

K izbranem prehodnem regulacijskem ventilu je treba izbrati ustrezen elektromotorni pogon z varnostno funkcijo po *DIN 32730*. Upoštevati je treba usklajenost hoda regulacijskega ventila in pogona, hitrost pogona, karakteristiko pogona, potrebno silo zapiranja in tudi zahteve krmilnika. Dovoljeno je vgrajevati le hitre pogone z linearno karakteristiko. Hitrost pogona mora biti najmanj taka, da se celoten pomik ventila (pomik od odprte do zaprte lege ali obratno) izvede v največ 18 sekundah. Pogon mora imeti tako silo zapiranja, da je sposoben zapreti regulacijski ventil ob največji možni tlačni razliki v toplotni postaji. Pogoni so lahko s tritočkovnim ali zveznim regulacijskim signalom in napetostjo 24 V ali 230 V (usklajeno s krmilnikom in morebitnimi zahtevami za daljinski nadzor ter spremljanje pomika regulacijskega ventila).

4.5.2.3.4 Elektronski regulator (krmilnik)

Za krmiljenje regulacijskega ventila z motornim pogonom se vgrajujejo PI regulatorji z zveznim ali tritočkovnim signalom z napetostjo 24 V ali 230 V. Zagotovljena mora biti kompatibilnost med regulatorjem in motornim pogonom regulacijskega ventila. Regulator mora krmiliti regulacijski ventil le glede na temperaturo sanitarne tople vode na izstopu iz prenosnika toplote na sekundarni strani.

PI regulator mora omogočati nastavljanje najmanj naslednjih parametrov krmiljenja:

- (P) proporcionalno območje (X_p),
- (I) integralno konstanto (T_n),
- želeno temperaturo sanitarne tople vode,
- časovno programiranje obratovanja (nastavljanje dezinfekcijskega pregrevanja),
- omejevanje pretoka in toplotne moči preko sklopa toplotni števec – regulator – regulacijski ventil.

Komunikacijske zahteve so enake kot za regulator za ogrevanje in so navedene v poglavju 4.4.2.2.4.

4.5.2.3.5 Temperaturno tipalo

Temperaturno tipalo za krmiljenje temperature sanitarne tople vode mora biti vgrajeno na izstopu iz prenosnika toplote na sekundarni strani. Glede lokacije in načina vgradnje temperaturnega tipala naj se upoštevajo navodila in tipske rešitve proizvajalca prenosnika toplote oz. regulacijske opreme. Obvezna je vgradnja hitroodzivnih potopnih temperaturnih tipal. Časovna konstanta $t_{0,9}$ mora znašati okoli 2 sekundi (čas, v katerem tipalo doseže 90 % končne merilne vrednosti v tekoči vodi s hitrostjo 0,4 m/s).

4.5.3 Hranilniški sistem z ločenim prenosnikom toplote

Za posebne stavbe z veliko sočasno porabo in posebnimi zahtevami za pripravo sanitarne tople vode se lahko uporabljajo hranilniški sistemi z ločenim prenosnikom toplote (npr. športne stavbe, bolnišnice, domovi za ostarele). Sanitarna topla voda se segreva v ločenem prenosniku toplote (*shema v prilogi 7*). Prenosnik mora biti dimenzioniran na temperaturni režim:

- primar 70/22 °C,
- sekundar 10/60 °C.

Med hranilnikom in prenosnikom je vgrajena polnilna črpalka. Črpalka mora biti večstopenjska oz. z zvezno regulacijo vrtilne hitrosti. Njeno delovanje vodi elektronski regulator glede na vklopno in izklopno tipalo, ki sta nameščeni v hranilniku. Tipalo za vklop je nameščeno v zgornji tretjini hranilnika, tipalo za izklop pa v spodnji tretjini višine hranilnika. Namestitev obeh tipal naj omogoča optimalno izkoriščenost hranilnika.

Polnilna in cirkulacijska črpalka morata imeti prigradjeno protipovratno armaturo, ki ob mirovanju polnilne črpalke preprečuje cirkulacijo vode v nasprotni smeri. Cirkulacijski krog mora imeti vgrajen regulacijski ventil za nastavitev pretoka, polnilni krog pa količinski regulator brez pomožne energije, ki vzdržuje konstanten pretok ne glede na hidravlične razmere v vodovodni instalaciji.

Ostale zahteve so enake kot za pretočno pripravo sanitarne tople vode, navedene v poglavju 4.5.2.

4.5.4. Sistem priprave sanitarne tople vode s predgrelnim in dogrelnim prenosnikom toplote

Sistem priprave sanitarne tople vode s predgrelnim in dogrelnim prenosnikom toplote priporočamo v stavbah z veliko porabo sanitarne tople vode in z visokim temperaturnim režimom ogrevanja (*shemi v prilogah 8 in 10*). Odločitev o izvedbi tega sistema in pogoje za projektiranje se sprejema za vsak primer posebej in ob soglasju distributerja.

Sanitarna topla voda se segreva v predgrelnem in dogrelnem prenosniku toplote. Orientacijski temperaturni režimi za dimenzioniranje prenosnikov toplote so navedeni v nadaljevanju; dejanske je treba določiti glede na realne obratovalne razmere internih toplotnih naprav.

	primar	sekundar
- predgrelni prenosnik	40/22 °C	10/35 °C
- dogrelni prenosnik	65 (70*)/40 °C	35/55 (60*) °C

* pri hranilniškem sistemu

Temperaturni regulator uravnava temperaturo sanitarne tople vode na izstopu iz dogrelnega prenosnika. Na predgrelnem prenosniku ni temperature regulacije. Regulacijski ventil je nameščen na povratku primarja iz dogrelnega prenosnika toplote. Zaradi povečane količine ogrevne vode skozi predgrelni prenosnik je pred njim v posebnih primerih za premagovanje uporov možna vgradnja obtočne črpalke.

Ostale zahteve so enake kot za pretočno pripravo sanitarne tople vode, navedene v poglavju 4.5.2. Če se izvede hranilniški sistem, je treba upoštevati tudi zahteve iz poglavja 4.5.3.

4.5.5 Priprava sanitarne tople vode na sekundarju toplotne postaje

Za stavbe z majhno porabo sanitarne tople vode je možen sistem priprave sanitarne tople vode na sekundarni strani toplotne postaje in sicer po sistemu »na preklap«. Elektronska regulacija v tem primeru vodi sistem tako, da se ob potrebi po sanitarni topli vodi prekine ogrevanje in se vsa moč usmeri v pripravo sanitarne tople vode. Ta varianta je možna pri stavbah z do dvema kopalnicama v enodružinskih hišah in poslovnih stavbah in pri velikosti hranilnika do največ 200 l, saj bi bile sicer prekinitve ogrevanja predolge.

Za stavbe z do 5 stanovanjskimi enotami in primerljive poslovne stavbe z majhno porabo sanitarne tople vode je možna izvedba priprave sanitarne tople vode na sekundarni strani s paralelnim (hkratnim) sistemom – ogrevanje in priprava sanitarne tople vode potekata sočasno. Za zagotovitev kvalitetnega ogrevanja je treba predvideti dodaten regulacijski krog, ki vodi temperaturo dovoda ogrevne vode v odvisnosti od zunanje temperature.

V obeh primerih je treba ustrezno dimenzionirati prenosnik toplote v toplotni postaji – izvesti kontrolo na poletni režim obratovanja z upoštevanjem temperaturnega režima na primarju 70/35 °C.

4.5.6 Otok (cirkulacija) sanitarne tople vode

Za večstanovanjske stavbe priporočamo izvedbo cirkulacije sanitarne tople vode. Cirkulacija naj vzdržuje stalni pretoka sanitarne tople vode pri taki temperaturi, da je doseženo primerno ugodje za odjemalca in so izpolnjene tudi zdravstvene zahteve. V večstanovanjskih stavbah naj se cirkulacijski vod napelje do iztočnega mesta oziroma najmanj do priključka stanovanjske enote.

Tudi v enostanovanjskih stavbah priporočamo izvedbo cirkulacije. V primeru izvedbe pretočnega sistema priprave sanitarne tople vode v takih stavbah je treba zagotoviti vsaj minimalno cirkulacijo, ki vzdržuje prenosnik toplote na delovni temperaturi. Če je vodovodna napeljava izvedena brez cirkulacije, priporočamo izvedbo regulacije temperature sanitarne tople vode tudi v odvisnosti od pretoka sanitarne tople vode.

Cevovode sanitarne tople vode in cirkulacije naj se napelje ločeno od cevovodov za sanitarno hladno vodo. Priporočamo, da se cevovode sanitarne tople vode in cirkulacije dimenzionira in izolira tako, da padec temperature od nastavljene vrednosti sanitarne tople vode na izstopu iz prenosnika toplote do povratka cirkulacije v toplotno postajo ni večji od 5 K. Pri tem naj bo temperatura povratka cirkulacije v toplotno postajo nad 50 °C, skladno s priporočili Nacionalnega inštituta za javno zdravje^{iv}. Smiselno naj se upoštevajo določila PURES in tehnične regulative za vodovodno napeljavo.

V cirkulacijski vod mora biti vgrajena cirkulacijska črpalka, ki mora izpolnjevati zahteve za pitno vodo. Ob cirkulacijski črpalki morata biti prigradjena protipovratna armatura, ki preprečuje cirkulacijo vode v nasprotni smeri, in regulacijski ventil za nastavitev (omejitev) pretoka cirkulacije. Priporočamo vgradnjo elektronsko regulirane cirkulacijske črpalke in uravnoteženje cirkulacijskega sistema s termostatskimi in balansirnimi ventili.

4.5.7 Sistem za preprečevanje izločanja vodnega kamna

V sistemih za pripravo sanitarne tople vode je treba vgraditi naprave za preprečevanje izločanja vodnega kamna. Vgrajeni sistem za preprečevanje izločanja vodnega kamna in njegovo vzdrževanje ne smeta poslabšati kakovosti vode in vsebovati snovi v koncentracijah, ki same ali skupaj z drugimi snovmi lahko predstavljajo nevarnost za zdravje ljudi. Sanitarna topla voda mora na izlivnih mestih (pipah) zadostiti vsem pogojem iz Pravilnika o pitni vodi^v in standarda SIST EN1212:2005^{vi}, ki predpisuje kakovost aditivov, ki se uporabljajo za pripravo pitne vode.

Za preprečevanje izločanja vodnega kamna naj se vgrajujejo naprave za doziranje tekočih polifosfatov. Dozirne črpalke morajo omogočati avtomatsko ali ročno odzračevanje. Izbrana polifosfatna raztopina mora biti primerna za uporabo pri pripravi pitne vode skladno s Pravilnikom o pitni vodi. Vodomeri morajo imeti impulzno vrednost K1 (1 l/impulz). Za doseg učinkovitega preprečevanja izločanja vodnega kamna v sistemih za pripravo sanitarne tople vode, ogrevanih preko vročevodnega omrežja, je priporočena koncentracija med 1,7 in 2,5 mg P₂O₅ na liter sanitarne tople vode.

Mesto priključitve sistema za doziranje tekočih polifosfatov je na dovodu hladne vode. Dovod doziranja tekočih polifosfatov mora biti s T-kosom izveden vertikalno navzdol na horizontalni potek dovoda hladne vode. V toplotni postaji mora biti na dostopnem mestu cirkulacijskega cevovoda sanitarne tople vode izveden izpust za jemanje vzorca vode (pred združitvijo cirkulacijskega cevovoda in cevovoda hladne vode).

Koncentracijo P₂O₅ v sanitarni topli vodi je treba preverjati z laboratorijskimi meritvami ob nastavitvi sistema doziranja in ob vsaki spremembi nastavitve doziranja ali zamenjavi (dolivanju) polifosfatne raztopine oziroma najmanj enkrat letno.

^{iv} Navodilo za izdelavo Načrta preprečevanja legioneloz (Uradni list RS, št. 35/24).

^v Uredba o pitni vodi (Uradni list RS, št. 61/23).

^{vi} SIST EN 1212:2005. *Kemikalije, ki se uporabljajo za pripravo pitne vode – Natrijev polifosfat*. Slovenski inštitut za standardizacijo, Ljubljana, 2005. stran: 40

4.5.8 Materiali v sistemih priprave sanitarne tople vode

Za zagotovitev varne in zdravstveno ustrezne priprave sanitarne tople vode je pri izbiri materiala treba upoštevati naslednje kriterije:

- ustreznost glede obratovalnih tlakov: primar PN16, sekundar PN10 ali PN16,
- ustreznost glede obratovalnih temperatur: primar 130 °C, sekundar 90 °C,
- materiali in snovi, ki so v stiku s hladno vodovodno vodo in sanitarno toplo vodo, ne smejo glede fizikalnih, kemijskih ali mikrobioloških lastnosti vplivati na skladnost pitne vode s Pravilnikom o pitni vodi oziroma materiali ne smejo izločati škodljivih ali strupenih snovi v pitno vodo,
- material ne sme prispevati k razvoju bakterij v sistemu priprave sanitarne tople vode,
- ustreznost materiala glede korozijske obstojnosti v stiku s kemično pripravljeno vodo,
- ustreznost kombinacije materialov z vidika nevarnosti galvanske korozije med materiali (DIN 1988-2 (1988)).

Ob upoštevanju navedenih kriterijev smernica EuroHeat & Power: Guidelines for district heating substations priporoča uporabo naslednjih materialov:

- baker,
- nerjaveče jeklo, npr. 1.4301 (AISI 304), 1.4401 (AISI 316), 1.4404 (AISI 316L) ali zlitina 20/18/6,
- medenina, odporna na razcinkanje (DZR),
- titan,
- polimeri.

4.5.9 Varovanje sistemov za pripravo sanitarne tople vode

Glede na projektni temperaturni diagram vročevodnega omrežja in določila *DIN 4747* iz novembra 2003 mora biti varovanje pred previsoko temperaturo sanitarne tople vode izvedeno z varnostnim termostatom (funkcija TR-STW) z nastavljen temperaturo varovanja največ 75 °C. Vgrajen mora biti na sekundarni strani takoj za priključkom sanitarne tople vode na prenosnik toplote.

Pri izpadu električne napetosti ali preseženi nastavljeni temperaturi varovanja regulacijski ventil s pogonom z varnostno funkcijo po *DIN 32730* zapre dovod ogrevne vode na primarju. Pogon je neposredno povezan z varnostnim termostatom. Varovanje v primeru izpada električne napetosti je lahko izvedeno tudi na drugačen način, obvezno pa mora prekiniti dovod ogrevne vode na primarju.

Gornja določila veljajo za vse toplotne postaje, ne glede na moč ali pretok na primarju.

Vsi varnostni elementi in izvajalni organ (regulacijski ventil s pogonom) morajo biti tipsko preizkušeni.

Poleg tega je treba izvesti tudi varovanje pred previsokim tlakom. Za to skrbi varnostni ventil, nameščen na dovod hladne vode v prenosnik toplote. Varnostni ventil mora biti primeren za sisteme priprave sanitarne tople vode in dimenzioniran po zahtevah *SIST EN 15316-3 (DIN 4753)*.

Priporočljiva je vgradnja raztezne posode na sistem priprave sanitarne tople vode, s čimer je preprečeno občasno puščanje varnostnega ventila. Raztezna posoda mora biti atestirana za sisteme sanitarne tople vode in obvezno pretočne izvedbe.

Pri manjših sistemih za pripravo sanitarne tople vode na sekundarju mora biti dovodni tlak hladne vode reguliran na 3 bar (nadtlak).

V obstoječih stavbah je treba v cevovod neposredno pred vstopom sanitarne vode v prenosnik toplote vgraditi lovilnik nesnage za preprečitev mašenja prenosnika toplote.

4.6 Označevanje cevnih napeljav

Označevanje cevnih napeljav je predpisano v *DIN 2403*. Razločno označevanje cevnih napeljav po vrsti medija je v interesu varnosti, vzdrževanja in zaščite pred požarom. Barvna skala za označevanje cevnih napeljav je določena na podlagi *DIN 2403* in navedena v spodnji tabeli 7. Barvne oznake RAL so združene v registru barv RAL 840 HR.

Za označevanje cevnih napeljav malih kompaktnih toplotnih postaj nazivne toplotne moči do 50 kW se naj porabljajo označevalni okvirji dimenzije 55 x 36 mm z jeklenim zateznim pasom. V zgornjo vrstico napisne ploščice je treba vpisati vrsto medija. Spodnja vrstica je namenjena nazivu podjetja, ki je izvedlo montažo cevnih napeljav. Minimalna višina črk mora znašati 2,5 mm.

Za označevanje cevnih napeljav kompaktnih toplotnih postaj nazivne toplotne moči nad 50 kW se naj uporabljajo označevalni okvirji dimenzije 105 x 55 mm z jeklenim zateznim pasom. V zgornjo in srednjo vrstico napisne ploščice je treba vpisati vrsto medija. Spodnja vrstica je namenjena nazivu podjetja, ki je izvedlo montažo cevnih napeljav. Minimalna višina črk mora znašati 4 mm.

Tabela 7: Označevanje napeljav

VRSTA MEDIJA	BARVA	OZNAKA PO RAL	BARVA TABLICE
Ogrevanje – primar – dovod	Rdeča	RAL 3000	rdeča
Ogrevanje – primar – povratek	modra	RAL 5019	modra
Ogrevanje – sekundar – dovod	Temno rdeča	RAL 3002	rdeča
Ogrevanje – sekundar – povratek	Temno modra	RAL 5013	modra
Sanitarna hladna voda	Zelena	RAL 6001	zelena
Sanitarna topla voda	oranžna	RAL 2008	oranžna
Sanitarna voda cirkulacija	vijoličasta	RAL 4005	vijoličasta
Izpust	Rjava-olivno zelena	RAL 6003	rjava
Odzračevalni vodi	Barva medija		/
Konzole	črna	RAL 9005	/

4.7 Elektroinštalacije toplotne postaje

4.7.1 Splošno

Električne inštalacije morajo biti izvedene po veljavnih predpisih, in sicer po:

- Pravilniku o požarni varnosti v stavbah (Ur. l. RS 31/04, 10/05, 83/05, 14/07, 12/13, 61/17-GZ in 199/21-GZ-1) in pripadajoči tehnični smernici TSG-1-001:2019,
- Pravilniku o zahtevah za nizkonapetostne električne inštalacije v stavbah (Ur. l. RS 140/21 in 199/21-GZ-1) in pripadajoči tehnični smernici TSG-N-002:2021,
- Pravilniku o zaščiti stavb pred delovanjem strele (Ur. l. RS 140/21 in 199/21-GZ-1) in pripadajoči tehnični smernici TSG-N-003:2021.

V prostoru toplotne postaje mora biti nameščena vtičnica za potrebe vzdrževalnih del. Razsvetljava prostora mora biti zadostna, da omogoča nemoteno odčitavanje merilnih in kontrolnih naprav ter izvedbo servisnih posegov.

Prostor toplotne postaje mora imeti v sklopu objekta izveden ustrezen ozemljitveni sistem z ustrezno ponikalno upornostjo. Praviloma se za priključitev nanj uporabi obstoječi izvod ozemljitvenega traku. Če le tega ni na razpolago, je treba predvideti samostojno povezavo od glavne zbiranke za izenačitev potencialov (GIP) do zbiranke za izenačitev potencialov na toplotni postaji. Povezovalni vod mora imeti ustrezen presek (baker, min. 16 mm²) in mora biti skladen z veljavno zakonodajo.

Odjemalec mora zagotoviti priključitev električnih omar s pripadajočo merilno opremo.

Pri izdelavi elektroinštalacij toplotne postaje je treba dosledno upoštevati projektno dokumentacijo. Vsaka sprememba glede na projektno dokumentacijo mora biti odobrena s strani odgovornega projektanta in nadzornega organa distributerja.

4.7.2 Posebne zahteve za izvedbo elektroinštalacij toplotne postaje (TP):

- izvedene in zaključene morajo biti vse elektro povezave,
- vgrajeno mora biti glavno stikalo za izklop napajanja toplotne postaje (stikalo mora biti označeno z napisom GLAVNO STIKALO),
- TP mora biti opremljena s kompletno električno omarico s:
 - kontaktorji za krmiljenje črpalk,
 - varovalkami (toplotni števec, črpalka, avtomatika, rezerva),
 - tripoložajnim preklopnim stikalom za črpalke, s katerim je omogočen preklon črpalk (vklop ročno – izklop - vklop avtomatsko), posamezni položaji stikala morajo biti označeni z napisi ROČNO, IZKLOP, AVTOMATSKO;
- izvedena mora biti galvanska premostitev vseh prirobnic v prostoru toplotne postaje (tudi prirobnic glavnih zapornih ventilov (V1, V2), ventila kratke vezi (KV) in ventila za odzračevanje ter izpust ogrevnega medija iz umirjevalnih cevi) z zobčastimi podložkami,
- vijaki, ki zagotavljajo galvanske povezave, morajo biti označeni z rdečo barvo,
- na ohišju TP mora biti nameščena zbiralka za izenačitev potencialov,
- izvajalec je dolžan pred predajo TP nastaviti avtomatiko in naročniku ter distributerju predati poročilo o nastavitvah avtomatike.

4.7.3 Priključitev toplotne postaje

Priključitev toplotne postaje na električno napeljavo objekta in splošne elektroinštalacije v prostoru toplotne postaje morajo biti izvedeni po naslednjih načelih:

- vsi vodniki morajo biti položeni v korita ali cevi za mehansko zaščito,
- vgrajena mora biti razdelilna elektro omarica (skladno s projektom),
- razsvetljava naj bo izvedena s svetilkami ustrezne IP zaščite,
- tipala in komunikacijski vodi TP morajo biti povezani z ustreznim komunikacijskim vodnikom,
- v primeru uporabe mehko žilnih vodnikov je obvezna uporaba tulcev,
- ohišje TP se poveže na lokalno zbiralko za izenačevanje potencialov, le to pa na glavno zbiralko za izenačevanje potencialov v objektu ali na ustrezen izvod ozemljitvenega traku,
- medsebojno galvansko povezane morajo biti vse kovinske mase v prostoru toplotne postaje (dovod in povratek primarnih cevi vročevoda, sekundarne cevi, vsi dvizni in povratni vodi, raztezne posode, kovinska vrata v prostoru, ograja toplotne postaje ...),
- izenačitev potencialov se izvede z rumeno/zeleno ozemljitveno žico 6 mm² oziroma 16 mm² (odvisno od pogoja, ali lahko povezava prevaja znaten tok strele) in z zobčastimi podložkami pod vijaki.

4.7.4 Električna vezava toplotnega števca

Toplotni števec za svoje delovanje potrebuje električno napajanje, ki se ga izvede s samostojnim odcepom (samostojni varovalni element, 6 A) za vsak toplotni števec z vodnikom 3 x 1,5mm². Toplotni števec je treba povezati na regulator toplotne postaje preko M-bus komunikacijskega protokola za potrebe elektronskega zveznega omejevanja moči, pretoka in povratne temperature z ustreznim komunikacijskim vodnikom (skladno z zahtevami proizvajalca vgrajene opreme in načrtom električnih inštalacij). Vse vodnike se ustrezno zaščiti proti mehanskim poškodbam in uvleče v zaščitno cev ter ustrezno pritrdi na ohišje TP.

4.7.5 Pregledi in meritve električnih inštalacij

Po izvedbi vseh elektroinštalacijskih del je treba opraviti pregled in meritve električnih inštalacij. Izvedejo se naslednje aktivnosti:

- preveri se ustreznost izvedbe električnih inštalacij (obstoje sheme, označenost elementov, morebitne spremembe glede na projektno dokumentacijo),
- izvede se kontrola ustreznosti zaščitnih sistemov,
- izvede se kontrola ustreznosti delovanja sistema (zagotavljanje funkcionalnosti, smeri vrtenja motorjev),
- preveri se ustreznost neprekinjenosti glavnih in zaščitnih vodnikov ter vodnikov za izenačitev potencialov,
- izvede se meritve impedanc okvarnih in kratkostičnih zank,
- izvede se meritve izolacijskih upornosti vseh vodnikov in
- meritve galvanskih povezav ter ponikalne upornosti ozemljila objekta.

Pregled in meritve električnih inštalacij lahko skladno z Zakonom o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah (Ur. l. RS 1/07, 85/09) opravlja le oseba, ki izpolnjuje pogoje za Preglednika električnih inštalacij (glede na zahtevnost objekta). Meritve se lahko opravijo le z merilnimi instrumenti, ki so ustrezno kalibrirani pri pristojnem meroslovnem organu. Po opravljenem pregledu in meritvah se izdela zapisnik, ki mora vsebovati vsaj naslednjo dokumentacijo:

- list z osnovni podatki o objektu/TP,
- pripadajoči merilni listi (impedance, galvanske povezave ...),
- potrdilo o usposobljenosti preglednika (nacionalna poklicna kvalifikacija),
- potrdilo o kalibraciji merilnika in
- potrdilo o ustreznosti pregledanih inštalacij.

Izvod zapisnika o pregledu in meritvah električnih inštalacij je treba predati distributerju pred usposobitvijo oz. zagonom toplotne postaje.

4.8 Usposobitev in dokumentacija toplotne postaje

Izvajalec oz. proizvajalec toplotne postaje mora predložiti naslednjo dokumentacijo:

- specifikacijo opreme toplotne postaje,
- atest kompletne TP po Zakonu o varstvu in zdravju pri delu,
- ateste elementov TP, ki jih dobavi in vgradi izvajalec, po Zakonu o standardizaciji,
- navodila za obratovanje in vzdrževanje TP,
- shemo vezave elektro napeljav TP ter shemo avtomatike TP,
- zapisnik o pregledu in meritvah električnih inštalacij in
- garancijsko izjavo.

Po izvedbi, priključitvi na vročevodno omrežje in zagonu toplotne postaje je izvajalec dolžan izvesti usposobitev toplotne postaje in internih toplotnih naprav. Usposobitev okvirno zajema:

- nastavitev parametrov vgrajene opreme na vrednosti po projektni dokumentaciji (PZI),
- preverbo doseganja projektnih obratovalnih parametrov internih toplotnih naprav,
- analizo koncentracije P_2O_5 v sistemu za pripravo sanitarne tople vode s strani usposobljenega laboratorija in nastavitev obratovalnih parametrov sistema za preprečevanje izločanja vodnega kamna,
- izobraževanje in predajo dokumentacije toplotne postaje s specifikacijo vgrajene opreme in navodil za obratovanje in vzdrževanje investitorju in vzdrževalcu toplotne postaje,
- optimizacijo nastavitve parametrov vgrajene opreme glede na dejansko obratovalno stanje in karakteristiko oskrbovane stavbe.

Usposobitev toplotne postaje in internih toplotnih naprav se izvaja v prisotnosti distributerja in po njegovih zahtevah in navodilih. Usposobitev se zaključí s *Poročilom o usposobitvi*, ki ga potrdi distributer in je podlaga za prevzem toplotne postaje v redno obratovanje.

5. INTERNE TOPLITNE NAPRAVE ODJEMALCA

5.1 Splošno

K internim toplotnim napravam odjemalca spadajo vse naprave, ki so vezane na toplotno postajo in oddajajo toploto za različne namene. Interne toplotne naprave odjemalca morajo biti projektirane in izvedene po veljavnih splošnih normativih in standardih ter teh *Tehničnih zahtevah*.

5.2 Ogrevalne naprave

Hidravlične vezave in temperaturne regulacije, ki omogočajo neposredno zvezo dovoda in povratka na primarni ali sekundarni strani toplotne postaje brez predhodne ohlavitve ogrevne vode, niso dopustne (*priloga 11*).

5.2.1 Radiatorsko ogrevanje

Temperaturni režim radiatorskega ogrevanja mora biti izbran v skladu z navedenimi maksimalnimi režimi (možen je nižji temperaturni režim, kot je navedeno v poglavju o toplotnih postajah 4.1.1.), temperatura povratka pa ne sme presegati navedenih vrednosti.

5.2.2. Konvektorsko ogrevanje

Pri dimenzioniranju konvektorjev je treba upoštevati glede na specifični način oddaje toplote ustrezno temperaturno diferenco in predvideti samostojen razvod in temperaturno regulacijo.

5.2.3 Ploskovno ogrevanje

Ploskovno ogrevanje ne sme biti vezano na direktno toplotno postajo. Poskrbeti je treba za zanesljivo varovanje proti prekoračitvi najvišje dovoljene temperature v dovodu sekundarja.

5.2.4 Razdelilni sistem

Skupni razvodi od hišne postaje do posameznih enot naj bodo izvedeni dvocevno. Razdelilnike z dvojno komoro je dovoljeno uporabiti samo v primeru, če sta dovodna in povratna komora med seboj ločeni s toplotno izolacijo.

Posamezni odcepi v toplotni postaji in priključki na razdelilnikih morajo biti na povratkih opremljeni z regulacijskimi ventili za nastavitev pretokov in na dovodih in povratkih s termometri ter po potrebi tudi z manometri in armaturo za polnjenje in praznjenje sistema.

Za doseganje ustrezne hidravlične uravnoteženosti in posledično optimalnejšega delovanja ogrevalnega sistema je priporočljivo v cevno mrežo vgraditi armaturo za hidravlično ureditev sistema. Upoštevati določila *PURES* in *Tehnične smernice TSG-1-004:2010*.

5.2.5 Ogrevala

Ogrevala morajo biti dimenzionirana glede na potrebno toplotno moč, ki jo določa izračun toplotnih izgub prostora. Najvišji temperaturni režim za dimenzioniranje ogreval je definiran v poglavju 4.1.1. Temperaturo ogrevalnega prostora in izbrani temperaturni režim je treba upoštevati pri določitvi instalirane moči ogreval. Korekcijske faktorje podaja tehnična dokumentacija proizvajalca ogreval.

5.2.6 Prostorska temperaturna regulacija

Za prostorsko temperaturno regulacijo se priporoča uporaba določil *PURES*.

5.2.7 Odzračevanje toplotnih naprav

Toplotne naprave je treba na najvišjih mestih instalacije pravilno odzračiti, da se pri polnjenju v višjih delih naprav ne bi nabiral zrak, ki bi oviral pretok ogrevne vode ali da jih pri praznitvi nastajajoči podtlak ne bi poškodoval.

5.3 Prezračevalne in klimatizacijske naprave

Za priključevanje prezračevalnih in klimatizacijskih naprav na vročevodno omrežje veljajo enaka splošna pravila kot za ogrevalne naprave.

5.3.1 Način priključitve

Če so prezračevalne ali klimatizacijske naprave priključene preko skupne toplotne postaje skupaj z ogrevanjem, mora biti ogrevalna krivulja osnovne regulacije nastavljena na višjo krivuljo, primerno za prezračevanje. Za ogrevanje mora biti izvedena dodatna regulacija na sekundarni strani toplotne postaje.

5.3.2 Temperaturni režim

Temperaturni režim mora biti izbran v skladu z določili v poglavju Toplotna postaja. Klimatizacijske naprave je treba dimenzionirati tako, da povratek sekundarja ne preseže maksimalne temperature 30 °C.

5.3.3 Hidravlična vezava grelnikov

Hidravlično vezavo grelnikov je treba izvesti na način, ki preprečuje poviševanje temperature ogrevne vode v povratku (*shema v prilogi 5*). Kot regulacijski organ se lahko uporabljata tripotni ali prehodni regulacijski ventil v kombinaciji z obtočno črpalko, ki preprečuje zmrzovanje grelnikov. Kratkostična zveza s preходом dovoda v povratek brez ohlaiditve ogrevne vode ni dopustna.

5.4 Stanovanjske toplotne postaje (STP)

Notranja napeljava posameznega stanovanja v večstanovanjski stavbi je lahko na ogrevalni razvod stavbe vezana preko stanovanjske toplotne postaje, ki skrbi za ogrevanje prostorov in za pripravo sanitarne tople vode.

V STP je običajno pred prenosnik toplote za pripravo STV vgrajena termostatorana kratkostična vez, ki zagotavlja minimalen in nadzorovan pretok ogrevnega medija v času zmanjšane odjema toplote. S tem se zagotavlja ustrezno temperaturo ogrevnega medija pred vstopom v prenosnik toplote in posledično hiter odziv sistema pa pripravo STV. Če STP nima lastne termostatorane kratkostične vezi, je obvezna vgradnja **termostatorane kratkostične vezi** dimenzije DN 15 na konec ogrevalnega razvoda (posamezne vertikale). Vgrajena mora biti na enostavno dostopnem mestu v skupnih prostorih stavbe in nastavljena na 35 °C.

Vsa ogrevala, ki so v STP vezana direktno (brez vezave preko regulacijskega kroga), morajo imeti v sklopu STP na povratnem vodu vgrajen element, ki omogoča omejevanje temperature povratka in je nastavljena na največ 35 °C.

5.5 Zaščita pred hrupom

Pri dimenzioniranju in gradnji internih toplotnih naprav je treba upoštevati veljavne predpise in standarde s področja zaščite pred hrupom. Pravilna izbira lokacije toplotne postaje in drugih strojnic v stavbi lahko veliko pripomore k zaščiti proti hrupu v bivalnih prostorih, kot so npr. spalnice ipd. S pravilno izvedbo izolacije cevovodov in naprav pri pritrditvi na ali prehodu skozi gradbene konstrukcije se mora preprečiti prenos zvoka na gradbeno konstrukcijo.

5.6 Delno priključevanje ogrevalnega sistema stavbe

Kadar se posamezni deli stavbe naknadno priključujejo na skupno toplotno postajo in skupni razdelilni sistem stavbe (npr. poslovni prostori, ki v času priključitve stavbe še niso dokončani in nimajo izvedenega ogrevalnega sistema), je treba njihova odcepna mesta oz. priključke na razdelilni sistem stavbe praviloma izvesti v skupnih prostorih stavbe (npr. hodnik). Odcepno mesto mora biti opremljeno z zapornimi armaturami in predpripravljeno za namestitev pečata. Ob priključitvi stavbe in zagonu skupnega razdelilnega sistema stavbe distributer na odcepna mesta namesti pečate, ki jih nato v času obratovanja redno kontrolira za namen preprečitve nedovoljene priključitve dela stavbe na sistem daljinskega ogrevanja.

POMEN OZNAK NA PRILOŽENIH SHEMAH**A) Priključek, omrežje**

1. Glavni zaporni ventil V1 (dovodni vod) in V2 (povratni vod) – **prirobnična izvedba**
3. Kratka vez z zapornim ventilom KV – **prirobnična izvedba**
- 3a. Zaporni ventil s prirobničnim priključkom
- 3b. Zaporna armatura za vgradnjo v vročevodno omrežje

B) Priključna postaja

2. Krogelna pipa za manometer
4. Lovilnik nesnage
5. Regulator diferenčnega tlaka
6. Krogelna pipa za izpust (primarna stran)
7. Manometer, 0–16 bar
8. Termometer, 0–150 °C
9. Toplotni števec
10. Temperaturno tipalo toplotnega števca
11. Tlačni regulator
12. Zaporni ventil ali krogelna pipa

C) Hišna postaja z internimi toplotnimi napravami

20. Zaporna armatura
21. Varnostni ventil
22. Varnostni termostat s funkcijo TR-STW
23. Varnostni ventil za sanitarno vodo
24. Protipovratna armatura napeljave ogrevanja
25. Prehodni ventil z motornim pogonom
26. Krogelna pipa za manometer
27. Manometer 0–6 bar, 0–10 bar
28. Termometer 0–110 °C
29. Omejevalnik temperature povratka
30. Obtočna črpalka (ogrevne vode)
31. Cirkulacijska črpalka za sanitarno vodo
32. Polnilna črpalka za sanitarno vodo
33. Zaprta raztezna posoda
34. Lovilnik nesnage
35. Prenosnik toplote
36. Temperaturni regulator
37. Tropotni ventil z motornim pogonom
38. Štiripotni ventil z motornim pogonom
39. Hranilnik sanitarne tople vode
40. Temperaturno tipalo
41. Posoda za polifosfatno raztopino z dozirno črpalko
43. Prenosnik toplote – predgrevanje sanitarne tople vode
44. Regulator pretoka brez pomožne energije
45. Prenosnik toplote – dogrevanje sanitarne tople vode
46. Krogelna pipa za izpust (sekundarna stran)
47. Tipalo zunanje temperature
48. Impulzni vodomer hladne sanitarne vode
49. Protipovratna armatura vodovodne napeljave
50. Zaporni ventil raztezne posode z varovalko
51. Varnostni termostat s funkcijo STW
52. Raztezna posoda za sanitarno toplo vodo – pretočna izvedba
53. Prestrujni ventil
57. Odvzem vzorca STV
58. Pretočno stikalo

PRILOGA A: SEZNAM OPREME, PRIMERNE ZA VGRADNJO V VROČEVODNO OMREŽJE IN TOPLOTNE POSTAJE

A.1 Obvezna uporaba opreme v vročevodnem omrežju	
Element	Proizvajalec
Predizolirane cevi, fazonski kosi, spojke (obvezen je certifikat EuroHeat&Power)	ABB
	ISO PLUS
	POWERPIPE
	LOGSTOR
Loputa	ADAMS
	VANESSA (TYCO)
	DANFOSS
	VEXVE
Krogelna pipa	BOHMER
	BROEN
	DANFOSS
	KLINGER
	VEXVE
Batni ventil	KLINGER
	BONETTI
A.2 Obvezna uporaba opreme za glavni zaporni ventil (V1, V2), ventil kratke vezi (KV) in ventila za odzračevanje ter izpust ogrevnega medija iz umirjevalnih cevi v toplotni postaji in za toplotni števec	
Element	Proizvajalec
Batni ventil	KLINGER
	BONETTI
Toplotni števec	KAMSTRUP - razstavljivi toplotni števec
	<i>Računska enota Multical 603</i>
	<i>Ultrazvočni merilnik pretoka Ultraflow 54</i>
	DN15 L=110 mm qp 1,5 m ³ /h, dim. nav. G¾B
	DN20 L=130 mm qp 2,5 m ³ /h, dim. nav. G1B
	DN25 L=260 mm qp 3,5 m ³ /h, dim. nav. G1¼B
	DN25 L=260 mm qp 6,0 m ³ /h, dim. nav. G1¼B
	DN40 L=300 mm qp 10,0 m ³ /h, dim. nav. G2B
	DN50 L=270 mm qp 15,0 m ³ /h
	DN65 L=300 mm qp 25,0 m ³ /h
	DN80 L=300 mm qp 40,0 m ³ /h
	DN100 L=360 mm qp 60,0 m ³ /h
	DN125 L=350 mm qp 100,0 m ³ /h
	DN150 L=500 mm qp 150,0 m ³ /h
	<i>Temperaturna tipala Pt 500-2 žilni priklop</i>
	Direktna vgradnja tip DS38 mm za dimenzije merilnika DN 15 do vključno DN 40
	Vgradnja v potopno tulko za dimenzije merilnika DN 50 do vključno DN 150

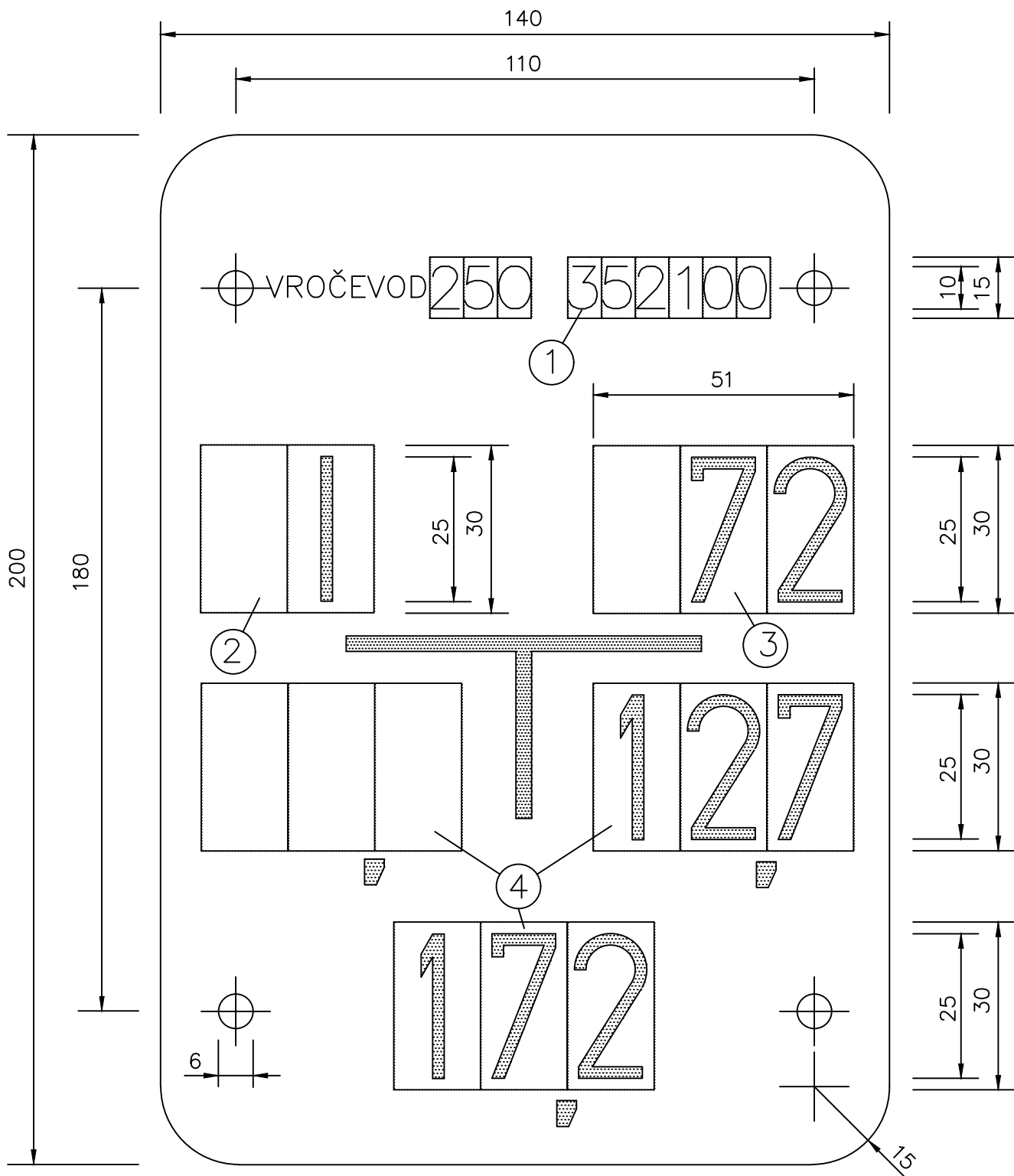
A.3 Priporočena uporaba opreme v toplotni postaji	
Element	Proizvajalec
Armatura na primarni strani	BOHMER
	BROEN
	DANFOSS
	KLINGER
	BONETTI
	VEXVE
Regulacijska oprema: • elektromotorni ventil za temperaturno regulacijo • tlačnodiferenčni regulator • temperaturna tipala • elektronski regulator • krmilnik	DANFOSS
	SAMSON
	SAUTER
	SIEMENS
	TAC
Prenosnik toplote	ALFA LAVAL
	DANFOSS
	UNEX
	SWEEP
Obtočna črpalka	GRUNDFOS
	IMP PUMPS
	WILO
Dozirna naprava za tekoči vodo	CMC
	GRUNBECK
	MESEC AQUADOS
	GRUNDFOS
	TKI

Za vgradnjo opreme, ki ni navedena v zgornjem seznamu, mora projektant ali izvajalec predložiti dokaze o ustreznosti in pridobiti soglasje distributerja.

PRILOGA B: SEZNAM OPREME, PRIMERNE ZA VGRADNJO V PAROVODNO OMREŽJE IN PARNE POSTAJE

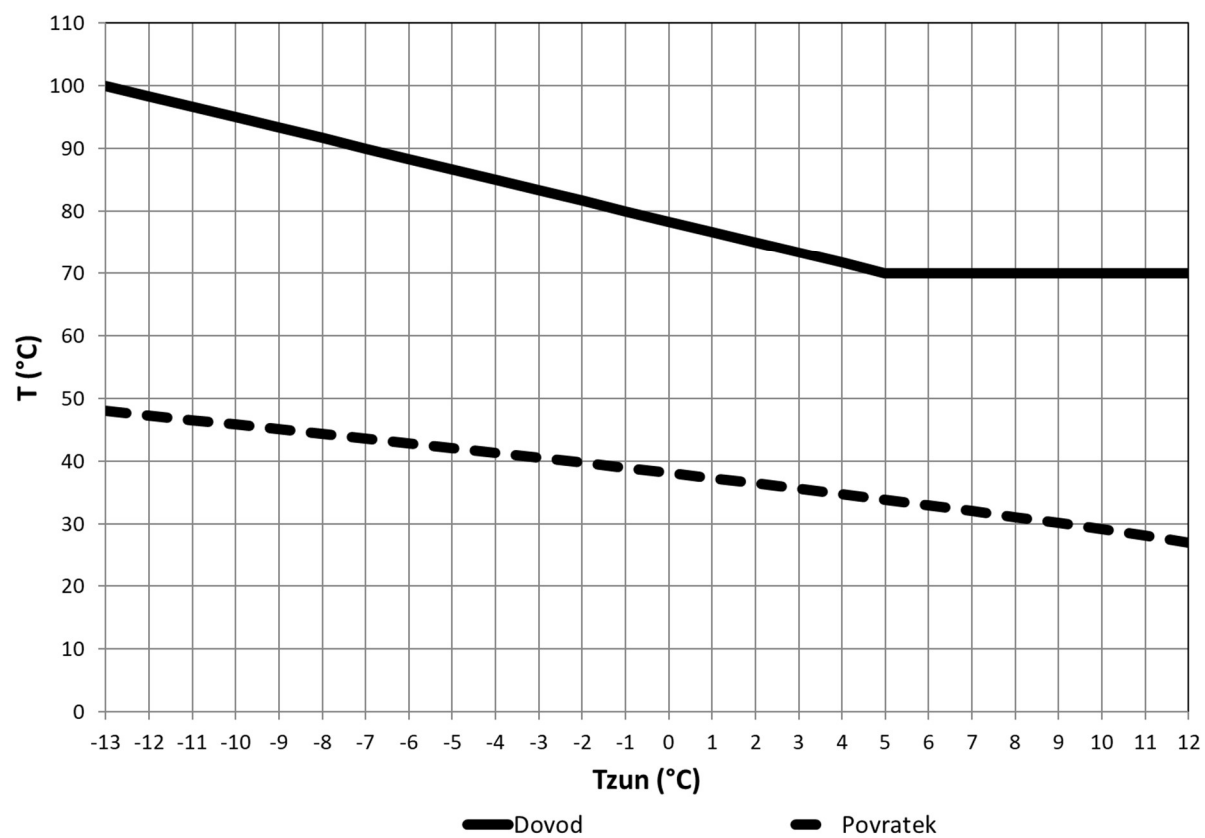
B.1 Obvezna uporaba opreme v parovodnem omrežju in v parnih postajah	
Element	Proizvajalec
Ventil	KLINGER
	KSB NORI 40 ZXL
Merilnik na osnovi merilne zaslonke	METRA
Odvajalnik kondenzata	GESTRA

Za vgradnjo opreme, ki ni navedena v zgornjem seznamu, mora projektant ali izvajalec predložiti dokaze o ustreznosti in pridobiti soglasje distributerja.

PRILOGA C: POZICIJSKA TABLICA ZA VROČEVOD

Priloga 1: Projektni temperaturni diagram vročevodnega omrežja

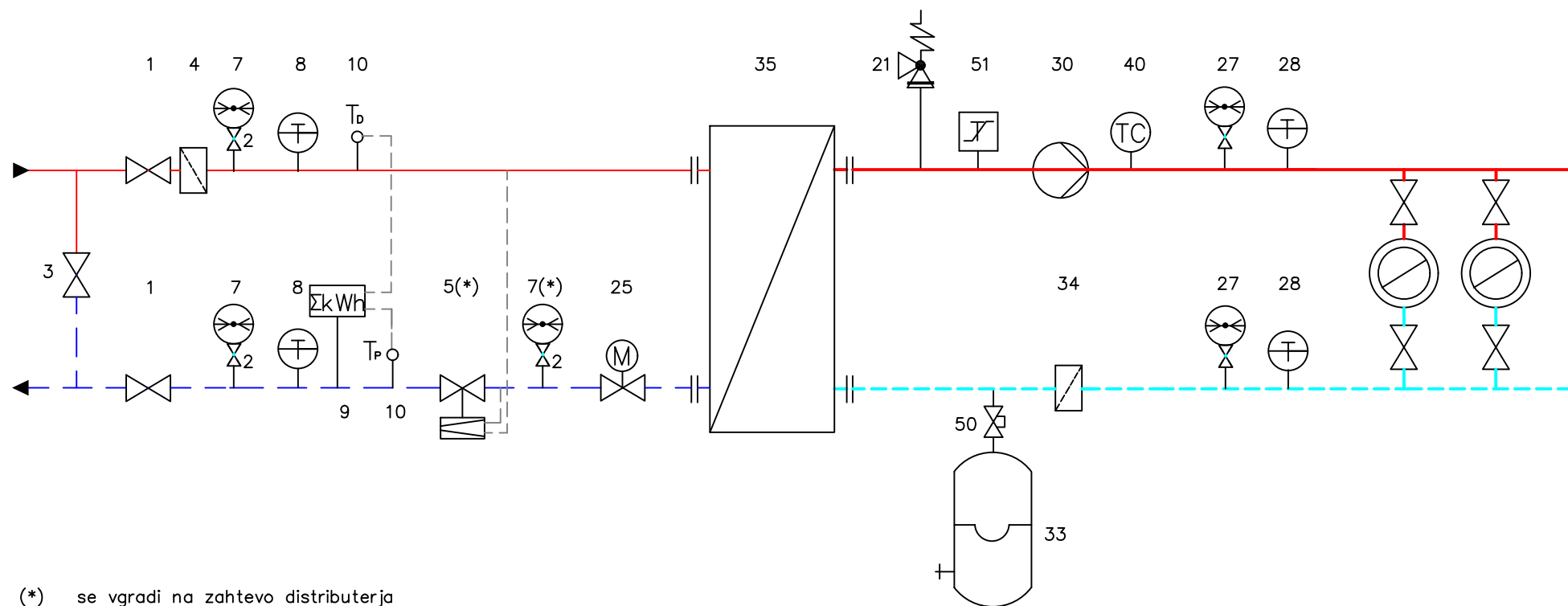
PRILOGA 2: TOPLOTNA POSTAJA – OKVIRNE DIMENZIJE PROSTORA

Toplotna moč (kW)	Centralno ogrevanje	Centralno ogrevanje in prezračevanje	Centralno ogrevanje in priprava san. tople vode (z akumulacijo)	Centralno ogrevanje, prezračevanje in priprava san. tople vode (z akumulacijo)	Centralno ogrevanje, prezračevanje in priprava san. tople vode (pretočno)
do 25	2 X 1,5	2 X 2	2 X 2		
25 – 50	3 X 3	3 X 4	3 X 5	3 X 5	3 X 4
50 – 100	3 X 3	3 X 4	3 X 5	3 X 5	3 X 4
100 – 150	3 X 4	3 X 4	3 X 6	3 X 6	3 X 4
150 – 200	3 X 4	3 X 4	3 X 6	3 X 6	3 X 4
200 – 500	3 X 4	3 X 5	4 X 6	4 X 6	3 X 5
500 – 1000	4 X 5	4 X 5	4 X 6	4 X 7	4 X 5
1000 – 2000	5 X 5	5 X 6	4 X 8	4 X 8	5 X 6
2000 – 3500	5 X 5	5 X 6	5 X 8	5 X 8	5 X 6

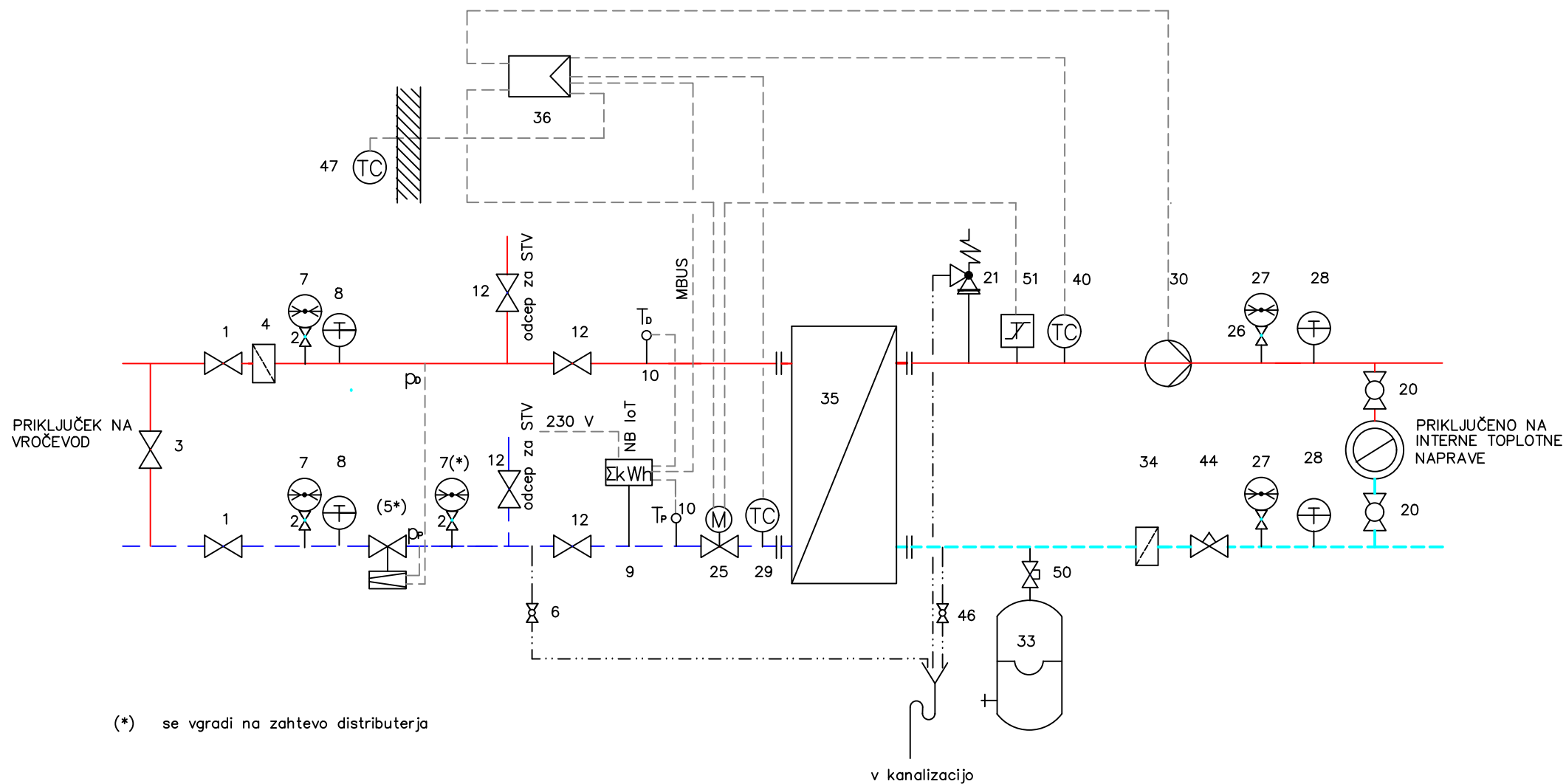
Svetla višina prostora:

- min 2,1 m - centralno ogrevanje, pretočna priprava sanitarne tople vode
- min 3,0 m - centralno ogrevanje in priprava sanitarne tople vode z akumulacijo

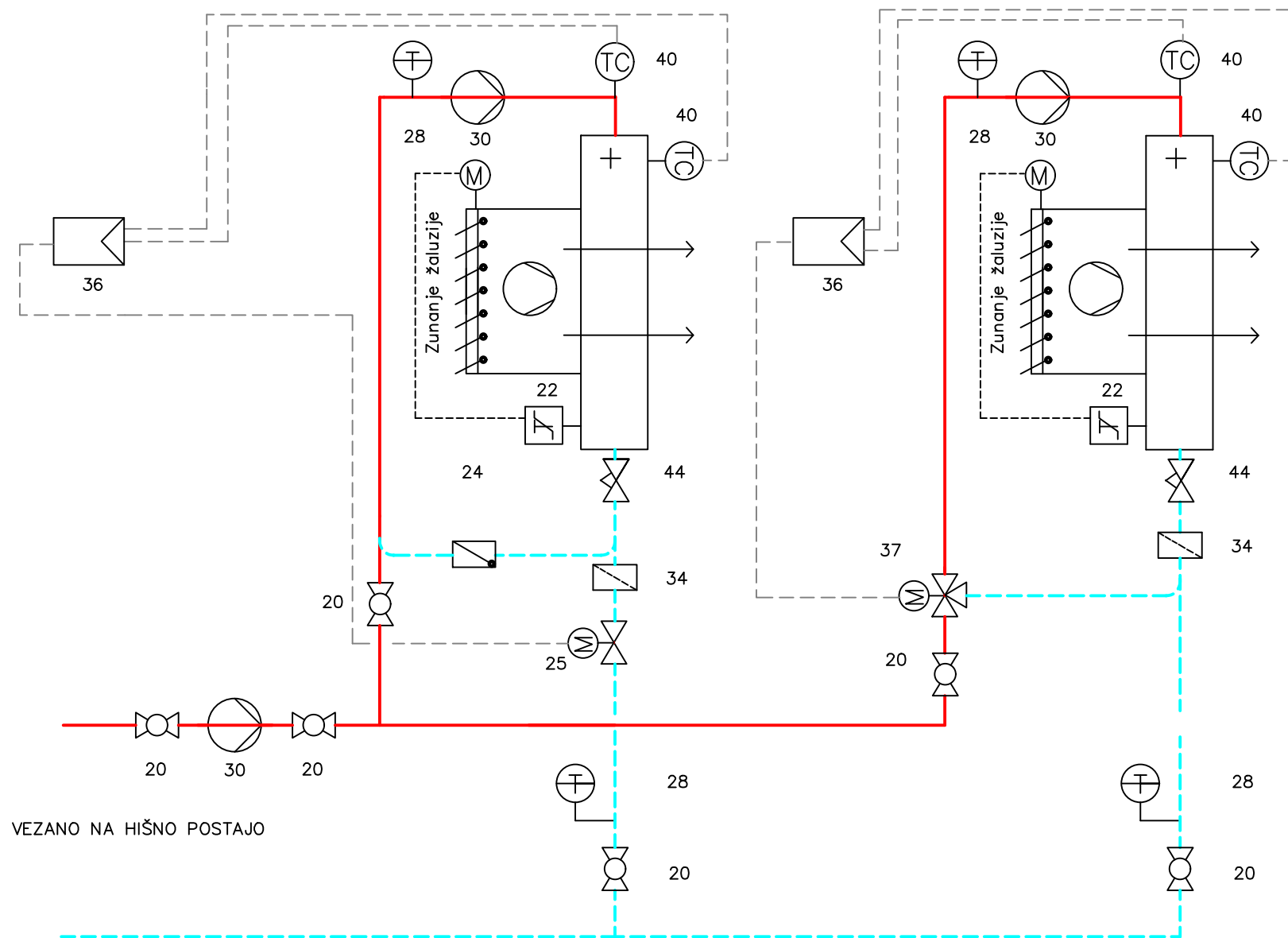
Mere so informativne !

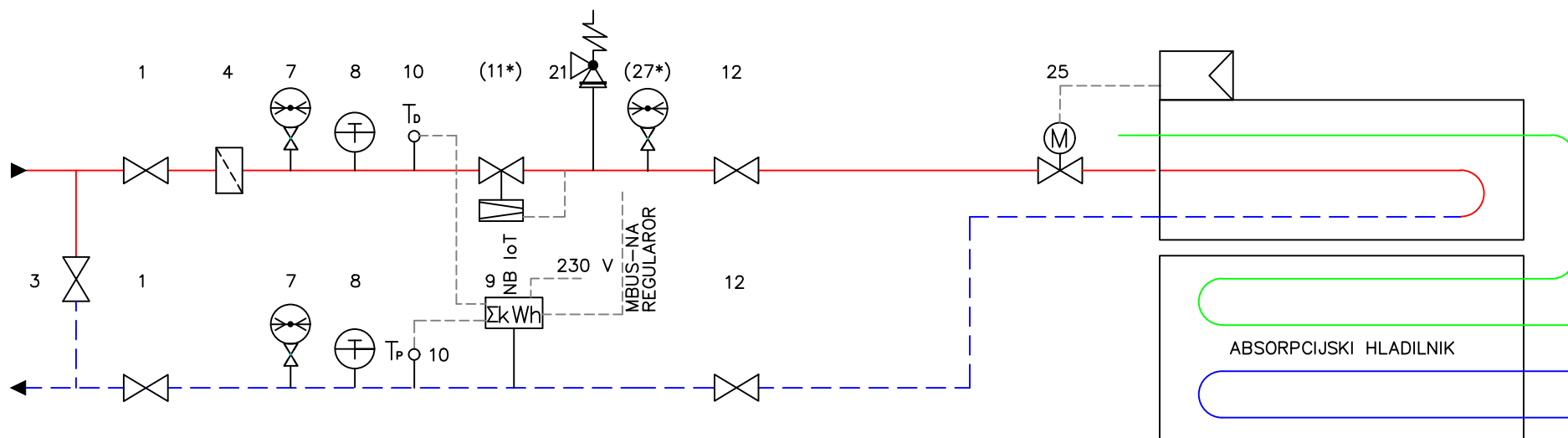
PRILOGA 3: INDIREKTNA TOPLOTNA POSTAJA – POJMI

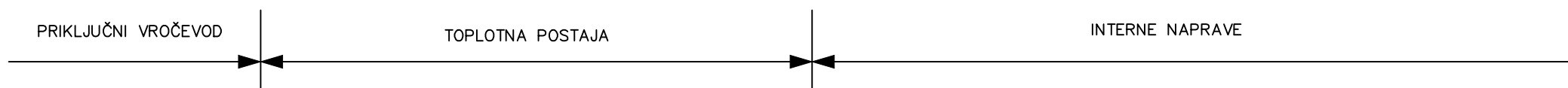
PRILOGA 4: SHEMA INDIREKTNE TOPLOTNE POSTAJE

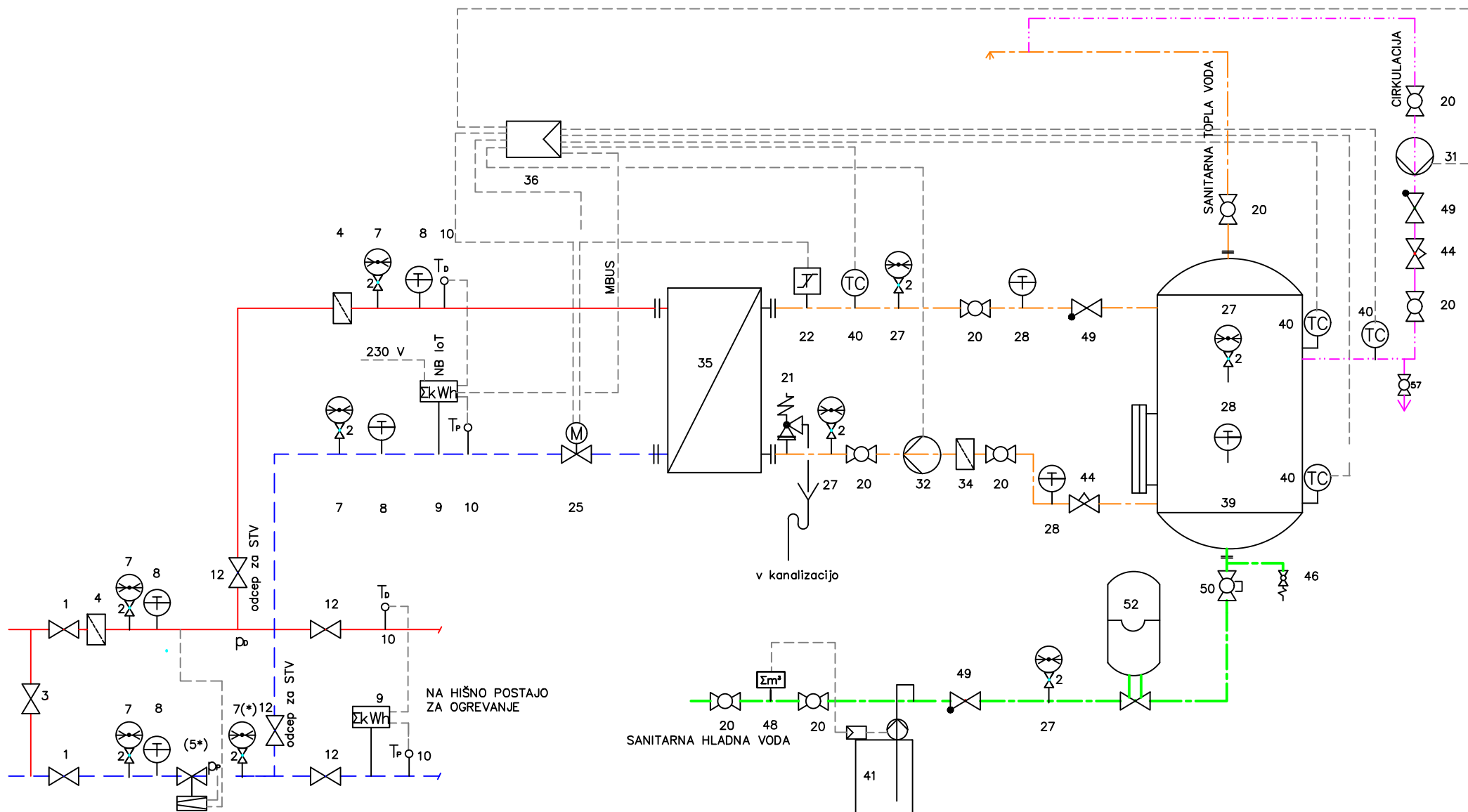
PRILOGA 5: SHEMA PRIKLJUČITVE GREJNIKA PREZRAČEVALNIH NAPRAV NA TOPLOTNO POSTAJO

(*) SE VGRADI V PRIMERU POTREBE

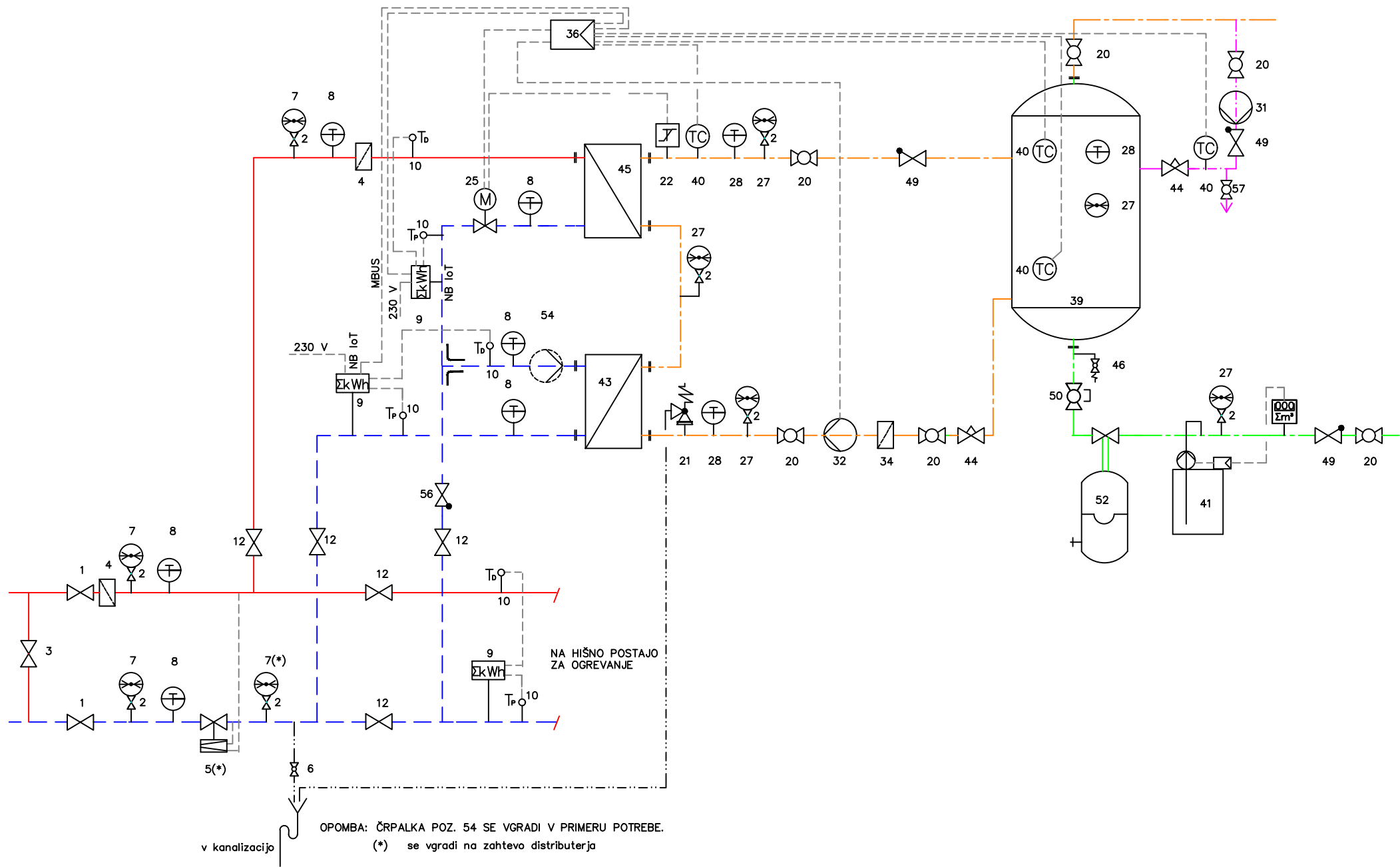

PRILOGA 6: DIREKTNA TOPLITNA POSTAJA – PRIKLJUČITEV ABSORPCIJSKEGA HLADILNIKA

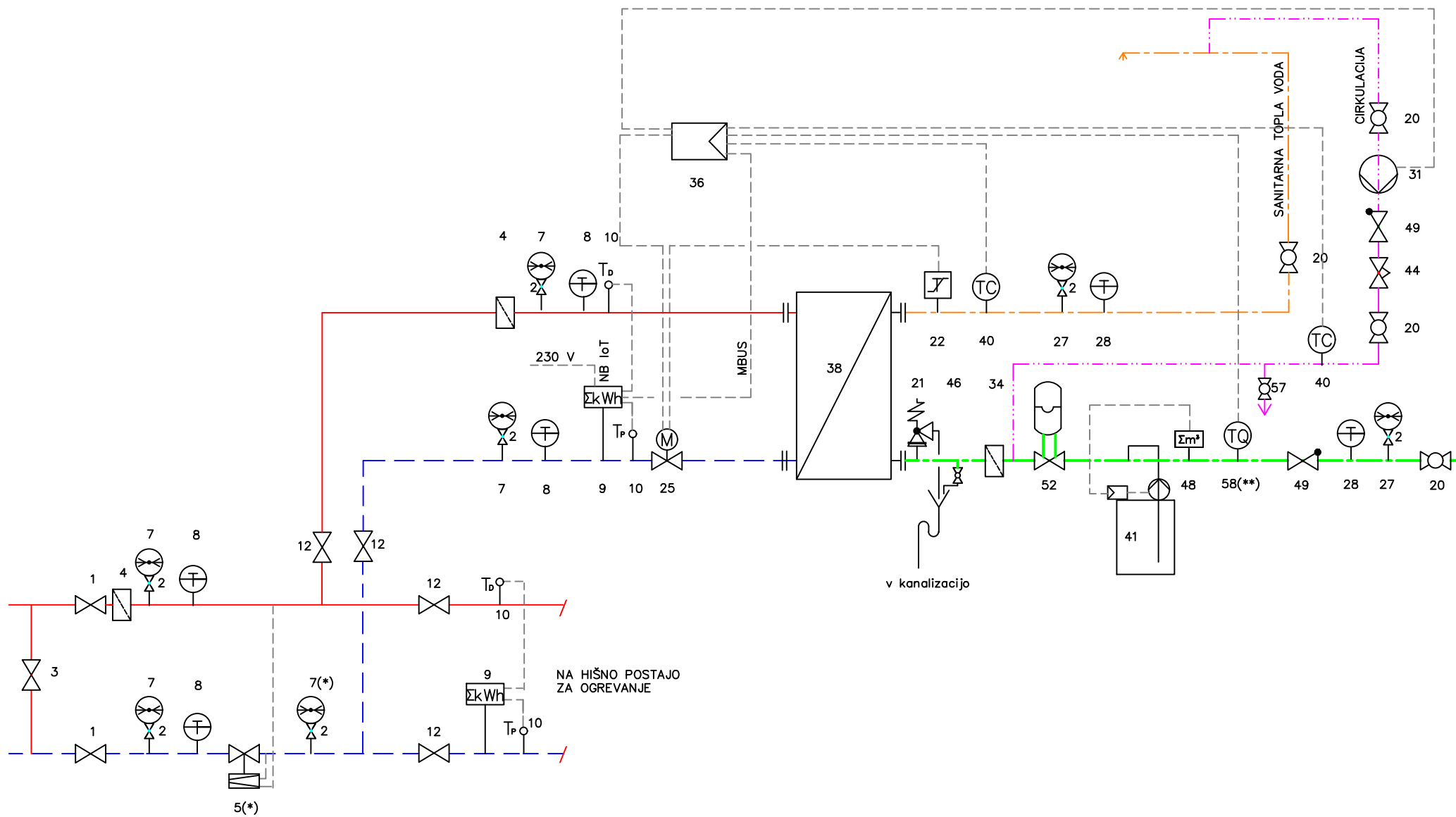

(*) se vgradi na zahtevo distributerja

PRILOGA 7: SHEMA PRIPRAVE SANITARNE TOPLE VODE S PRENOSNIKOM TOPLOTE IN HRANILNIKOM

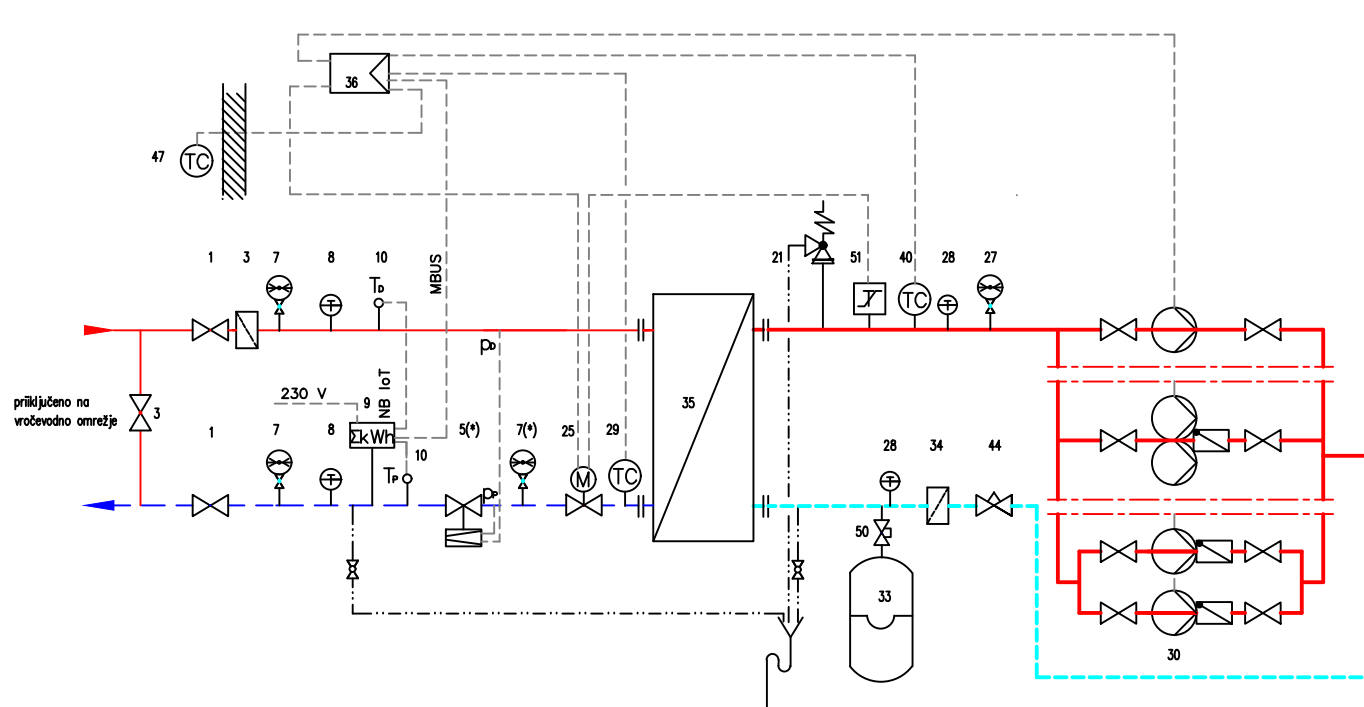
PRILOGA 8: SHEMA PRIPRAVE SANITARNE TOPLE VODE S PREDGREVANJEM IN DOGREVANJEM TER HRANILNIKOM

(*) se vgradi na zahtevo distributerja

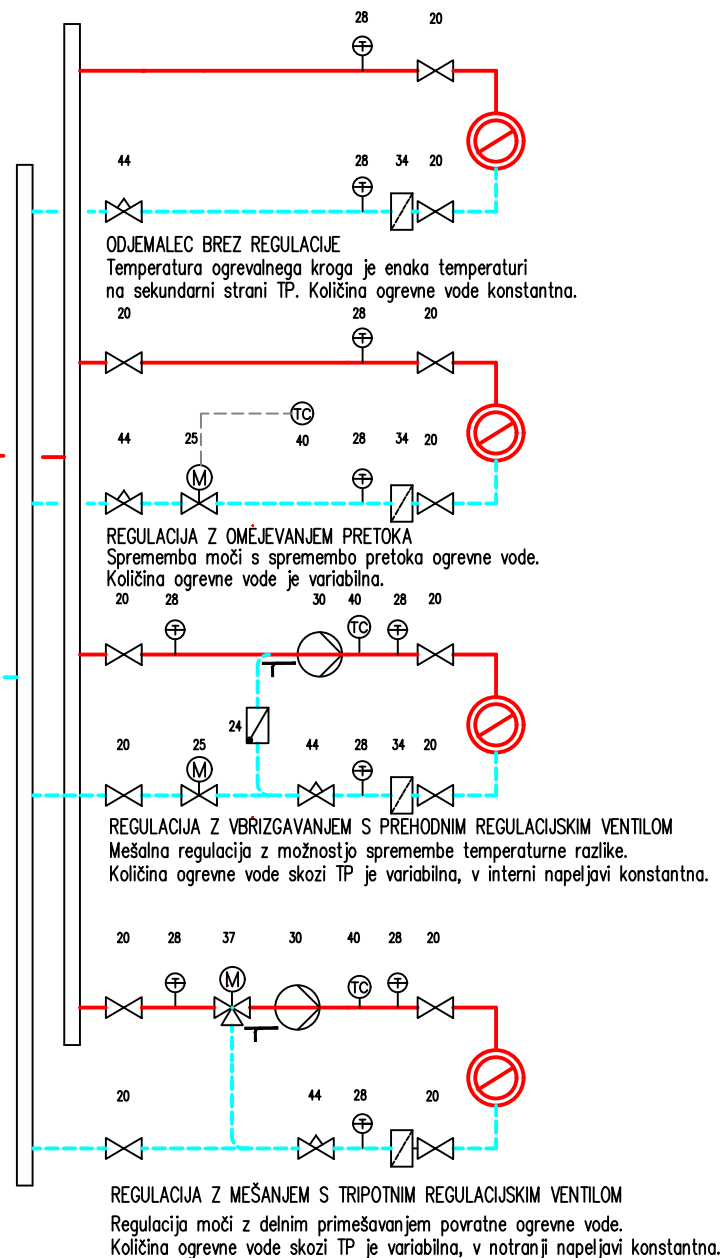
(**) opcija

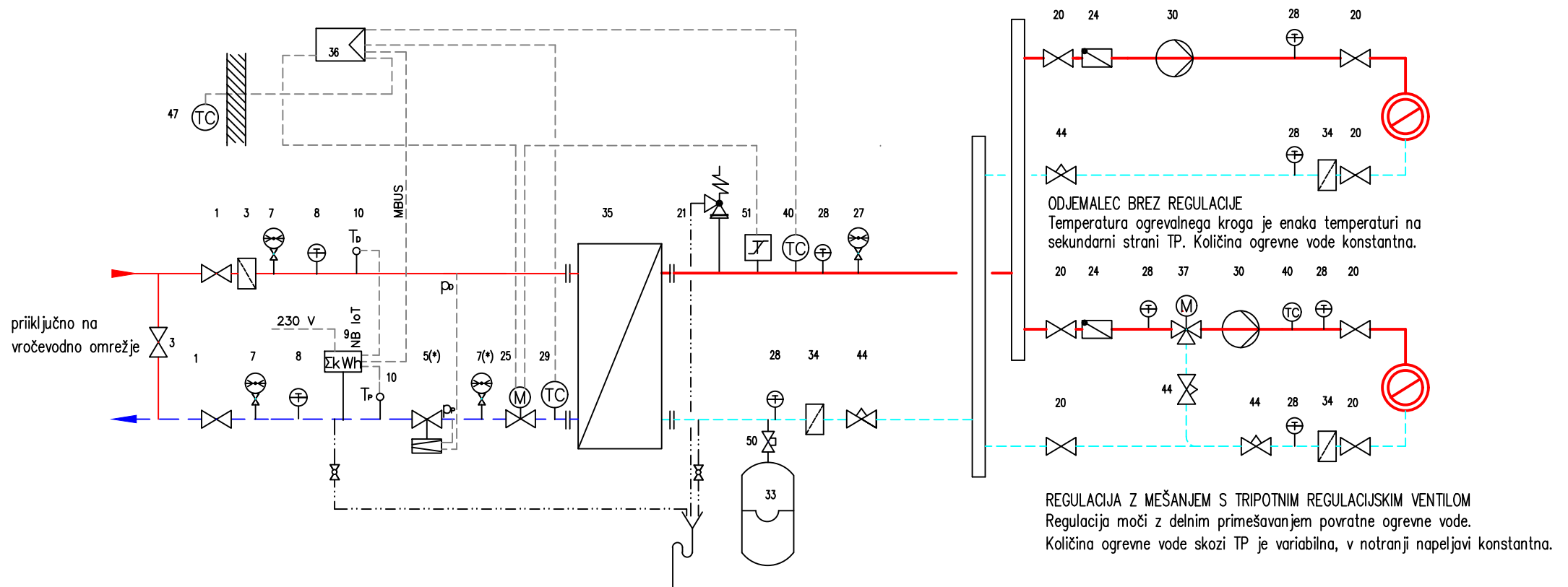
PRILOGA 9: SHEMA PRIPRAVE SANITARNE TOPLE VODE PO PRETOČNEM SISTEMU

(*) se vgradi na zahtevo distributerja

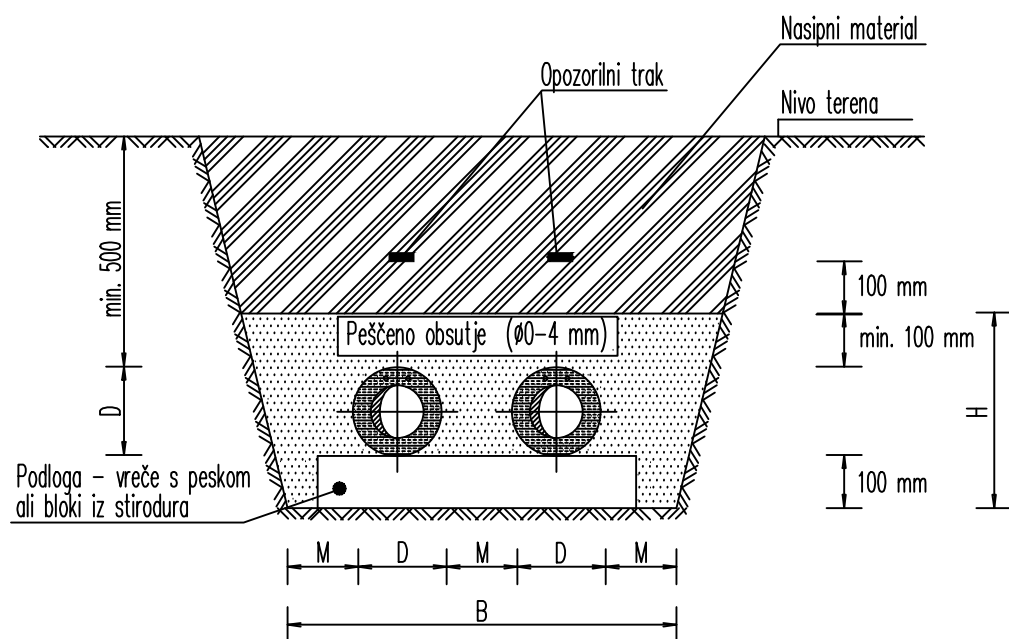
PRILOGA 12: HIDRAVLIČNE VEZAVE, PRIMERNE ZA PRIKLJUČTEV NA VROČEVODNO OMREŽJE-SISTEMI Z GLAVNO OBTOČNO ČRPALKO

(*) VGRADITI NA ZAHTEVO DISTRIBUTERJA

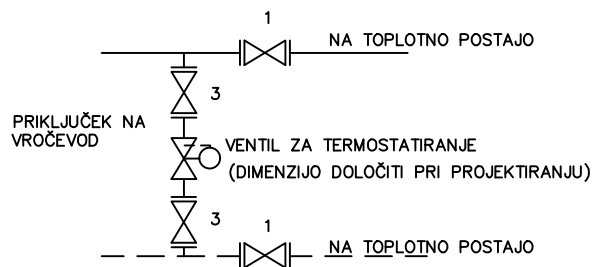
PRILOGA 13: HIDRAVLIČNE VEZAVE, PRIMERNE ZA PRIKLJUČTEV NA VROČEVODNO OMREŽJE– SISTEMI BREZ GLAVNE OBTOČNE ČRPALKE

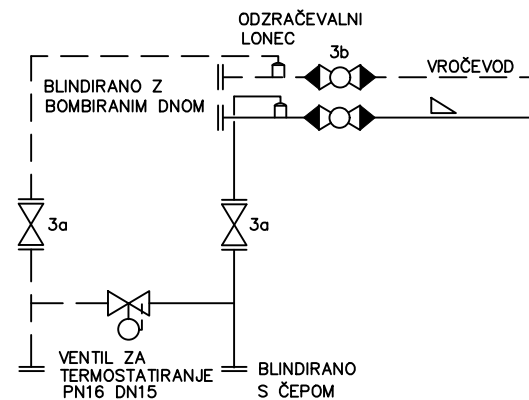
DN	15	20	25	32	40	50	65	80	100	125
D (mm)	110	110	110	125	125	140	160	180	225	250
M (mm)	150	150	150	150	150	150	200	200	200	200
B (cm)	67	67	67	70	70	73	92	96	105	110
H (cm)	31	31	31	33	33	34	36	38	43	45
pesek Ø 0..4 mm (m3/m)	0,24	0,24	0,24	0,26	0,26	0,28	0,37	0,40	0,47	0,51
dno jarka (m2/m)	0,67	0,67	0,67	0,70	0,70	0,73	0,92	0,96	1,05	1,10

DN	150	200	250	300	350	400	450	500	600	700
D (mm)	280	355	450	500	560	630	710	800	900	1000
M (mm)	300	300	400	400	500	500	600	700	700	800
B (cm)	146	161	210	220	262	276	322	370	390	440
H (cm)	48	56	65	70	76	83	91	100	110	120
pesek Ø 0..4 mm (m3/m)	0,71	0,87	1,29	1,43	1,83	2,07	2,62	3,27	3,72	4,54
dno jarka (m2/m)	1,46	1,61	2,10	2,20	2,62	2,76	3,22	3,70	3,90	4,40

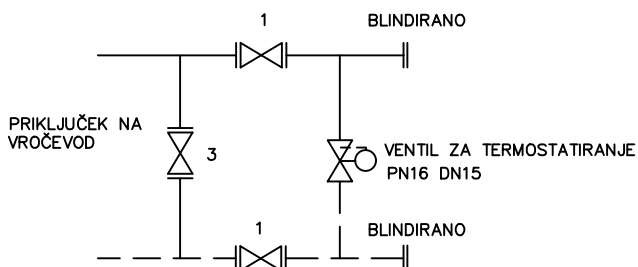
PRILOGA 14: DETAJL JARKA ZA PREDIZOLIRAN VROČEVOD (CEVI SERIJA 2)

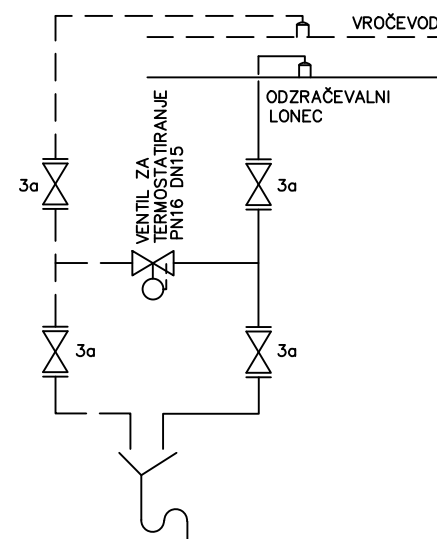
15/1: VGRADNJA TERMOSTATIRANE KRATKE VEZI
ZARADI ZAGOTAVLJANJA MINIMALNE TEMPERATURE
(DOLGI PRIKLJUČNI VROČEVODI)

15/3: VGRADNJA TERMOSTATIRANE KRATKE VEZI
ZARADI VAROVANJA PRED ZMRZOVANJEM
(ZAČASNI ZAKLJUČEK VROČEVODA)

15/2: VGRADNJA TERMOSTATIRANE KRATKE VEZI
ZARADI VAROVANJA PRED ZMRZOVANJEM
(ZAČASNO ODKLOPLJENI OBJEKTI)

15/4: VGRADNJA TERMOSTATIRANE KRATKE VEZI
ZARADI VAROVANJA PRED ZMRZOVANJEM
(ODZRAČEVANJE V NEOGREVANEM
PROSTORU ALI NA PROSTEM)

POGLED C

litoželezni pokrov Ø80

400 kN

betonska cev
Ø120 cm

izvlečna penjalna lestev
iz nerjavečega jekla
iz kvadratnega profila dim. 40/40
širina nastopne ploskve 35cm,
raster perforacije 2cm
Lestev je od stene jaška odmaknjena
cca. 10 cm zaradi nastopa

hidroizolacija

obdelano z betonom za boljši stik

betonska cev Ø120

zatesnjeno

odstranljivi del
pohodne
mrežne rešetke
nad ponikovalnico

D

600 mm

ponikovalnica
Ø600

predizolirana cev
prosto gibljiva
v zaščitni cevi

PVC zaščitna cev

izpust
zaporni ventil
s prirobnimi priključki

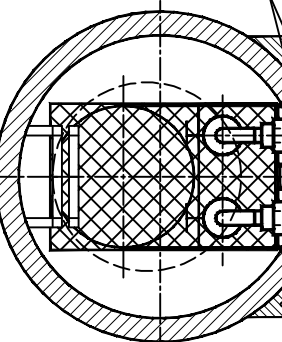
pohodna mrežna rešetka – nerjaveče jeklo

1000
600

POGLED D

zabetoniran stik med kineto in
jaška za boljšo tesnost stika

PVC zaščitna cev

cca. 45cm

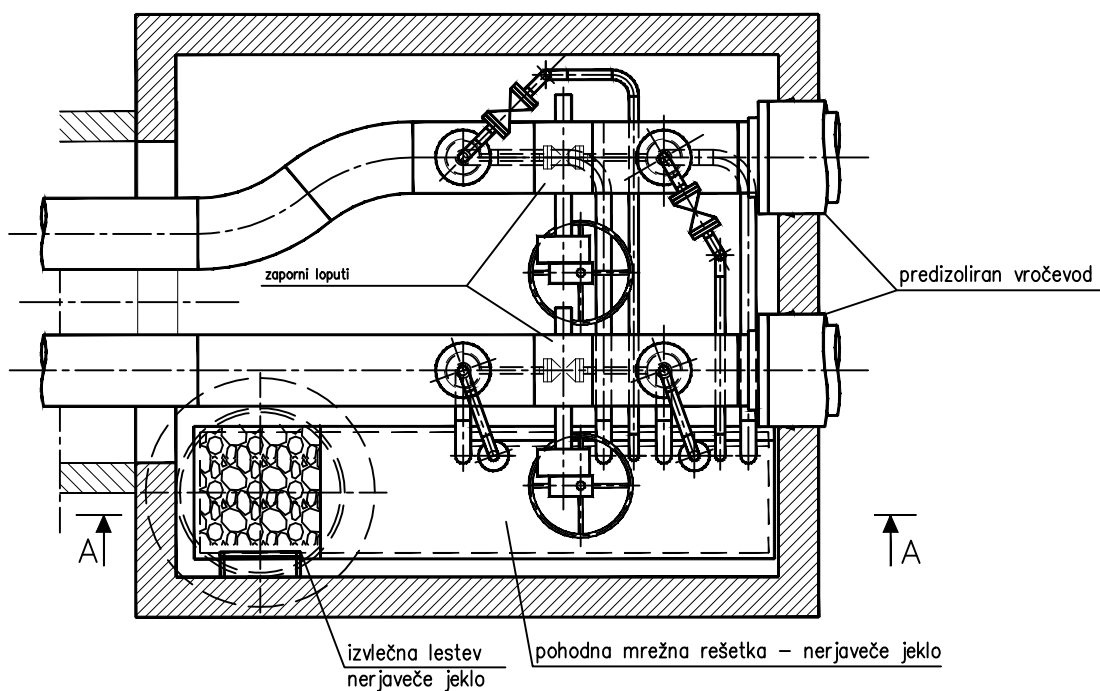
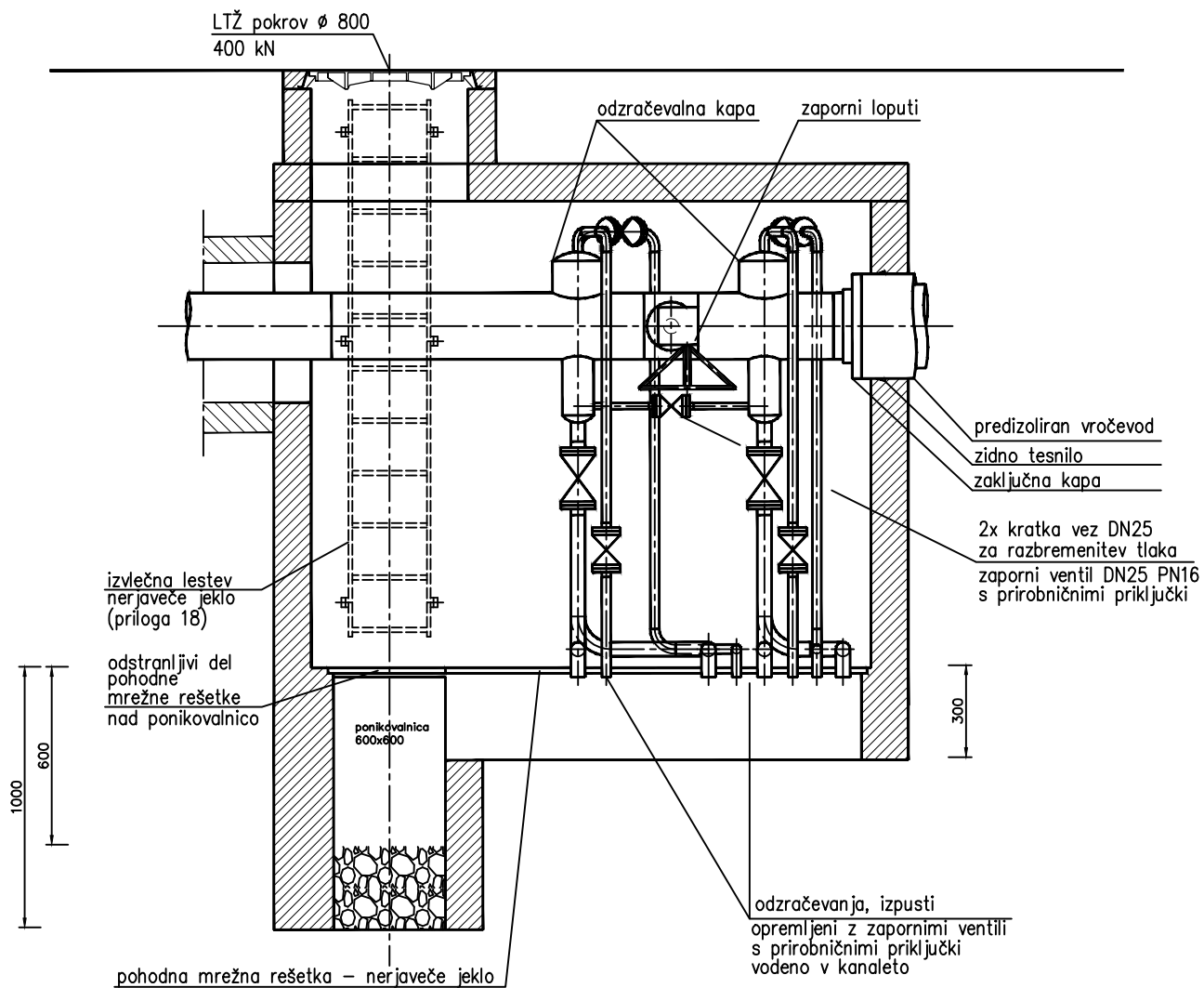
zatesnjeno

predizolirana cev
prosto gibljiva
v zaščitni cevi

zabetoniran stik med kineto in jaškom
za boljšo tesnost stika

C

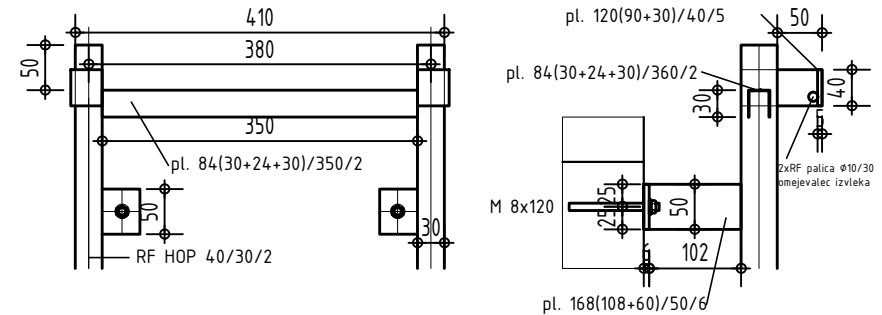
POGLED A-A

[illegible]

Fiksni del vstopne lestve DETAJLI

Stranski pogled lestve

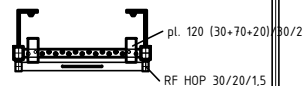
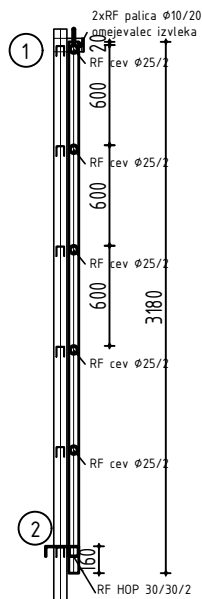
Technical drawing of a rectangular frame structure. The drawing shows a cross-section of the frame with dimensions and labels. The top horizontal member is labeled "M 8x120" at both ends. The vertical members are labeled "110" on the left and "128" on the right. The bottom horizontal member is labeled "350" and "380". The frame is labeled "pl. 170(110+60)/50/6" and "luknje Ø8 mm". The drawing includes various dimension lines and symbols indicating the frame's geometry and material specifications.

Kvaliteta RF jekla AISI 304 / 1.4301

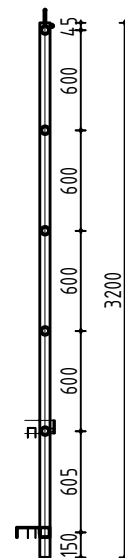
pl. 84(30+24+30)/360/2

Projektiranje, tehnično svetovanje
Tbilisijska 5, 1000 Ljubljana
tel.: 041 487 771 e-mail: info@piring.si

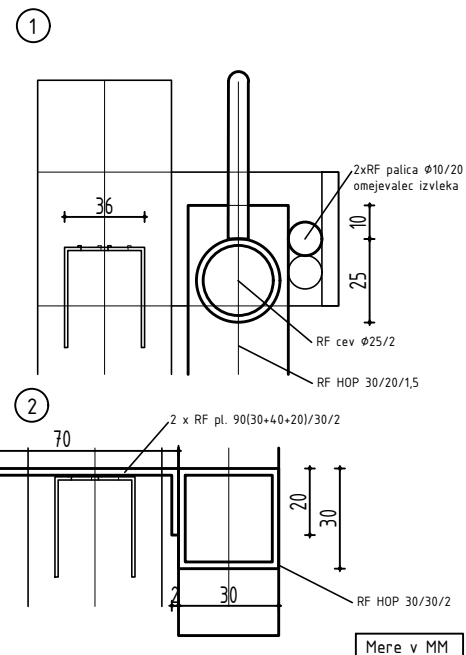
Pogled nastavka lestve

Stranski pogled
shranjen nastavek

Stranski pogled raztegnjen nastavek

1

Mere v MM

Kvaliteta RF jekla AISI 304 / 1.4301

PRILOGA 18/2: LESTEV ZA VSTOP V JAŠKE - IZVLEČNI DEL